

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA
CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

STRICT SECRET

9604 Vol 9

DOSAR

PRIVIND SAZURILE

Dr. PLĂCINȚEANU GHEORGHE

Prof. PLĂCINȚEANU ION

Registrator GRIGORIU CEZAR

50331

D 000019, Vol. 9

019/ Vol 9

R A P O R T

privind cazurile dr. FLACINTEANU
GHEORGHE, prof. FLACINTEANU ION
și regizor GRIGORIU CEZAR.

În baza ordinului primit din partea conducerii Consiliului Securității Statului, o comisie a verificat împrejurările care au condus în august 1959 la arestarea și condamnarea dr. FLACINTEANU GHEORGHE. În acest scop au fost studiate 18 dosare din arhivele securității statului și s-au purtat discuții cu 19 persoane, stabilindu-se următoarele :

FLACINTEANU GHEORGHE, fiul lui Gheorghe și Clemana, s-a născut la 3 decembrie 1924 în Iași. A fost de profesie medic chirurg, era necunoscut cu activitate politică și fără antecedente penale, iar ultimul domiciliu l-a avut în București, Calea Victoriei nr. 2.

În luna aprilie 1958, dr. FLACINTEANU GHEORGHE a cunoscut întâmplător, la brăseria "Continental" din București, pe TANTI GHEORGHIU și CEZAR GRIGORIU, cu care s-a împrietenit și după circa două săptămâni - la domiciliul acestora - a cunoscut-o pe LICA GHEORGHIU.

Deși LICA GHEORGHIU era căsătorită în acea perioadă cu MARCEL POPESCU, la scurt timp după cunoașterea doctorului FLACINTEANU GHEORGHE a început să întrețină relații intime cu aceasta. Deoarece relațiile dintre ei au devenit publice, în familia lui GHEORGHIU DEJ au avut loc numeroase discuții în urma cărora a survenit divorțul între LICA GHEORGHIU și MARCEL POPESCU.

Menționăm că GHEORGHIU DEJ aflând de legăturile existente între LICA și GHEORGHE FLACINTEANU, care începuse să o viziteze

la domiciliu, și-a manifestat în mod hotărât dezacordul față de aceste relații și a căutat pe toate căile să le destrame și să împiedece intențiile lor de căsătorie.

În legătură cu motivele care au determinat împotrivirea lui GHEORGHIEU DEJ cu LICA să se căsătorească cu dr. PLACINTEANU GHEORGHE, opt. IRINIE IOAN - care pe atunci era șeful de casă al familiei GHEORGHIEU - relatează că aflându-se la o petrecere în localitatea Titu, la care au participat LICA GHEORGHIEU, PLACINTEANU GHEORGHE, ing. TICU (nepotul lui GHEORGHIEU DEJ) și alte persoane, între PLACINTEANU GHEORGHE și ing. TICU au survenit discuții violente care au degenerat în scandal. În această împrejurare, opt. IRINIE afirmă că întrebându-l pe ing. TICU de ce nu se împacă cu dr. PLACINTEANU GHEORGHE, acesta i-a explicat că dr. PLACINTEANU GHEORGHE nu poate fi acceptat în familia lui GHEORGHIEU DEJ deoarece mama lui GHEORGHIEU DEJ a murit din cauza tatălui dr. PLACINTEANU GHEORGHE (pag. 47-48).

Precisăm că GHEORGHIEU DEJ este originar din Birlad iar tatăl lui PLACINTEANU GHEORGHE (de profesie tot medic) a fost o anumită perioadă directorul spitalului din Birlad. Opt. IRINIE a mai menționat și faptul că tot de la ing. TICU știe că în acel timp mama lui GHEORGHIEU DEJ, având nevoie de un tratament medical, a solicitat internarea în spitalul din Birlad, pe atunci condus de tatăl dr. PLACINTEANU GHEORGHE; întrucât nu dispunea de suma de bani necesară, dr. PLACINTEANU i-a refuzat internarea în spital, în urma cărui fapt, aceasta la scurt timp a decedat.

Dat fiind faptul că sfaturile date de GHEORGHIEU DEJ lui LICA pentru a renunța la dr. PLACINTEANU nu au avut influența scontată, iar relațiile dintre aceștia au evoluat, s-au înscris din ordinul lui GHEORGHIEU DEJ și alte metode care să ducă la destrămarea acestor legături. Astfel au fost luate măsuri severe prin care se interzicea accesul lui GHEORGHE PLACINTEANU la domiciliul lui LICA și concomitent s-a lăsat în rîndul rudelor, cunoștințelor și personalului de pază și de deservire vorănișea (probabil pentru a justifica măsurile luate), din care rezultă că atât PLACINTEANU cât și familia sa ar fi desfășurat activitate legionară și acesta ar intenționa să intre în familia lui GHEORGHIEU DEJ cu scopuri dăunătoare.

În realitate, din materialele studiate cât și din verificările efectuate, nu a rezultat ca PLACINTEANU GHEORGHE sau rudele sale apropiate să fi desfășurat activitate legionară.

În această atmosferă existentă în familia lui GHEORGHIU DEJ, dr. PLACINTEANU GHEORGHE apare în raze de activitate a organelor de securitate ca legătură a soției lui ARNALSTEIN JOSEPH, reprezentantul comercial al Belgiei la București. Soția acestuia - ARNALSTEIN ARREDELE - fiind pusă în filaj, a fost vădită în luna octombrie 1958, într-un parc din centrul Capitalei în timp ce preda un pachet lui PLACINTEANU GHEORGHE. Aceasta din urmă fiind urmărit pentru a i se stabili domiciliul și identitatea, a fost vădită intrând în sediul Comitetului Central al Crucii Roșii de unde a ieșit însoțit de LICA GHEORGHIU. Situația respectivă a fost raportată pe cale ierarhică lui ALEXANDRU DRAGHICI și aceste lui GHEORGHIU DEJ.

Din felul în care au evoluat ulterior lucrările, rezultă că împrejurarea susamintită a constituit un bun prilej pentru GHEORGHIU DEJ în vederea compromiterii și înlăturării lui GHEORGHE PLACINTEANU.

În legătură cu cele de mai sus, colonelul în rezervă ROLINGER IZIDOR, pe atunci șef al direcției de contraspionaj, în raportul prezentat la 11 mai 1968, face următoarele precizări :

"Am luat materialul (nr. raportul de filaj) și l-am prezentat lui DRAGHICI ALEXANDRU. A doua zi m-a chemat și mi-a spus că a arătat nota lui GHEORGHIU DEJ, că se cunoaște că PLACINTEANU GHEORGHE are relații cu LICA GHEORGHIU, că el vrea să se infiltreze în familia lui GHEORGHIU DEJ și că trebuie împiedecat acest lucru. Mi-a dat ordin să urmărim pe PLACINTEANU GHEORGHE, să-l punem în filaj, să facem investigații, să-l punem în interceptare telefonul și să strângem toate datele despre el și familia sa...

Abit din filaj cât și din supravegherea telefonului nu a rezultat vreo nouă suspiciune sau culpă privitor pe PLACINTEANU GHEORGHE. În afară de unele legături banale, fără importanță operativă, apărarea legături frecvente cu LICA GHEORGHIU cu care se întâlnea în oraș și care îl vizita în domiciliu. Conform ordinelor primite de la ALEXANDRU DRAGHICI, eu îl informam imediat despre aceste întâlniri. O copie după interceptările telefonice le primisem și tov. general NEGREA VASILE. De asemenea, uneori DRAGHICI ALEXANDRU îmi dădea ordine în canal PLACINTEANU și în prezența tov. NEGREA VASILE". (pag. 376)

Din verificările făcute în acea perioadă referitor la data când familia ARNALSTEEN a intrat în legătură cu dr.GHEORGHE PLACINTEANU, a rezultat că acesta din urmă în iarna anului 1957 spre 1958 a cunoscut întâmplător la restaurantul Athenae Palace pe reprezentantul comercial al Belgiei la București anume ARNALSTEEN J. și pe soția acestuia. Cu aceștia a legat mai întâi o prietenie iar ulterior a început să întrețină [redacted] cu doamna ARNALSTEEN. Din aceleași verificări a mai reieșit că la 23 aprilie 1958, dr.PLACINTEANU GHEORGHE, sărbătorindu-și ziua numelui, a invitat la domiciliul său, printre alții, pe dr.ROGOZ ION (prieten și coleg) și familia ARNALSTEEN. Cu această ocazie, discutându-se despre faptul că soția lui ARNALSTEEN urma să facă o călătorie în Austria (la rude) unde dr.ROGOZ ION avea o fostă logodnică (DAISY ARIAN) - plecată din România - acesta a rugat-o pe doamna ARNALSTEEN să o viziteze pe DAISY ADRIAN căreia să-i transmită salutări.

La reîntoarcerea de la Viena în septembrie 1958, soția lui ARNALSTEEN a adus din partea lui DAISY ARIAN pentru dr.ROGOZ ION o scrisoare și un pachet cu 120 perechi ciorapi de nylon (50 perechi erau pentru dr.ROGOZ ION, iar restul erau destinate unei familii din București pe care aceasta nici nu o cunoscuse).

Maior ROTARI DUMITRU din direcția de contraspionaj, care răspundea de urmărirea familiei ARNALSTEEN, considerând împrejurările susarătate ca fiind propice ca prin dr.PLACINTEANU GHEORGHE și dr.ROGOZ ION să se acționeze operativ asupra soției lui ARNALSTEEN, a propus recrutarea ca informatori a celor doi doctori. Propunerile făcute nu au fost acceptate de fostul șef al direcției - colonel HOLINGER IZIDOR - care a motivat, așa după cum arată mr.ROTARI D. în raportul prezentat la 16 mai 1968, că :

"...nu este de acord cu propunerile făcute, intrucit în cazul acestor doi doctori există interese mai mari..." (pag.42.).

Deoarece pînă la sfîrșitul lunii februarie 1959, din verificările întreprinse în legătură cu dr.PLACINTEANU GHEORGHE și familia sa nu au rezultat fapte deosebite care să-i compromită, DRAGHICI ALEXANDRU s-a declarat nemulțumit, ordonînd lui HOLINGER IZIDOR să aresteze în secret pe unchiul dr.PLACINTEANU GHEORGHE,

respectiv pe profesorul universitar FLACINTEANU IOAN (la acea dată pensionar) și pe dr.ROGOZ IOAN, în scopul ca prin aceștia să obțină date compromițătoare privitor la dr.FLACINTEANU GHEORGHE.

Despre faptul că nu se dețineau materiale compromițătoare despre membrii familiei FLACINTEANU, HOLINGHER IMIDOR, arată următoarele :

"... alte materiale în acest caz nu am putut obține, fapt ce-l nemulțumea pe DRAGHICI ALEXANDRU.... mi-a dat dispoziție să arestăm în secret pe FLACINTEANU ION și dr.ROGOZ ION. Scopul anchetei era de a obține date despre activitatea lui FLACINTEANU ION cu neștii, date despre contrabanda lui ROGOZ ION cu FLACINTEANU GHEORGHE și de a obține cât mai multe date compromițătoare despre FLACINTEANU GHEORGHE..." (pag.34...).

Ca urmare a acestui ordin, la 15 martie și respectiv 21 martie 1959, dr.ROGOZ IOAN și profesorul FLACINTEANU ION au fost arestați fără forme legale, după care au fost încarcerati în arestul Direcției de anchete penale și ținuti la dispoziția organelor de contraespionaj în vederea "documentării" activității lui FLACINTEANU GHEORGHE.

După cum a rezultat din documentele studiate în cazul lui FLACINTEANU ION, nu au existat materiale care să justifice arestarea, iar ca urmare, timp îndelungat nici nu s-au emis forme legale de reținere. Acest lucru rezultă în mod expres și din adresa înaintată de Serviciul Inchișori la 19 mai 1959 (după 2 luni de reținere ilegală) cu nr.00641A25 către fostă Direcție a II-a, prin care solicita : "...să se trimită mandatul de deținere, întrucât suspunatul nu are la dosarul personal nici un act din care să reiasă reținerea sa..."

De la data arestării și pînă în iulie 1959, prof.FLACINTEANU IOAN și dr.ROGOZ ION au fost anchetați de mr.ROZARI DUMITRU și col.VASILESCU TRAIAN, ambii din direcția de contraespionaj, fără însă a obține de la ei datele scontate la adresa dr.FLACINTEANU GHEORGHE.

Discutînd cu mr.ROZARI DUMITRU despre FLACINTEANU ION, acesta raportează că :

"...declarațiile luate de mine și col. VASILESCU TRAIAN nu cuprindeau fapte în baza cărora se putea emite un mandat de arestare. Mai concret, nu se refereau la nici o faptă de natură infracțională ce putea fi reținută în sarcina prof. PLACINTEANU ION și deci arestarea era o măsură abuzivă și ilegală". (pag. 44).

Despre PLACINTEANU ION se cunoaște că este născut în Dorohoi la 15 februarie 1893, că în perioada 1921-1926 a făcut studii universitare în Germania, iar pînă în anul 1945 a îndeplinit diferite funcții didactice la Facultatea de Științe din Iași. După 1944 s-a stabilit cu domiciliul în București și în perioada 1945-1952 a fost colaborator extern la institutele de metrologie și fizică și la Institutul de documentare tehnică. Din 1952 și pînă în 1956 a funcționat ca șef al catedrei de matematici la Academia Militară Tehnică. După această perioadă și-a desfășurat activitatea în calitate de colaborator extern la diferite institute de cercetare și documentare științifică din București, pînă în 1959 cînd a fost arestat.

Col. HOLINGHER IZIDOR, referindu-se la ancheta efectuată cu PLACINTEANU ION, precizează că :

"...ancheta nu a adus elemente noi împotriva lui PLACINTEANU GHEORGHE. Eu am raportat lui DRAGHICI ALEXANDRU rezultatul anchetei, propunîndu-l ca de PLACINTEANU ION să se ocupe Direcția de anchete, iar de ROGOS ION, miliția, înăi el s-a fost de acord, cerînd să se intensifice ancheta, deși era clar că nu ai ce ancheta". (pag. 47.).

În discuțiile purtate de HOLINGHER cu ALEXANDRU DRAGHICI privitor la desfășurarea acțiunii, acesta din urmă a reproșat exprimîndu-se că :

"LICA GHEORGHIU nu vrea să renunțe la PLACINTEANU GHEORGHE, că GHEORGHIU DEJ este foarte necăjit, iar noi nu ne ocupăm în suficientă măsură pentru a-l deîncesa pe PLACINTEANU GHEORGHE". (pag. 47.).

Tot HOLINGHER IZIDOR a mai precizat că ALEXANDRU DRAGHICI i-a cerut să întocmească o fișă completă asupra lui PLACINTEANU GHEORGHE, fișă ce a fost cerută de GHEORGHIU DEJ. Pentru aceasta HOLINGHER IZIDOR a trimis pe rînd la Iași doi ofițeri - Mr. ROTARI DUMITRU și col. ILIE MIHAI - cu misiunea de a face verificări complete asupra întregii familii a dr. PLACINTEANU GHEORGHE și a rudelor sale.

Intrucit din verificările efectuate asupra familiei FLACINTEANU nu au rezultat probleme deosebite care să poată fi consemnate în fișa solicitată și care să constituie temeiul unor măsuri asupra lui FLACINTEANU GHEORGHE, atît ALEXANDRU DRAGHICI atît și GHEORGHIU DEJ și-au manifestat nemulțumirea față de deputații organelor de securitate de a obține date comprimidătoare asupra lui FLACINTEANU GHEORGHE. De altfel, HOLINGER IZIDOR arată că ALEXANDRU DRAGHICI, după ce a prezentat lui GHEORGHIU DEJ fișa privind pe FLACINTEANU GHEORGHE, l-a chemat și i-a spus:

„GHEORGHIU DEJ este nemulțumit de materialul prezentat și că pe altă linie sînt date comprimidătoare asupra lui FLACINTEANU GHEORGHE” (pag. 32....)

Deoarece măsurile întreprinse pe linia organelor de securitate pentru verificarea lui FLACINTEANU GHEORGHE și a familiei sale, nu au reușit să scoată la iveală fapte infracționale contra securității statului, materialele culese privitor la infracțiunea de contrabandă (cu ciocapii) în care ROGOZ ION era inculpatul principal, iar FLACINTEANU GHEORGHE era considerat în mod nejustificat drept complice, s-au trimis la Direcția Generală a Miliției.

Reținerea dr. FLACINTEANU GHEORGHE s-a făcut din ordinul lui ALEXANDRU DRAGHICI sub conducerea lui HOLINGER, la 13 august 1959, într-un moment considerat favorabil, cînd nu se afla în compania lui LICA GHEORGHIU.

În cazul dr. FLACINTEANU GHEORGHE, un rol important l-a avut și procurorul ZEIGER SAMUIL, pe atunci șef al serviciului anchete speciale din Procuratura Generală, care a manifestat un zel deosebit pentru agravarea artificială a încadrării juridice a faptelor puse în sarcina învinuiților. Dealtfel la arestarea lui FLACINTEANU GHEORGHE se remarcă și prezența procurorului ZEIGER SAMUIL, fapt ce atrage atenția ca un procedeu neobișnuit.

Ca toate că probele erau îndoielnice, totuși procurorul ZEIGER SAMUIL în instanță a susținut cu tărie vinovăția dr. FLACINTEANU GHEORGHE și dr. ROGOZ ION în vederea condamnării lor cu închisoare de pedeapsă.

Menționăm că, deși pentru organele de contraespionaj era evident că nu existau motive de suspiciune asupra lui FLACINTEANU GHEORGHE, iar materialele pentru presupusa lui activitate de contrabandă fuseseră trimise organelor de miliție, totuși s-au continuat măsurile speciale de urmărire, inclusiv filajul, pînă la data

arestării sale.

Pe întreaga perioadă de urmărire a lui FLACINTEANU GHEORGHE și stabilirea momentului arestării, între ALEXANDRU DRACHICI și GHEORGHIU DEJ a existat o legătură directă de comunicare operativă.

Un alt aspect din care rezultă caracterul abuziv și ilegal al rezolvării cazului dr. FLACINTEANU GHEORGHE și dr. ROGOZ ION îl constituie modul în care s-a organizat judecarea și condamnarea susnumiților de către Tribunalul Popular al fostului raion Todor Vladimirovici. Astfel, deși dr. ROGOZ ION fusese arestat încă din luna martie 1959, cazul său și al dr. FLACINTEANU GHEORGHE a fost judecat în mod surprinzător la procedura de urgență, conform Decretului 324, în ședință închisă, în ziua de 17 august 1959. Un alt vicu de procedură constă în faptul că atât dr. ROGOZ ION cât și dr. FLACINTEANU GHEORGHE au fost împiedecați să fie apărați de către avocații pe care i-au cerut și ca urmare apărarea a fost numită din oficiu și de fapt ascensă, așa după cum rezultă din pledoariile ținute, nu i-a apărat, ci din contră i-a acuzat.

În ceea ce privește sentința dată prin care atât ROGOZ ION cât și FLACINTEANU GHEORGHE sînt condamnați la cîte 5 ani închisoare corecțională, evidențiază subiectivismul și influența exercitată pentru obținerea unei astfel de condamnări. De altfel, din depunerea lui FLACINTEANU GHEORGHE în fața completului de judecată, rezultă că singura sa vină o constituie faptul că i-a făcut cunoștință dr. ROGOZ IOAN cu familia ARHALSTEIN, însă această întâmplare și nu cu intenția de a-l ajuta în procurarea ciorapilor. De asemenea, FLACINTEANU GHEORGHE a mai arătat în apărarea cauzei sale că ROGOZ ION este acela care a rugat pe soția reprezentantului comercial belgian să-i facă acel serviciu, că el nu putea să indice adresa de la Viena a lui DAISY ARIAN, deoarece nici nu o cunoștea.

Precizăm că argumentele aduse în apărarea sa de FLACINTEANU GHEORGHE nu au fost luate în considerare de instanță, iar la baza luării hotărîrii de condamnare nu a stat nici o altă probă decît o declarație dată de dr. ROGOZ prin care acesta costă să-l implice și pe dr. FLACINTEANU GHEORGHE în afacerea cu ciorapi

În legătură cu cele declarate de dr. BOGOZ ION în anchetă, PLACINTEANU GHEORGHE arată că în mod intenționat acesta caută să-l implice și pe el în cauza respectivă, sperând că astfel va putea scăpa de pedepși, având în vedere relațiile sale cu LICA GHEORGHIU.

Ilustrativ pentru a evidenția lipsa de obiectivitate este și scoaterea din această cauză a muniților WEISS BRANCOIL și KANNER LIȚA, care au fost într-adevăr complicii dr. BOGOZ ION în comercializarea ciornapilor.

Acțiunea de lovire în membrii familiei PLACINTEANU, care de fapt nu aveau nimic comun cu legătura dintre LICA GHEORGHIU și dr. PLACINTEANU GHEORGHE, a avut un caracter organizat, fapt ilustrat și prin arestarea prof. PLACINTEANU ION, cărui i se imputau fapte nejustificabile petrecute înainte de 23 August 1944.

Această acțiune este de fapt confirmată și de afirmația făcută chiar de LICA GHEORGHIU față de GHEZAR GRIGORIU (carnatul său), cărui, după arestarea dr. PLACINTEANU GHEORGHE i-a spus :

"acum întreaga familie va avea de suferit" (pag. 54).

Intr-adevăr, pe lângă prof. ION PLACINTEANU, care fusese arestat abuziv în martie 1959, a mai avut de suferit și sora dr. PLACINTEANU GHEORGHE, regisrarea SORANA COROANA, care a fost destituită din serviciu, din ordin superior.

x

x

x

Intrucât condamnarea la 5 ani închisoare corecțională a lui PLACINTEANU GHEORGHE nu constituia o rezolvare convenabilă care să asigure înlăturarea lui definitivă din viața lui LICA GHEORGHIU, ALEXANDRU DRAGHICI a dispus trecerea cazului în directă răspundere a pl. locet. NEGREA VASILE și anchetarea în continuare a dr. PLACINTEANU GHEORGHE și a prof. PLACINTEANU ION de către Direcția de anchete a Ministerului Afacerilor Interne, în al cărui arest se aflau aceștia.

Comisia a constatat că, de fapt, ceea ce a urmat începând din luna august 1959, în cazul dr. PLACINTEANU GHEORGHE, a fost o înscenare și mai grosolană, de data aceasta a unui proces cu nuanță politică, la baza căruia nu au existat probe de vinovăție, ci o vădită acțiune tendențioasă de răzbunare și, în ultimă instanță, de exterminare a dr. PLACINTEANU GHEORGHE.

Pentru a asigura executarea ordinului primit, gl. locot. NEGREA VASILE personal s-a ocupat, începând din luna august 1959, de acest caz, pe care l-a încredințat spre anchetare lt. col. ANGHEL MARIN, pe atunci locuitor șef serviciu în cadrul Direcției de anchete din Ministerul Afacerilor Interne, pe care l-a instruit și cu care a ținut legătura direct și permanent, fără ca despre desfășurarea anchetei să aibă cunoștință șefii ierarhici ai oricărui.

În legătură cu cele de mai sus, locot. col. ANGHEL MARIN în raportul prezentat la 8 mai 1968, arată următoarele :

"În jurul datei de 23 august 1959, am fost chemat personal de tov. gl. locot. NEGREA VASILE... Cu această ocazie mi-a spus că va trebui să încep o anchetă într-o problemă mai deosebită, despre care n-am voie să discut cu absolut nimeni, cazul în sine având tangență cu o persoană din conducerea partidului... De asemenea, mi-a mai spus că LICA GHEORGHIU ține foarte mult la acest caz, din care cauză se impune să-l anchetăm cât mai repede pentru a-l trimite la locul cuvenit... Mi-a mai dat de înțeles încă o dată, că anumite interese mai mari reclamează terminarea anchetei cât mai urgent posibil... În plus mi-a dat dispoziție să "legalizăm" situația acestuia din urmă (n.p. PLACINTEANU ION) care era deja arestat. În acest scop am fost pus în situația să antecedat sau mai precis să falsific mandatele de arestare, ordonante de prelungirea reținerii pentru o perioadă de 5-6 luni de zile" (pag. 244).

Pentru a avea o imagine mai precisă asupra materialelor ce se posedau despre PLACINTEANU GHEORGHE și prof. PLACINTEANU ION și a modului în care s-a început ancheta, redăm în continuare cele raportate de locot. col. ANGHEL MARIN :

"Întrucât nici fosta Direcție a II-a nu posedă materiale concrete cu privire la preocuparea vinovăție a celor de mai sus (n.p. PLACINTEANU GHEORGHE și PLACINTEANU ION), am început ancheta numai în baza indicațiilor primite inițial din partea tov. gl. lt. NEGREA VASILE. Raportez că încă de la începutul

anchetei mi-a dat seama că ceva nu este în regulă, că nu se confirmă nimic din presupusa acuzație de ucidere, neavând cit de cit materiale de care să mă pot lega. Încercam să scot ceva, să stabilesc relațiile lui PLACINTEANU GHEORGHE, care de fapt reprezenta figura centrală și nu unchiul său - PLACINTEANU ION...." (pag. 47..).

În legătură cu înscenarea în care a fost folosit anchetatorul și modul în care i s-a cerut să instrumenteze acest caz, acesta arată următoarele:

"... vă rog să luați noti cum s-a procedat cu libertatea unor oameni, întâi erau arestați și apoi se încerca procurarea de materiale "probatorii" și în ultimă instanță falsificarea adevărului. Cu toate eforturile și insistențele depuse în anchetă, nu se conturau fapte din care să rezulte că PLACINTEANU GHEORGHE a încălcat legile statului nostru. Singura "vîdă" conștientă de PLACINTEANU GHEORGHE a constat de faptul că a cunoscut-o pe LICA GHEORGHIU..." (pag. 48..)

Faptul că atât PLACINTEANU GHEORGHE cit și PLACINTEANU ION erau nevinovați și că persoane interesate făceau presiuni asupra organului de anchetă pentru a face totul ca cei doi să fie condamnați, rezultă și din cele raportate de lt.col. ANGHEL MARIN și anume:

"....tov. NEGREA VASILE mi-a dat ordin să fac totul ca PLACINTEANU GHEORGHE și PLACINTEANU ION să intre la pușcărie, să fie condamnați, pentru că astfel primul să fie despărțit de LICA GHEORGHIU". (pag. 48....).

Dirijarea anchetei și preocuparea deosebită manifestată de către gl.locot. NEGREA VASILE rezultă cu bîrie din faptul că zilnic se interesa de modul în care se desfășura ancheta și despre rezultatele obținute. În legătură cu aceasta, anchetatorul precizează:

".....acest caz prezenta atîta interes încît și în ziua de 22 august 1957, tov. NEGREA VASILE s-a îndreptat la telefon (de la birou oficial) despre rezultatele obținute". (pag. 49....).

Faptul că în anchetă nu s-au putut obține depuneri care să ducă la condamnarea lui PLACINTEANU GHEORGHE, l-a intrigat

pe gl. locot. NEGREA VASILE atît de mult, încît a hotărît să se treacă la măsuri de constrîngere fizică. Referitor la acest aspect, lt. col. ANGHIEL MARIN arată că :

"...În jurul datei de 25-27 august 1959, raportînd că nu se conturează nimic concret, am primit dispoziție din partea tov. gl. lt. NEGREA VASILE să recurg la alte metode în anchetarea lui FLACINTEANU GHEORGHE, cîșcăt mi-a spus să chem un sergent de la paza arestului care să-i tragă cîteva lovituri în spate acestui pînă la urmă, spunînd : "pînă cînd o să se mai rugăm de el ? Conform celor de mai sus, eu am executat această dispoziție". (pag. 23).

Din studiul tuturor declarațiilor date de FLACINTEANU GHEORGHE în fața lt. col. ANGHIEL MARIN, rezultă că pînă la data cînd a fost bîtut, el nu a recunoscut faptele imaginare ce i se sugerasă în anchetă, refuzînd să-și însușească faptele pe care nu le săvîrșise, menținîndu-se pe linia susținerii nevinovăției sale. După ce a fost bîtut, FLACINTEANU GHEORGHE a "recunoscut" tot ceea ce i s-a cerut. Schimbarea survenită în timpul anchetei duse asupra lui FLACINTEANU GHEORGHE rezultă și din cele relatate de anchetator :

"...îmi amintesc că FLACINTEANU GHEORGHE fiind și un element fricos, după una sau două lovituri primite în spate, a cerut să fie lăsat decarece va recunoaște faptele ce i se impută. Așa a început FLACINTEANU GHEORGHE să recunoască presupusele fapte de care s-ar fi făcut vinovat". (pag. ...).

"...din momentul în care FLACINTEANU GHEORGHE a început să recunoască, ca urmare a măsurilor de constrîngere, acesta a început să declare unele aspecte din preținsa sa activitate dăgînă. Dar pentru a da colorit declarațiilor sale, pentru a suna go faptele care să se încadreze în prevederile infracțiunii de uneltire contra securității statului, FLACINTEANU GHEORGHE, pentru a se mai fi sugus din nou la represalii - așa bănuiesc eu că a pîdit - și-a dat seama pe parcurs, din timpul anchetei căm ce anume se urmărește. În plus, este neîndoielnic faptul că și eu am canalizat ancheta pe această linie, sugerîndu-i în unele cazuri ce anume să vorbească, mai precis cum să fie interpretate faptele". (pag. 23-24).

În legătură cu folosirea unor metode de constrîngere fizică de către organele de anchetă penală pentru a obține mărturii privind fapte infracționale imaginare, în convorbirea avută cu dr. MOGOZ IOAN a relatat că și cu el s-a procedat asemănător,

fiind forțat și sugerându-i-se să declare că lucrează pentru serviciul de spionaj belgian sau american, precum și despre presupusa atitudine potrivnică regimului nostru pe care ar fi avut-o dr. FLACINTEANU GHEORGHE.

Intrucât din depozitiile celor doi anchetați (FLACINTEANU GHEORGHE și FLACINTEANU ION) nu rezultau fapte care să asigure incriminarea lor certă, s-a recurs la lărgirea în mod artificial a cercului de persoane cu care ar fi avut discuții dupămânecase în mod organizat, dându-se casului caracterul unei activități de grup, știindu-se că în astfel de situații măsurile de tragere la răspundere penală sînt mai severe. În acest mod au apărut ca inculpați în cazul dr. FLACINTEANU GHEORGHE și numiții : ALEXANDRU PASTOREL TEODOREANU, BARTOS EVA, VOICULESCU V. și PILAT CONSTANTIN. Despre situația nou creată, anchetatorul arată următoarele :

"...Dar ilegalitățile nu s-au oprit aici. Era necesar să strângem și alte "probe" care să confirme mărturiile sale (n.n. ale lui FLACINTEANU GHEORGHE) Scriitorul PASTOREL TEODOREANU a fost pus pînă la urmă în libertate și folosit ca martor împotriva lui FLACINTEANU GHEORGHE". (pag. 22.).

Referindu-se la scoaterea lui PASTOREL TEODOREANU din proces, anchetatorul penal face următoarele precizări :

"...I-am informat pe tov. NEGREA VASILE că nu se poate pune bază pe declarațiile acestuia, ele fiind făcute cu foarte multă ușurință... părea necesar procesul lui FLACINTEANU GHEORGHE legat de doi oameni bătrîni și bolnavi... scoaterea sa din proces s-a făcut din dispozițiile tov. NEGREA VASILE, pe baza unuia din criteriile de mai sus" (pag. 22.).
"Tot în calitate de martori au fost folosiți și numiții BARTOS EVA, VOICULESCU V. și PILAT CONSTANTIN, toți arestați, care să "întărească", să "probeze" declarațiile făcute de acesta (n.n. FLACINTEANU GHEORGHE) după folosirea "metodei" arătate (n.n. constrîngeră fizică)" (pag. 22.).

Cu toate că obiectivul principal al anchetei îl constituie FLACINTEANU GHEORGHE, din lipsă de probe privind activitatea sa, în concluziile de învinuire figura centrală apare uchiul său - profesorul FLACINTEANU ION, deoarece din activitatea sa se puteau reține cîteva aspecte negative. Astfel se cunoștea că înainte de 25 August 1944 publicase unele articole în presă cu caracter filogerman, deținuase timp de cîteva luni - în perioada de guvernare

legionară - funcția de decan al Facultății de Științe din Iași (fără însă a fi membru în organizația legionară), cunoscut pe foștii ambasadori ai Germaniei hitleriste la București, iar după 23 August 1944 și-a manifestat uneori față de cunoscuți unele nemulțumiri privind anumite stări de lucruri de ordin economic și politic existente la acea dată în țara noastră.

Deși faptele reținute în sarcina lui FLACINTEANU ION sînt în esență cele arătate mai sus, pornindu-se intenționat de la o apreciere denaturată a faptelor și interpretindu-se în mod exagerat gradul de vinovăție, s-au reținut abt în sarcina lui FLACINTEANU ION cit și a lui FLACINTEANU GHEORGHE fapte care au determinat încadrarea lor în mod ilegal în infracțiunea de ucluire contra ordinii sociale, prevăzută și pedepsită de art.209, lit.a, c.p.

Atrage în mod deosebit atenția faptul că deși prevederile art.209 c.p., lit.a, dau posibilitate instanței de judecată să aplice o pedeapsă cuprinsă între 3-10 ani - în raport de fapte și gravitatea lor - totuși celor doi inculpați li s-au aplicat pedeapsa maximă.

Despre această stare de lucruri, lt.col.ANGHEL MARIN arată :

"...și în cazul în care FLACINTEANU GHEORGHE ar fi omis în realitate faptele reținute și nu i-am fi spus declarații în modul arătat, în nici un caz nu merita acordarea unei asemenea pedepse. Am forma convingere că condamnarea acestor oameni a fost hotărâtă deja de persoane interesate cu mult înainte de judecarea cauzelor. De altfel, rețin precis că înainte de judecarea procesului, care s-a desfurat în secret, s-a discutat la Tribunalul Militar București să fie luate măsuri pentru a nu se divulga nimic". (pag.30.).

În legătură cu ancheta făcută în cazul FLACINTEANU GHEORGHE și FLACINTEANU ION, lt.col.ANGHEL MARIN în raportul prezentat, analizându-și activitatea în lumina documentelor Flemariei din 22-25 aprilie 1968, arată :

"...față de conștiința mea, oricît e-și căuta nu am cu ce o acoperi, ea rămîne pătată". (pag.34.).

Un alt aspect care a rezultat din verificările efectuate subliniază faptul că de la început starea sănătății lui FLACINTEA-

NU GHEORGHE a fost neglijată, a fost izolat permanent, urmărindu-se exterminarea sa.

Ignorarea stării sănătății lui FLACINTEANU GHEORGHE rezultă evident din modul în care s-a rezolvat propunerea făcută de medicul închisorii Direcției de anchete la 19 august 1959 în raportul nr. 3958, prin care solicita ca lui FLACINTEANU GHEORGHE să i se facă radiografie la Spitalul Văcărești, întrucât suferea de T.B.C. pulmonar. Col. ILIE MIHAI din D.G.I.E., pe atunci locțiitor director la fosta Direcție a II-a, a dat ordin telefonic la arestul Direcției de anchete, ofițerului de serviciu locot. BOACA, cărui i-a spus că FLACINTEANU GHEORGHE să nu fie dus la spital.

Preocuparea conducerii Ministerului Afacerilor Interne ca despre cazul FLACINTEANU GHEORGHE să nu cunoască decât un cerc restrâns de persoane, s-a manifestat din prima zi a arestării și până în ultima zi a vieții sale, el stînd singur în celulă.

După condamnare, lui FLACINTEANU GHEORGHE i-a fost fixat ca loc de detenție - de către PINTILIE GHEORGHE - Penitenciarul Rîmnicul Sărat, unde de obicei erau trimiși cei mai periculoși deșameni ai regimului, știut fiind că condițiile grele existente în acest loc, conduceau în mod cert la exterminarea lui fizică, mai ales că se cunoștea faptul că suferea de ulcer duodenal și T.B.C. pulmonar.

Despre acest aspect, anchetatorul penal mai precizează că :

"...pentru a se întregi complet această crimă - ce nu poate fi calificată altfel - FLACINTEANU GHEORGHE a fost internat imediat în penitenciarul Rîmnicul Sărat, pentru a fi izolat" (pag. 49.).

Decesul survenit la 1 mai 1961, deci la 14 luni de la internare, confirmă intenția cu care a fost trimis FLACINTEANU GHEORGHE în acest penitenciar, fiind rezultatul direct al regimului alimentar și al lipsei de asistență medicală.

Menționăm că fixarea locului pentru executarea detenției în Penitenciarul de la Rîmnicul Sărat se făcea numai din ordinul sau cu aprobarea conducerii Ministerului Afacerilor Interne în atenția căreia se afla tot timpul în mod nemijlocit, acest loc de detenție.

Din relatările Mr. VISINESCU ALEXANDRU, comandant al Penitenciarului Rîmnicul Sărat în perioada respectivă, rezultă că în timpul detenției PLACINTEANU GHEORGHE și-a manifestat revolta față de înscenarea a cărei victimă a fost, afirmând tot timpul că este nevinovat. Același lucru a rezultat și din discuțiile purtate de comisie cu dr. DUMITRESCU AUREL, care era însărcinat cu asigurarea asistenței medicale în acel penitenciar. Discuțiile purtate de comisie cu dr. DUMITRESCU AUREL au avut loc în urma sedurilor create de modul în care a fost completată fișa dr. PLACINTEANU GHEORGHE. Astfel, datorită cantității mari de medicamente ce apar prescripție în ultimele trei zile ale vieții lui PLACINTEANU GHEORGHE, lăsa să se tragă concluzia că fișa a fost completată ulterior decesului și deci în perioada premergătoare morții, asistența a fost inexistentă. În orice caz, asistența medicală nu a fost în raport cu evoluția bolii deținutului.

De asemenea, neinternarea în spital în asemenea condițiuni a unui bolnav, vădește reaua credință a celor răspunzători de starea deținuților, lipsa de umanitate într-un caz care necesita intervenție. Acest lucru era cu atât mai necesar, cu cât încă din 25 aprilie 1961 se cunoștea că PLACINTEANU GHEORGHE, așa cum rezultă din buletinul de analiză, avea două grame de uree în sânge, cantitate nocivă și care în mod sigur conducea la deces în caz de neintervenție urgentă și internare în spital.

Desinteresul general manifestat față de deținuții de la Penitenciarul Rîmnicul Sărat rezultă și din faptul că asistența medicală, datorită lipsei infirmeriei, în caz de îmbolnăvire se făcea în celula în care deținuții erau încarcerati (cite uzul).

Un alt element care reprezenta o încălcare a legilor, îl constituie faptul că la acest penitenciar, spre deosebire de celelalte, în caz de deces nu se efectua autopsia medico-legală pentru a se cunoaște cauza reală a morții. Acest fapt îl sesizăm deoarece nici în cazul PLACINTEANU GHEORGHE nu s-a făcut autopsia, cu toate că împrejurările impuneau o clarificare a cauzelor reale care au determinat moartea acestuia.

În ceea ce privește regimul de detenție aplicat prof. PLACINTEANU ION, precizăm că și acesta în perioada 21 martie 1959-17 februarie 1960, cit a stat în arestul Direcției de anchete, a avut același regim cu cel aplicat și nepotului său PLACINTEANU

GHEORGHE, cu diferența că periodic i s-a introdus cite un informator de cameră, fără ca să rezulte însă probleme deosebite. După condamnarea la 10 ani închisoare corecțională (în decembrie 1959) și după o încarcerare de 73 zile la Penitenciarul Jilava, prof. PLACINTEANU ION a fost trimis pentru executarea pedepsei la Penitenciarul GHERLA, unde la 14 decembrie 1960 a decedat.

În legătură cu starea sănătății și cauzele morții prof. PLACINTEANU ION, din studierea fișei medicale existentă la dosarul de penitenciar, rezultă că la data arestării (21 martie 1959) susnumitul avea o maladie cardio-vasculară-cord pulmonar. În timpul detenției, cu toate că i s-a acordat asistență medicală, boala s-a agravat. Precizăm că la interpretarea datelor consemnate în fișa medicală a fost solicitat și un specialist, formându-se convingerea că în ceea ce privește decesul lui ION PLACINTEANU nu sînt suspiciuni, în sensul că moartea reprezintă un proces firesc al evoluției maladiilor de care a suferit, în condițiile existente în detenție.

Un alt aspect care a reținut în mod deosebit atenția, privește rolul avut de fostul procuror ZEIGER SAMUIL în cazul dr. PLACINTEANU GHEORGHE.

Organele procuraturii reprezentate în acest caz prin procurorul ZEIGER SAMUIL, în loc să vegheze la respectarea legalității, au contribuit în mod direct la comiterea ilegalităților privind acțiunea întreprinsă împotriva lui GHEORGHE PLACINTEANU. Astfel, ZEIGER SAMUIL a participat la arestarea și la percheziția domiciliară efectuată lui PLACINTEANU GHEORGHE și a făcut parte din completul de judecată care l-a condamnat pe acesta.

Verificîndu-se îndeaproape rolul pe care l-a avut procurorul ZEIGER SAMUIL în cazul PLACINTEANU GHEORGHE, cu intenția de a organiza o discuție cu acesta, s-a constatat că de fapt el este plecat cu forme legale din țară încă din martie 1965. În această situație verificînd împrejurările în care a plecat ZEIGER SAMUIL din țară, s-a stabilit că susnumitul în februarie 1961 a fost arestat de organele Direcției de anchete penale ale Ministerului Afacerilor Interne și deferit justiției pentru infracțiunea de luare de mită.

Din studierea cazului în care a fost implicat, rezultă că deși împotriva lui nu au existat probe îndeosebite, iar în timpul anchetei și la proces și-a susținut nevinovăția, totuși a fost condamnat la maximum de pedeapsă (10 ani închisoare corecțională).

Ca și în cazul dr. FLACINTEANU, de ancheta făcută de organele securității fostului procuror ZEIGER, s-a ocupat personal gl. lt. NEGRUŢA VASILE. Din ordinul acestuia, în ziua arestării, la domiciliul lui ZEIGER SAMUIL au fost introduse mijloace T.O., iar rezultatele obținute erau înaintate zilnic la cabinetul său. După părerea noastră această măsură a fost lăsată în vedere obținerii unor eventuale probe, întrucât așa cum s-a menționat mai sus, pînă la data arestării, probele existente erau îndeosebite.

Menționăm că ZEIGER SAMUIL și-a început executarea pedepsei la Penitenciarul Văcărești unde a fost recrutat ca informator, iar la 14 aprilie 1964 (la 3 ani de la arestare), conform decretului 176/1964 a fost pus în libertate. La data de 17 martie 1965 comisia pentru pașapoarte și vize a Ministerului Afacerilor Interne i-a acordat viza de plecare definitivă din țară, atât lui cât și familiei (soție și copil).

Atrage atenția faptul că acordarea vizei de plecare din țară a lui ZEIGER SAMUIL s-a făcut cu multă ușurință, dovadă fiind hotărîrea Comisiei care nu a fost semnată decît de gl. nr. DUMITRU IOAN și col. VASILESCU TRAIAN (pag. 62).

Precisăm că modul în care s-a acordat viza de plecare din țară lui ZEIGER SAMUIL crează serioase suspiciuni cu privire la corectitudinea unor membri ai comisiei care au semnat hotărîrea respectivă. În legătură cu aceasta, col. VASILESCU TRAIAN avea toate motivele să sesizeze persoana solicitantului, întrucît pe fostul procuror ZEIGER SAMUIL îl cunoștea din perioada arestării dr. FLACINTEANU GHEORGHE, mai ales că el a fost șeful serviciului care se ocupa de cazul dr. FLACINTEANU GHEORGHE.

De asemenea, se remarcă și faptul că ZEIGER SAMUIL a părăsit țara la 17 martie 1965 cu avionul, chiar în ziua cînd i s-au eliberat pașapoartele, fapt ce scoate în evidență că susnumitul a cunoscut data eliberării pașapoartelor și a putut procura din timp biletele de avion pentru ziua respectivă.

Toate cele de mai sus conduc la concluzia că arestarea, condamnarea, eliberarea din închisoare și ulterior acordarea viței și plecarea precipitată a lui ZEIGER SAMUIL din țară, fac parte dintr-un sistem folosit pentru îndepărtarea voită a unor persoane care cunoșteau prea multe ilegalități și la care general locotenent NEGREA VASILE a contribuit efectiv.

x

x

x

Un alt caz care a rezultat în timpul verificărilor efectuate în legătură cu dr. PLACINTEANU GHEORGHE și care ilustrează sistemul practicat în situațiile în care o persoană nedorită încerca să intre în relații cu fiicele lui GHEORGHIU DEJ, se referă la cele petrecute cu regisorul GRIGORIU CEZAR. Ca și în cazul PLACINTEANU GHEORGHE, din dispoziția lui ALEXANDRU DRAGHICI organele de securitate au fost angrenate în urmărirea și timorarea lui GRIGORIU CEZAR, cu scopul de a-l determina să renunțe la relațiile și intențiile de a se căsători cu TANTI GHEORGHIU.

Această situație rezultă și din cele raportate de colonelul în rezervă HOLINGHER IZIDOR - fostul șef al direcției de contraspionaj :

"Prin anul 1955-1956 am fost chemat de FINTILIE GHEORGHE care mi-a spus că, TANTI GHEORGHIU este îndrăgostit de cîntărețul CEZAR GRIGORIU... că tov. GHEORGHIU DEJ este foarte necăjit și că trebuie împiedecată această căsătorie. Mi-a dat dispoziție să mă ocup de acest caz și să-l pun în lucru pe CEZAR GRIGORIU, adică să-l țin periodic în supraveghere și să-i interceptez telefonul... Mi-a spus că despre aceasta știe și DRAGHICI ALEXANDRU. Am executat această sarcină, însă atât din filaj cât și din interceptare nu a rezultat nimic compromițător. Au rezultat relațiile cu TANTI GHEORGHIU care-l vizita des la domiciliu, date pe care eu le raportam lui FINTILIE și uneori eram chemat și la DRAGHICI ALEXANDRU pentru a-l pune la curent cu lucrarea..." pag. 38-39

Faptul că GHEORGHIU DEJ a întreprins toate măsurile posibile pentru a o determina pe TANTI să renunțe la CEZAR GRIGORIU,

rezultă și din discuția avută în prezența lui IOSIF CHISINEVSKI cu fiica sa în 1953 la Moscova - unde aceaste se afla la studii.

În legătură cu această discuție, CEZAR GRIGORIU a relatat:

"...GHEORGHIU DEJ a făcut o vizită împreună cu Chisinevski fiicei sale TANTI. Discutând despre plecarea mea, GHEORGHIU DEJ i-a atras atenția lui TANTI că nu este de acord cu simpatia ce mi-o poartă, explicându-i că sînt un burghez inveterat. TANTI nu a crezut acest lucru. Tatăl ei s-a infuriat. Atunci a intervenit CHISINEVSKI care i-a promis lui GHEORGHIU DEJ că la întoarcere, în primele 3 zile, voi fi lichidat". (pag 54).

În urma rugămintelor insistente ale lui TANTI GHEORGHIU și a angajamentelor luate că va renunța la prietenia cu CEZAR GRIGORIU, ulterior nu s-au mai întreprins măsurile preconizate.

În legătură cu cele arătate de HOLINGER IZIDOR, privitor la măsurile întreprinse împotriva lui CEZAR GRIGORIU, acesta din urmă precizează că :

"...am fost urmărit pas cu pas de doi bărbați și o femeie însoțiți de o mașină neagră... Acțiunea de intimidare a început să se facă simțită și pe linie profesională". (s.n. fraților GRIGORIU nu li s-a mai aprobat plecarea în turnee în străinătate, au fost înlăturăți de la diferite spectacole, fapte care în ultimă instanță, au dus la desființarea acestei formații vocale). pag 55

Paralel cu măsurile de urmărire a lui GRIGORIU CEZAR și de șicanarea întregii formații vocale pe linie artistică, organele de securitate au reținut în mod ilegal pe acesta și ulterior timp de circa 2 ani au exercitat asupra lui presiuni morale în scopul de a-l determina să renunțe la căsătoria proiectată cu TANTI GHEORGHIU.

Despre acțiunile întreprinse împotriva sa, în informarea adresată Consiliului Securității Statului, CEZAR GRIGORIU arată următoarele :

"...în toamna lui 1956 ori primăvara anului 1957, întorcîndu-mă acasă după un spectacol, în jurul orei 12 noaptea, am fost luat din plină stradă în preajma restaurantului "Învorul rece" în cartierul în care locuim, de trei indivizi civili însoțiți de o mașină de culoare neagră, care pînăndu-mi ochelari de tablă pe ochi, m-au împins în mașină și m-au transportat... Am întrebat ce se întîmplă cu mine. Drept răspuns am primit cîteva pumni și mi-au adresat cîteva injurături, spunîndu-mi că nu am voie să vorbesc... am fost introdus într-o

cameră, am fost aşezat pe un scaun şi mi s-au luat ochelarii. Atunci am văzut că eram înconjurat de doi civili, de un sublocotenent... şi de o femeie cu grad de plutonier. Mi s-a ordonat să mă dezbrac până la piele. Am fost condus iar pe nişte trepte până am ajuns într-o celulă... Am fost lăsat singur, din acest moment la fiecare 10 minute sublocotenentul deschidea uşa celei, îmi dădea un pumn în coaste, ordonându-mi să mă întorc cu faţa spre uşă şi invers, asta cu regularitate până dimineaţa. Dimineaţa mi s-au pus din nou ochelarii şi am fost condus într-un birou... În spatele unei mese era un civil de 45-50 ani, ciopit parcă de vânt pe faţă, păr negru, cheile proeminente, adus de spate şi ţinând capul puţin într-o parte (n.s. este vorba de col. în rezervă HOLINGER IZIDOR recunoscut de CEZAR GRIGORIU după ce i s-au prezentat mai multe fotografii). Am fost întrebat pentru cine lucrez, pentru americani sau pentru englezi... În acel moment m-a lovit şi m-a injurat, ordonând unui alt civil să mă ia şi să mă ducă acolo unde am timp să mă gîndesc. Din nou am fost dus în celulă. Seara am fost scos şi condus pînă la maşină. La un anumit punct din oraş mi s-au scos ochelarii (pe str. Olari). Ajunşi aici, individul care m-a întrebat pentru cine lucrez, m-a lovit şi m-a injurat din nou, ordonându-mi să nu povestesc nimănui ce mi s-a întâmplat"... (pag. 78).

De menţionat, că de fapt acesta era doar începutul acţiunii de durată la care a fost supus CEZAR GRIGORIU cu scopul de a fi timorat permanent şi astfel determinat să respecte indicaţiile ce i se dădeau.

Subliniind acest aspect, CEZAR GRIGORIU arată relativind indicaţia primită la despărţire de la HOLINGER IZIDOR :

"...de astăzi înainte vei primi zilnic un telefon de la un anume IONEL care îţi va spune ora şi locul unde trebuie să te prezinţi. Ajuns acasă... am fost chemat de urgenţă la cabinetul lui MARCEL POPESCU. Ajuns acolo am găsit-o pe TANTI disperată. Ulterior TANTI mi-a povestit cum a căzut la piciorarele tatălui ei rugîndu-l să mă elibereze. Atunci el l-a chemat pe DRAGHICI şi l-a întrebat dacă eu într-adevăr sînt închis. Aceasta s-a jurat pe ceretul de partid că nu sînt închis... Din această perioadă am început să fie sunat la telefon de respectivul IONEL. Am avut prima întîlnire cu el în Grădina Icoanei. Spre surprinderea mea, IONEL nu era altul decît cel care mă anchetase cînd am fost închis. (n.s. adică col. HOLINGER IZIDOR care locuia chiar lângă Grădina Icoanei). De cîte ori mă duceam la ora propusă şi locul ordonat eram întîmpinat cu cele mai groaznice injurături.

De aici eram condus în diferite garsoniere (str. Batiștei, bloc Creditul Minier, etaj 6-7; blocul Patria, etaj 6-7) unde eram anchetat în continuare sub următoarea formă: scoate pistolul din buzunar, băga un glonte pe țevă, trăgea piedeca explicându-mi că dacă nu spun pentru cine lucrez, va apăsa pe trăgaci. Mi se dădea o coală de hirtie pe care trebuia să scriu acest lucru... Altă dată sub impulsul aceluiași pistol și maltratări fizice, am scris numele femeilor cu care am trăit. Prin diferite cili erau aduse la cunoștința lui TANTI, pentru a o putea îndepărta. Un lucru care mi se pare deosebit s-a întâmplat atunci când sub aceleași amenințări "IOANEL" mi-a spus că dacă voi ieși că nu mă voi mai vedea cu TANTI mi se va da un pasaport și bani pentru a pleca definitiv în orice țară de-ale. Refuzând și acest lucru, răspunsul lui era același: bătaie, amenințări, injurături. pag: 57-58

Altă dată eram dus la fostul sediu al Ministerului Afacerilor Interne la etajul II sau III, unde eram anchetat de la ora 16,30 până la 19,30 când mi se dădea drumul să plec la spectacol". (pag...).

În legătură cu cele relatate de CEZAR GRIGORIU, HOLINGHER IZIDOR relatează următoarele:

"...am primit ordin să-l invit pe GRIGORIU CEZAR la M.A.I. și să-l ameninț că va avea de suportat consecințe grave dacă n-o părăsește pe TANTI GHEORGHIU. Totodată, să-i promit că va fi ajutat să facă carieră dacă o abandonează". (pag.34).

Intrucât măsurile arătate mai sus, întreprinse împotriva lui CEZAR GRIGORIU, nu au dat rezultatele scontate, în urma analizei ce-a avut loc la DRAGHICI ALEXANDRU, în prezența lui PINTILIE GHEORGHE și a lui HOLINGHER IZIDOR, s-a hotărât să se întreprindă și alte acțiuni în care să se folosească o gamă mai largă de mijloace ale organelor de securitate. Astfel, în vederea compromiterii lui CEZAR GRIGORIU cu ocazia unui turneu făcut de acesta la Arad, s-a organizat marșrutizarea unei informații din București în localitatea respectivă și instalarea unor mijloace tehnice (foto și de înregistrare) într-o casă conspirativă etc.

Despre această acțiune organizată și condusă de colonelul în rezervă HOLINGHER IZIDOR, acesta relatează următoarele:

"...După cîtva timp am fost chemat la DRAGHICI ALEXANDRU unde era și PINTILIE GHEORGHE și unde mi s-a spus că tov. GHEORGHIU este disperat că TANTI insistă să se căsătorească cu GRIGORIU CEZAR și că trebuie să împiedecăm această căsătorie.

PINTILIE a dat sugestia să procurem fotografii în care să-l prindem pe CEZAR GRIGORIU când are relații de perversitate cu altă femeie și să fie arătată lui TANTI GHEORGHIU, care datorită acestui fapt îl va părăsi. Eu am primit această dispoziție și știind că după câțiva timp CEZAR GRIGORIU va pleca într-un turneu la Arad, am pregătit condițiile pentru a executa astfel de fotografii. Astfel, într-o casă conspirativă a lui-nului Arad a fost executată de către Direcția Tehnică o instalație de fotografiere. Direcția II-a avea ca agent pe cîntărețul V.D. care pleacă și el în turneu la Arad. Am pus în legătură pe V.D. cu o agentă (femeie de normăuri ușoare) ce am deplasat-o la Arad cu scopul de a fi prezentată lui GRIGORIU și de a avea relații cu el. La spectacol V.D. a prezentat-o pe agentă lui GRIGORIU care a mers după spectacol la ea acasă (respectiv la casa conspirativă). A avut [redacted] cu ea, iar echipa Direcției Tehnice a fotografiat acest lucru și a înregistrat discuțiile. Fotografiiile și banda de magnetofon le-am dat lui PINTILIE GHEORGHE. După câteva zile am fost chemat de DRAGHICI ALEXANDRU care mi-a spus că tov. GHEORGHIU DES a arătat fotografiile filicei sale, dar că nu au avut nici un efect și că ea se căsătorește cu CEZAR GRIGORIU". (pag. 349).

Despre cele petrecute la Arad, CEZAR GRIGORIU arată că în anul 1957, fiind în turneu, cîntărețul V.D. i-a prezentat o fată cu care a avut relații intime la "domiciliul" acesteia. La întoarcerea în București, TANTI GHEORGHIU i-a arătat niște fotografii obscene în care el s-a recunoscut împreună cu femeia întâlnită la Arad. TANTI GHEORGHIU a spus că pozele respective le are de la tatăl său și că în cazul că este dispus, poate asculta și o bandă de magnetofon pe care sînt înregistrate discuțiile lui cu femeia respectivă.

Deoarece nici această provocare n-a avut influență asupra relațiilor dintre CEZAR GRIGORIU și TANTI GHEORGHIU, iar aceștia totuși s-au căsătorit, acțiunile de compromitere întreprinse de către organele de securitate pînă la această dată, au încetat.

X

X

X

Concluziile care se desprind din verificările efectuate asupra cazurilor prezentate mai sus, scot în evidență următoarele:

1) FLACINTEANU GHEORGHE și FLACINTEANU ION nu au săvârșit fapte contra securității statului, iar condamnarea și exterminarea lor în detenție constituie o crimă.

2) Arestarea și anchetarea lor, constituie o ilegalitate comisă de organele securității statului din ordinul și sub directa conducere a lui ALEXANDRU DRAGHICI și VASILE NEGREA.

3) Instrumentarea acestor cauze, procesul și pedepsele aplicate, reprezintă o înscenare juridică grosolană, o încălcare a legilor și procedurii penale făcute pentru rezolvarea unor interese personale.

4) Organele de anchetă penală din ordinul lui ALEXANDRU DRAGHICI și VASILE NEGREA au falsificat realitatea. În scopul obținerii de probe măsluite în conformitate cu ordinele primite, organele de anchetă au aplicat asupra arestaților măsuri de constrângere fizică și morală pentru a-i determina să recunoască fapte infracționale pe care nu le-au comis.

5) Organele de procuratură nu și-au făcut datoria de a supraveghea ancheta, iar cele de justiție nu au ținut seama de adevăr, de lipsa de probe concludente de vinovăție a inculpaților, de conținutul falsificat al adevărului consemnat în concluziile de învinuire și de depozitiile inculpaților în desfășurarea celor două procese.

6) După condamnare, lui FLACINTEANU GHEORGHE i s-a fixat ca loc pentru executarea pedepsei Penitenciarul din Rîmnicul Sărat, cunoscut cu regimul cel mai aspru din țară, în scopul exterminării lui fizice într-un timp cât mai scurt.

7) Dispariția unor documente care atestau preocuparea lui GHEORGHIU DEJ și ALEXANDRU DRAGHICI pentru verificarea lui FLACINTEANU GHEORGHE și CEZAR GRIGORIU prin mijloacele muncii de securitate și folosirea în acest scop a unui număr însemnat de ofițeri.

8) Aprobarea în condițiuni suspecte a plăcii definitive din țară a fostului procuror ZEIGER SAMUIL care a fost folosit la arestarea și acuzarea lui FLACINTEANU GHEORGHE.

9) Vinovații principali pentru crimele comise în cazul dr. PLACINTEANU GHEORGHE cit și pentru folosirea abuzivă a aparatului și mijloacelor muncii de securitate în rezolvarea unor probleme personale ale familiei lui GHEORGHIU DEJ, sint : ALEXANDRU DRAGHICI, gl.locot.VASILE NEGREA, FINTILIE GHEORGHE, HOLINGER IZIDOR și lt.col.ANGHEL MARIN.

Față de gravitatea faptelor comise, pentru restabilirea adevărului și pentru reconsiderarea celor care sub o formă sau alta au avut de suferit pe nedrept, propunem să se aprobe următoarele măsuri :

1) Revizuirea proceselor privind pe PLACINTEANU GHEORGHE, PLACINTEANU IOAN și ROGOZ ION în vederea reabilitării lor juridice, cu toate urmările ce decurg din aceasta.

2) Tragerea la răspundere pe linie de partid a lui ALEXANDRU DRAGHICI, VASILE NEGREA, HOLINGER IZIDOR și lt.col.ANGHEL MARIN.

3) Forurile competente să analizeze oportunitatea răminderii pe mai departe în funcția de prim adjunat al ministrului Afacerilor Interne a generalului locotenent NEGREA VASILE.

4) Pentru încălcarea conștiință a legilor și procedurii penale pentru fals în acte publice și folosirea mijloacelor abuzive în scopul obținerii de declarații ireale în acuzare, locot.col. ANGHEL MARIN să fie scos din cadrele active ale Consiliului Securității Statului.

5) Pentru lipsa de poziție, pentru atitudine docilă în comiterea unor ilegalități apreciate ca atare de cei în cauză chiar în perioada comiterii lor, colonel ILIE MIHAI, colonel VASILESCU TRAIAN și maior ROTARI DUMITRU să fie atenționați asupra greșelilor grave din activitatea lor, arătându-li-se totodată, urmările contribuției aduse în cazul dr.PLACINTEANU GHEORGHE.

PRIM VICEPREȘEDINTE AL
CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI
General maior,

Răduică Grigore

Colectivul
Lt.col.Hiera Harghambie
Maior Mateescu Lucian
Maior Petcu Vasile

STRICT SECRET

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
 DIRECȚIA GENERALĂ DE INFORMAȚII EXTERNE
 Direcția VII-a, Serv. 3
 Ofițer superior Lt.col. ANGHEL MARIN.

R A P O R T

către

TOV. PRIM VICEPREȘEDINTE AL CONSILIULUI SEC. STATULUI

Subsemnatul ANGHEL MARIN, lucrător în cadrul Direcției Generale de Informații Externe, raportez următoarele cu privire la împrejurările și cauzele care au dus la arestarea, anchetarea și condamnarea la 10 ani închisoare a numiților PLACINTEANU GHEORGHE și PLACINTEANU ION.

În jurul datei de 23 August 1959, am fost chemat personal de tov. general NEGRU VASILE, pe atunci secretar general în cadrul M.A.I. Nu-mi reamintesc decât am mers în cabinetul dînsului sau discuțiile au fost purtate într-unul din birourile arestului din Calea Plevnei, unde eu lucram. De asemenea îmi amintesc că nu mai era nimeni de față. Cu această ocazie mi-a spus că va trebui să încep o anchetă într-o problemă mai deosebită, despre care n-am voie să discut cu absolut nimeni, cazul în sine avînd tînță cu o persoană din conducerea partidului.

După această precizare a mi-a spus că este vorba de cazul PLACINTEANU GHEORGHE care ar fi un "păcătos" și care a întreținut de mai mult timp relații sentimentale cu LICA GHEORGHIU, o altă păcătoasă, cum textual s-a exprimat, relații pe baze cărora în caz ar circula diverse svorniri la adresa lui GHEORGHIU DEJ și a familiei sale. Mi-a precizat că nu acesta ar fi capitalul de acuzare și mai mult m-a avertizat că nu am voie să intru în amănunte cu arestatul pe această temă. Îmi reamintesc cu certitudine că dînsul m-a și prevenit că în cazul cînd PLACINTEANU GHEORGHE va ridica probleme că ar ține la LICA GHEORGHIU, să-l opresc și să-i spun că la baza acestor relații n-au stat sentimente, ci anumite interese.

De asemenea, mi-a mai spus că LICA GHEORGHIU ar ține foarte mult la acest ea, din care cauză se impune să-l anchetăm cât mai repede pentru a-l trimite la locul cuvenit.

Despre faptele penale propriu zise nu-mi reamintesc exact ce mi-a relatat, cu excepția unchiului său care este un filo-german notoriu, că ar fi făcut parte din gruparea legionară și că fără îndoială este un dușman al regimului nostru. Despre PLACINTEANU GHEORGHE mi-a spus în mod sigur că a primit deja o condamnare de 5 ani închisoare pentru speculă, fapt pentru care nu mai este nevoie de emiterea mandatului de arestare, că este un tip neserios și că în cercul său de prieteni injură regimul, difuzează știrile transmise de posturile de radio capitaliste și alte lucruri de genul acesta, dar concret nimic. Mi-a dat de înțeles încă odată că anumite "interese mai mari" reclamă terminarea anchetei cât mai urgent posibil.

Este posibil de asemenea să-mi mai fi spus să iau legătura cu tov. de la fosta Direcție a II-e care l-au anchetat de mai mult timp pe PLACINTEANU ION și să văd ce anume materiale mai posedă. În plus mi-a dat dispoziții să "legalizăm" situația acestuia din urmă care era deja arestat. În acest scop am fost pus în situația să antedatex sau mai precis să falsific mandate de arestare, ordonanțe de prelungirea reținerii pentru o perioadă de 5-6 luni de zile.

Intrucât nici fosta Direcție a II-e nu posedă materiale concrete cu privire la presupusa vinovăție a celor de mai sus, am început ancheta numai în baza indicațiilor primite inițial din partea tov. general Năgresa.

Reportez că încă de la începutul anchetei mi-am dat seama că ceva nu este în regulă că nu se confirmă nimic din presupusa acuzație de uneltire, neavând cât de cât materiale de care să mă pot lega. Din această cauză și primele procese-verbale luate cred că poartă amprente unei bijbiieli crase. Încercam să scot ceva, să stabilesc relațiile lui PLACINTEANU GHEORGHE, care de fapt reprezenta figura centrală și unchiul său PLACINTEANU ION, care prin trecutul său putea - după cum gândeam eu atunci - că nu iubescă regimul nostru, trecut despre care erau unele materiale care-l caracterizau ca filo-german. Mă gândeam eu atunci să merg să-i stabilesc cercul de relații al lui PLACINTEANU GHEORGHE să văd dacă nu cumva printre aceste relații s-ar afla elemente cu activitate, cunoscute de organele M.A.I.

Vă rog să luați nota tov. Prim Vicepreședinte cum s-a procedat cu libertatea unor oameni, întâi erau arestați și apoi se încerca procurarea de materiale "probatorii" și în ultimă instanță falsificarea adevărului.

Cu toate eforturile și insistențele depuse în anchetă, nu se conturau fapte din care să rezulte că cei de mai sus și în special PLACINTEANU GHEORGHE s încălcat legile statului nostru. Singura "vină" comisă de PLACINTEANU GHEORGHE a constat în faptul că a cunoscut-o pe LICA GHEORGHIU, un element descompus din punct de vedere moral, lipsit de cele mai elementare scrupule.

Vă rog să mă iertați dacă mă abat un pic de la fondul problemei, dar am fost foarte indignat când în timpul anchetei am aflat - deși nu aveau voie să intru în asemenea detalii - că în timp ce ea se desăvâra cu PLACINTEANU GHEORGHE, n-a permis fetei ei soț, tov. MARCEL POPESCU să-și vadă cei doi copii ei săi.

Tovarășe Prim Vicepreședinte vă raportez sincer că acest caz mi-a plăcut de la început, convins fiind că se recurge la sacrificarea unor vieți de oameni pentru un astfel de element ca LICA GHEORGHIU. Mai mult, în sineas mea, atunci aduceam reproșuri organelor noastre care lucrau la faza demnitaților, că nu eu curajul să-l informeze pe GHEORGHIU DESI despre faptele acestei femei, care duceau la compromiterea acestuia. Neștiind de ce a fost posibil, îmi călcam pe conștiință, crezând că pentru apărarea prestigiului unui conducător de partid s-ar impune și unele sacrificii.

Așa gîndeam eu la acea dată, așa se explică în parte faptul că nu am ripostat față de cele de mai sus.

Revinînd la cazul în speță, vă raportez că în primele zile de anchetă, tov. NEGREA se interesa zilnic de rezultatele obținute, adică dacă PLACINTEANU GHEORGHE a recunoscut că a desfășurat activitate dușmănoasă împotriva statului. Am avut tot timpul convingerea că de rezultatul acestei anchete se interesează și alte persoane cu funcții mai mari. Mai mult, acest caz prezenta pentru cei interesați atîta interes încît și în ziua de 23 Aug. 1959 tov. NEGREA m-a întrebat la telefon (de la tribună) despre rezultatele obținute.

Deși avem indicații precise să stabilesc cît mai repede vinovăția acestor oameni de mai multe ori am fost pus în situația să dezinformez, raportînd că merg numai pe linia stabilirii directe a vinovăției, deși eu mă abăteam pentru a "cîuta probe" așa cum am raportat mai sus.

În jurul datei de 25-27 august 1959 raportînd de fiece dată că nu se conturează nimic concret, am primit dispoziție din partea tov. NEGRU să recurg la alte metode în anchetarea lui PLACINTEANU GHEORGHE. Concret mi s-a spus să chem un sergent de la paza arestului și să-i tragă cîteva lovituri la spate acestui pînă, "pînă cînd o să ne mai rugăm de el". Nu am certitudinea dacă această dispoziție a dat-o dintr-un personaj imediat după ce i-am spus că PLACINTEANU GHEORGHE nu recunoaște nimic încă, sau mi-a spus să revin ulterior să-mi spună ce am de făcut. Încălin să cred că asemenea dispoziție am primit-o pe loc.

Conform celor de mai sus eu am executat această dispoziție. Îmi reamintesc că PLACINTEANU GHEORGHE, fiind și un element fricos, după una sau două lovituri primite la spate, a cerut să fie lăsat deoarece va recunoaște faptele ce i se impută. Așa a început PLACINTEANU GHEORGHE să recunoască presupusele fapte de care s-ar fi făcut vinovat.

Dar ilegalitățile nu s-au oprit aici. Era necesar să stringem și alte "probe" care să confirme "mărturiile" sale.

Printre presupușii săi complici eu spănuie scriitorul ALEXANDRU TUDORIANU (PASTOREL) și medicul radiolog de la spitalul Colentina DOBROVICI NICOLAE. PASTOREL, fiind un element bătrîn și belșev deși nu s-a întreprins nici un fel de metode de constrîngere, a recunoscut unele așa zise discuții dușmănoase, dar după cîte îmi reamintesc, ele aveau mai mult un caracter de nemulțumire. Deci nu plăcea acțiunea tot nu se contura. În ceea ce-l privește pe medicul DOBROVICI NICOLAE, acesta n-a recunoscut nimic în afară de faptul că a deținut în mod ilegal deșize, recunoaștere făcută din proprie inițiativă, ancheta necunoscînd nimic despre acest aspect. Deoarece asemenea fapte nu aveau caracter politic, medicul respectiv a fost predat organelor de miliție care se ocupă de asemenea infracțiuni.

Scriitorul PASTOREL a fost pus pînă la urmă în libertate și folosit ca martor împotriva lui PLACINTEANU GHEORGHE. Tot în calitate de martori îmi reamintesc că au fost folosiți și munișii BARTOS EVA, VOICULESCU V. și cred FILAT CONSTANTIN, toți arestați care să "întărească", să "probeze" declarațiile făcute de acesta după folosirea "metodei arătate".

Despre PLACINTEANU ION concret nu-mi reamintesc ce anume a declarat. În mod cert a recunoscut o parte din trecutul său, activitatea se desfășurată în perioada anilor 1934-1944, dar raportează că asemenea activitate nu avea caracter justitțial și căva discuții dușmănoase cum le numim noi atunci.

Reportam la început că figura centrală în anchetă era PLACINTEANU GHEORGHE, dar pentru pregătirea procesului, în aşe zisele concluzii de învinuire, figura centrală - conform dispoziţiilor primite - a devenit PLACINTEANU IOAN, deoarece avea chipurile un trecut politic pătat. Deci o nouă măsură a adevărului.

În concluziile de învinuire, întocmite în forma arătată s-a reţinut în sarcina numiţilor PLACINTEANU GHEORGHE şi PLACINTEANU IOAN că accepta ar fi comis "înfecţiunea de uneltire contra ordinii sociale prevăzută şi pedepsită de art.209 pct."a", articol care prevede închisoare corecţională de la 3 la 10 ani şi interdicţie corecţională de la 3-5 ani.

Din câte îmi reamintesc PLACINTEANU GHEORGHE a fost condamnat din dispoziţie celor interesaţi, la pedepse maximă de 10 ani.

Reportez că şi în cazul când PLACINTEANU GHEORGHE ar fi comis în realitate faptele reţinute şi nu i-am fi spus declaraţiei în modul arătat, în nici un caz nu merita acordarea unei asemenea pedepse.

Am ferma convingere că condamnarea acestor oameni a fost hotărâtă deja de persoanele interesate cu mult înainte de judecarea cazului. Dealtfel, reţin precis că înainte de judecarea procesului, care s-a desfăşurat în secret, s-a discutat la Tribunalul Militar Bucureşti să fie luate măsuri pentru a nu se divulga nimic. Nu-mi reamintesc dacă de această problemă s-a ocupat personal tov. NEGREA sau altcineva din cadrul conducerii direcţiei de anchete, ca urmare a dispoziţiei dată de dînsul.

Şi pentru a se întregi complet această crimă, ce nu poate fi calificată altfel, PLACINTEANU GHEORGHE a fost internat imediat în Penitenciarul Rînicu Sărat, chipurile pentru a fi izolat şi unde de fapt a decedat, suferind deja încă înainte de a fi arestat de T.B.C. pulmonar.

Tovarăşe Prim Vicepreşedinte nu-mi reamintesc dacă în timpul anchetei sau la scurt timp după condamnarea celor de mai sus în Bucureşti circula un zvon, precum că LICA GHEORGHIU împreună cu Dr. PLACINTEANU GHEORGHE ar fi fugit în străinătate cu o importantă sumă de bani. Îmi permit să vă rog să dispuneţi să se verifice acest aspect şi dacă nu cumva a fost lansat zvonul special de cei interesaţi pentru a scopi crima care s-a comis.

Tovarăşe Prim Vicepreşedinte am început să lucrez în M.A.I. la Direcţia de Anchete din luna august 1949 cînd abia împlinisem vârsta de 22 ani.

Am acceptat să vin în această muncă conștient fiind că și aici îmi pot aduce și eu contribuția mea, că toți oamenii cinstiți de pretutindeni la construcția unei vieți fericite pentru poporul român. Fără să devin ipocrit, eu în general mă cunosc și sint cunoscut ca un om deschis, sincer, așa cum am fost educați de părinții mei care au crescut 8 copii.

Am avut ferma convingere că am făcut tot ce mi-a stat în putință să fiu un exemplu demn atât în muncă cât și în societate, mai ales pentru restul de 7 frați și surori, eu fiind cel mai mare. În munca de anchetă unde am lucrat așa cum v-am raportat din luna august 1949 până în aprilie 1960 am crezut de asemenea că mi-am făcut datoria. Din autoanalize, în special făcută după Plenara C.C. - P.C.R. din iulie anul trecut ajunsesem de asemenea la concluzia că am lucrat bine, reproșându-mi bine înțeles acest caz și perioade în care am lucrat în așa zisă problemă a deviatorilor de dreapta. În această perioadă august 1952 ianuarie - februarie 1954 mi-a fost repartizat în anchetă tov. VIOLIU AUREL. Analizând în lumina documentelor de partid recente, eu cel puțin la ora actuală, consider că m-am comportat corect. Am marea fericire că împotriva dinului n-au fost luate măsuri capitale și deci poate relata oricând despre poziția și atitudinea mea.

Consider de asemenea că și în anchete cu PLACINTEANU GH. și PLACINTEANU ION am avut o comportare cât de cât demnă. În sinele meu și chiar în discuțiile purtate cu unii tovarăși ai mei de muncă ca: tov.col.DUMITRESCU NICOLAE și fostul maior SIMON JAK cu care am lucrat în cadrul celuiiași serviciu, primul fiindu-mi chiar șef, deși așa cum am raportat nu aveam voie să discut cu nimeni cazul PLACINTEANU, mi-am manifestat în diverse forme nemulțumirea, desgustul față de măsurile luate în acest sens.

După plenara partidului din iulie 1967 mă gândeam că, formal, fiind militar, am o oarecare acoperire deoarece toate ilegalitățile la care am participat, le-aș fi comis pe baza ordinelor primite. În plus mai consideram eu atunci, că poporul român a avut de înfruptat o revoluție și că în cazul unor astfel de prefaceri, greșelile ar fi inerente. De asemenea îmi mai spuneam că față de realizările obținute, de condițiile prezente, e și normal ca lucrurile să fie privite prin altă prismă. Ultimele documente elaborate de recenta plenară a partidului nostru, m-a pus în situația să înțeleg că față de conștiința mea, oricât s-a căutat n-am cu ce o acoperi, ea rămâne pătată.

Problemele dezbătute de pleneră m-au zdruncinat profund convingându-mă că asemenea fapte comise în această viltosoare a revoluției nu reprezintă simple greșeli inerente, ci pur și simplu crime comise și puse la cale în mod premeditat de DRAGHICI ALEX. și celelalte elemente de tespa sa.

Despre asemenea elemente pentru care în trecut eram în stare să fac orice, nu m-am gîndit niciodată că sînt capabile de astfel de mîpăvii.

La aceste crime, într-o măsură mai mare sau mai mică au participat și unele cadre din rîndurile M.A.I. Printre acestea mă numără și eu.

Linia imprimată de DRAGHICI ALEXANDRU în rîndurile cadrelor și a aparatului M.A.I. a făcut pe de o parte să fie pătărită conștiința cîntită a multor oameni, iar pe de altă parte a contribuit la mărirea cîmpului de acțiune a unor elemente descampuse, carieriste, lingușitoare, etc. pe care viața fie că i-a înălțat sau îi va arunca pe parcurs.

Din auto analiza făcută, am încercat să-mi găsesc și eu locul, categoria în care m-aș încadra.

Conștiința nu mă lasă să nu vin deschis în fața partidului și să arăt că am și eu o mare parte de vină. Apreciez că numai simple manifestare de dezaprobare a faptelor care s-au comis și de care sau la care am participat, n-a fost suficientă. Personal n-am simțit pe propria mea piele asemenea nelegiuiri. Nu m-am gîndit cu cîntul de răspundere al unui comunist că asemenea nedreptăți se pot comite, dacă nu sînt demascate și infierate și cu alți oameni cîntiți și în ultimă instanță cu mine însuși.

Faptul că asemenea crime au fost scosese la iveală cu stîta curej și tărie de conducerea partidului nostru, este extraordinar. Unde am fi ajuns dacă tov. Nicolae Ceaușescu și restul conducătorilor de partid ar fi procedat la fel ca mine.

Tovarășe Prim Vicepreședinte în cazul PLACINTEANU GH. și PLACINTEANU ION, personal am încercat în măsura în care mi-am edus aminte să redau cu toată sinceritatea principalele aspecte care să facă lumină și să stabilească realitatea obiectivă.

Ca și în acest caz și în alte probleme de acest gen eu stau la dispoziția Dvs. și a altor organe de partid și de stat în fața cărora prin poziția mea sinceră, obiectivă, să contribuie la restabilirea adevărului, convins fiind că numai în felul acesta pot ajuta partidul și îmi voi rîscumpăra cel puțin în parte din greșelile grave pe care le-am comis în perioada în care am lucrat în cadrul direcției de anchete.

8 mai 1968.

Lt.col.sa/Anghel Morin

Ofițer superior Lt.col. ANGHEL MARIN

8 mai 1968.

R A P O R T

către

TOV. PRIM VICEPREȘEDINTE AL CONSILIULUI SEC. STATULUI.

Subsemnatul ANGHEL MARIN vin cu următoarele precizări la raportul din 8 mai a.c., privind cauzele și împrejurările care au dus la arestarea, anchetarea și condamnarea nemișilor PLACINTEANU GHEORGHE și PLACINTEANU ION.

1. Încă din momentul în care tov. NEGHEA m-a chemat și mi-a spus că voi lua în anchetă persoanele de mai sus, mi-a ordonat să nu discut cu absolut nimeni, nici chiar cu conducerea direcției de anchete. Toate problemele ce le voi vrea să le discut, deci numai cu dînsul, fapt pe care l-am executat.

2. Pentru a nu mai lua cunoștință de cazul PLACINTEANU și alte elemente arestate și în special despre faptul că acesta este legat de LICA GHEORGHIU, tov. NEGHEA a dispus și eu am transmis la arest ca acesta să fie ținut numai singur în celulă, dispoziție ce a fost pusă în practică în toată perioada șederii lui PLACINTEANU GH. în arestul M.A.I. Mai mult, tov. NEGHEA mi-a ordonat ca PLACINTEANU GH. să fie atent supravegheat de paza arestului pentru a nu încerca să se sinucidă.

3. Îmi reamintesc de asemenea că tov. NEGHEA mi-a dat ordin să fac totul ca PLACINTEANU GHEORGHE și ION să intre la pușcărie, să fie condamnați pentru ca astfel primul să fie despărțit de LICA GHEORGHIU.

4. Legat de aspectul menționat la punctul 3, adică de a face totul ca acești oameni să fie condamnați, din momentul în care PLACINTEANU GHEORGHE a început să recunoască, ca urmare a măsurilor de constrângere raportate, acesta a început să declare unele aspecte din pretinsa sa activitate dușmănoasă.

./.

Der pentru a da colorit declarațiilor sale, pentru a smulge fapte care să se încadreze în prevederile infracțiunii de uneltire contra securității statului, PLACINTEANU GHEORGHE pentru a nu mai fi supus din nou la repressii, așa bănuiesc eu că a gînit, și-a dat seama pe parcurs, din timpul anchetei cum ce anume se urădorește. În plus este năindoielnic faptul că și eu am canalizat ancheta pe această linie, sugerîndu-i în unele cazuri ce anume să vorbească, mai precis cum să fie interpretate faptele. Nici nu a putut să se întîmple altfel din moment ce așa cum am raportat anterior, la baza arestării sale nu-mi amintesc să fi existat materiale probatorii.

5. Despre cauzele care au dus la scoaterea din proces a scriitorului ALEXANDRU TEODOREANU, exact nu-mi reamintesc. Mai mult că sigur că eu l-am informat pe tov. NEGREA că nu se poate pune bază pe declarațiile acestuia, ele fiind făcute cu foarte mare ușurință. Sau și cred că aceasta este realitatea, pareu foarte neserios procesul lui PLACINTEANU GH., legat de doi oameni bătrîni și bolnavi, TEODOREANU în special suferea de [redacted]

Fără îndoială că scoaterea sa din proces s-a făcut din dispoziția tov. NEGREA pe baza unuia din criteriile de mai sus.

Lt.col. ss/Anghel Marin,

R A P O R T

pentru Consiliul Securității Statului

Subsemnatul HOLLINGER ISIDOR, colonel în rezervă, domiciliat în București Piața Sahia nr.3, raportez următoarele în cazul PLACINTEANU.

1. Am urmărit cazul PLACINTEANU GHEORGHE în următoarele împrejurări:

- La începutul anului 1959, din filașul unui diplomat belgian și a soției sale, a rezultat că Dr. PLACINTEANU GH. s-a întâlnit cu soția diplomatului belgian (AHNSTEIN), apoi s-a întâlnit în fața sediului Crucii Roșii cu LICA GHEORGHIEU, fiica lui Gheorghiu Dej.

Când mi s-a adus această notă de filaș de către tov. ILIE MIHAI (sau tov. VASILESCU, șeful serviciului de pe atunci), am convocat pe col. MARINESCU, șeful filașului și echipa ce a făcut fața și din relațiile și discuțiile purtate, m-am convins că fapta este reală.

Am luat materialul și l-am prezentat lui DRAGHICI ALEXANDRU, care era șeful meu direct. Mi-a spus să las nota la el. A doua zi m-a chemat și mi-a spus că a arătat nota tov. Gheorghiu Dej, că se cunoaște că PLACINTEANU GHEORGHE are relații cu LICA GHEORGHIEU, că el vrea să se infiltreze în familia Gheorghiu Dej și că trebuie împiedicat acest lucru.

Mi-a dat ordin să urmărim pe PLACINTEANU GHEORGHE, să-l punem în filaș, să facem investigații, să-l punem în interceptare telefonică și să strângem toate datele despre el și familia sa.

Menționez că pînă la acea dată PLACINTEANU nu ne-a apărut în vre-o lucrare de spionaj, însă deținem date (nu-mi amintesc cum ne-au parvenit) că PLACINTEANU împreună cu un Dr. ROGOZ se ocupă cu contrabandă de ciorapi pe care-i comercializează.

Nu-mi amintesc dacă ciorepii îi primise de la soția diplomatului.

Eu am dat ordin colonelului ION, șeful filajului de atunci și locțiitorul meu, să-l pună în filaj pe PLACINTEANU GHEORGHE, am cerut interceptarea telefonului și am dispus ca tov. ILIE să întocmească o fișă cu tot ce se cunoaște despre PLACINTEANU și ROGOZ.

Atât din filaj cât și din supravegherea telefonului nu a rezultat vre-o nouă suspiciune sau culpă privitor la PLACINTEANU GHEORGHE.

În afară de unele legături banale fără importanță operativă, spăresu legături frecvente cu LICA GHEORGHIU cu care se întâlnea în oraș și care-l vizita la domiciliu.

Conform ordinelor primite de la DRAGHICI ALEXANDRU, eu informam imediat pe DRAGHICI ALEXANDRU despre aceste întâlniri.

Dealtfel vreau să arăt că o copie după interceptările telefonice le primesc și tov. G.-ral NERESA VASILE. De asemenea, uneori DRAGHICI ALEXANDRU îmi dădea ordine în cazul PLACINTEANU și în prezența tov. NERESA VASILE.

Menționez că eu n-am primit nici-o dispoziție de la tov. NERESA în această problemă.

Din datele strânse din arhivă, din investigațiile făcute la Iași de unde ere originară familia PLACINTEANU, a rezultat că un unchi al lui PLACINTEANU GHEORGHE, numit PLACINTEANU ION ar fi avut legături cu KILLINGER ar fi fost în Germania trimis de acesta și ar fi scris în zisrele din acea vreme o serie de articole cu caracter fascist. Am găsit aceste articole la Academie și le-am fotocopiat.

Alte materiale în acest caz nu am putut obține, fapt ce-l nemulțumea pe DRAGHICI ALEXANDRU.

Analizând cu el materialul ce-l dețineam, mi-a dat dispoziție să arestăm în secret pe PLACINTEANU ION și Dr. ROGOZ să-l depunem la închisoare la dispoziția D.II-a și să fie anchetați de ofițeri din Direcția II-a. Scopul anchetei era de a obține date despre activitatea lui PLACINTEANU ION cu nemții, date despre contribuția lui ROGOZ cu PLACINTEANU ION și de a obține date cât mai multe compromițătoare despre PLACINTEANU G.

Su am stabilit ca anchetatori pe tov. VAGILESCU ION, șeful serviciului și pe tov. BOTAU.

Din cite îmi amintesc ancheta n-a adus elemente noi împotriva lui PLACINTEANU GHEORGHE. Se s-a dus și pe spusele. Su am raportat lui DRAGHICI ALEXANDRU rezultatul anchetei, propunându-i ca de PLACINTEANU ION să se ocupe Dăilă, iar de ROGOZ, Militia, însă el n-a fost de acord, cerind mereu ca să se intensifice ancheta, deși era clar că nu-i ce ancheta, neexistând culpe în plus decât cele susmenționate, care au fost clarificate.

Între timp legăturile între LICA GHEORGHIU și PLACINTEANU GHEORGHE se intensificau având caracterul unei conviețuiri.

Într-o zi DRAGHICI ALEXANDRU m-a chemat, s-a arătat foarte nemulțumit asupra rezultatelor obținute pînă atunci și mi-a spus că tov. Gheorghiu Dej îi cere o fișă completă asupra lui PLACINTEANU GHEORGHE. Mi-a dat dispoziție să trimit din nou la Iași pe un locțiitor să răcolească arhivele pentru a se obține noi elemente. Mi-a spus că LICA GHEORGHIU nu vrea să renunțe la PLACINTEANU și că tov. Gheorghiu Dej este foarte necăjit, iar noi nu ne ocupăm în suficientă măsură pentru a-l demasca pe PLACINTEANU.

Su am trimis la Iași pe tov. ILIE MIRAI, locțiitorul meu, care însă n-a găsit alte date decât cele cunoscute de noi. Ulterior am întocmit o fișă completă în care am arătat în mod real toate datele ce le-am putut obține asupra lui PLACINTEANU GHEORGHE. DRAGHICI ALEXANDRU la citirea fișei s-a arătat nemulțumit. Su i-am propus din nou atunci să predăm cazul Militiei, deoarece era vorba de contrabandă. Nu mi-a răspuns.

După vre-o două zile m-a chemat și mi-a spus că tov. Gheorghiu Dej este nemulțumit de materialul prezentat și că pe altă linie sînt date compromițătoare asupra lui PLACINTEANU GHEORGHE. Nu mi-a precizat ce fel de materiale și de unde provin.

După cîteva zile, într-o după amiază m-a chemat DRAGHICI ALEXANDRU și mi-a dat ordin să fie reținut de îndată PLACINTEANU GHEORGHE și să fie dus la Malmaison (B.J.) Mi-a ordonat ca reținerea să fie făcută de col. MARINESCU ION, locțiitorul meu ce se ocupa cu filașul și de alți tovarăși de la filaș. Mi-a spus că PLACINTEANU să fie arestat înainte de sosirea lui LICA GHEORGHIU la domiciliul acestuia, pentru a nu ieși scandal.

./.

Atunci mi-a spus că LICA s-a amenințat cu sinuciderea dacă va fi arestat PLACINTEANU. Eu l-am chemat pe tov.col. MARINESCU și i-am transmis ordinul de arestare.

Tov.MARINESCU s-a deplasat la domiciliul lui PLACINTEANU cu alți ofițeri din filoj, l-am reținut și l-am depus la B.J. După ce mi-a comunicat acest lucru, am raportat de executare lui DRAGHICI ALEXANDRU.

Mi-a spus să mă deplasez a doua zi la arest, să iau legătură cu PLACINTEANU și să duc o discuție generală cu el în sensul pentru ce crede că a fost arestat, dacă-și recunoaște vinovăția și alte probleme de ordin general.

Din discuția de cca. 15 minute avută de mine cu PLACINTEANU GHEORGHE, mi-a spus că el știe că a fost arestat pentru relațiile cu LICA GHEORGHIU, că avea cunoștință că va fi arestat, că știa că este urmărit, că el o iubește sincer pe LICA GHEORGHIU și că știe că va avea multe de spus. Am comunicat cele de mai sus lui DRAGHICI A. care mi-a dat ordin să-i aduc întreg materialul cu falsul și interceptarea telefonică despre PLACINTEANU. I le-am dus și predat la el în cabinet.

Din cele arătate de mine mai sus rezultă clar că DRAGHICI ALEXANDRU, insistă stăt în acest caz deoarece era legat de LICA GHEORGHIU și că Gheorghiu Dej era la curent cu toate măsurile luate împotriva celor de mai sus.

În continuare raportez și un alt caz legat de Tanți Gheorghiu, cealaltă fiică a tov.Gheorghiu Dej.

Prin anul 1955 sau 1956 am fost chemat de PINTILU GHEORGHE, pe atunci ministru adjunct, care mi-a spus că Tanți Gheorghiu este îndrăgostită de cîntărețul CEZAR GRIGORIU, care este un neserios și un profitor și că vrea să se căsătorească cu el. Că tov.Gheorghiu Dej este foarte necăjit și că trebuie împiedicată această căsătorie.

Mi-a dat dispoziție să mă ocup de acest caz și să-l pun în lucru pe CEZAR GRIGORIU, adică să-l țin periodic în supraveghere și să-l interceptez telefonul, unde locuia împreună cu frații săi. Mi-a spus că despre aceasta știe și DRAGHICI ALEXANDRU.

Am executat această sarcină, însă stit din filaj că și din interceptare n-a rezultat nimic compromițător. Au rezultat relațiile cu Tanți Grigoriu care-l vizita des la domiciliu, date pe care eu le reportam lui PINTILIE și uneori eram chemat și la DRAGHICI ALEX. pentru a-l pune la curent cu lucrarea.

GRIGORIU CEZAR a descoperit că este urmărit și am primit ordin să suspend filajul.

După cîtva timp am primit ordin să-l invit pe CEZAR GRIGORIU la M.A.I. și să-l ameninț că va avea de suportat consecințe grave dacă n-o părăsește pe Tanți Gheorghiu. Totodată să-i promit că va fi ajutat să facă carieră dacă o abandonează. Ordinal l-am primit de la PINTILIE GHEORGHE.

Eu l-am invitat pe GRIGORIU CEZAR însă n-am avut nici un rezultat deoarece mi-a spus că este hotărît să se căsătorească cu Tanți Gheorghiu cu orice risc.

După cîtva timp am fost chemat la DRAGHICI ALEX. unde era și PINTILIE GHEORGHE și unde mi s-a spus din nou că tov. Gheorghiu e disperat că Tanți Gheorghiu insistă să se căsătorească cu GRIGORIU CEZAR și că trebuie să împiedicăm această căsătorie.

PINTILIE GHEORGHE a dat sugestia să procurăm fotografii în care să-l prindem pe CEZAR GRIGORIU cînd are relații de perversitate cu o altă femeie și să fie arătate lui Tanți Gheorghiu, care datorită acestui fapt îl va părăsi.

Eu am primit această dispoziție și știind că după cîtva timp CEZAR GRIGORIU va pleca într-un turneu la Arad, am pregătit condițiile pentru a executa astfel de fotografii.

Astfel, într-o casă conspirativă a reionului Arad, a fost executată de către dir. tehnică o instalație de fotografie secretă.

Dir. II-a avea ca agent pe cîntărețul Vili Donea care pleca și el în turneu la Arad. Am pus în legătură pe Vili Donea cu o agentă, femeie de moravuri ușoare, (mămi smintesc numele) ce am deplasat-o la Arad cu scopul de a fi prezentată lui GRIGORIU și de a avea relații cu el.

La spectacol Vili Donea a prezentat pe agentă lui GRIGORIU, care a mers după spectacol la ea acasă (respectiv casă conspirativă) a avut [redacted] cu ea, iar echipa dir. tehnică a fotografiat acest lucru și a înregistrat discuțiile.

- 6 -

Fotografiile și banda de magnetofon le-am predat
lui PINTILIE GHEORGHE.

După câteva zile am fost chemat de DRAGHICI ALEX.
care mi-a spus că tov. Gheorghiu Dej a arătat fotografiile
fiicei sale, dar că n-au avut nici un efect și că ea se căsă-
torescete cu CEZAR GRIGORIU.

Mi-a dat ordin să suspend orice urmărire împotriva
lui GRIGORIU CEZAR, fapt ce l-am executat.

11.V.1968.

sa/Hollinger Isidor,

16 mai 1968.

R A P O R T

Privind cazul BOGOZ ION și FLA-
CINTEANU GEORGE.

În anul 1959 în cadrul direcției noastre pe linia Serviciului 3 era urmărit prin acțiune informativă cetățeanul belgian ARNALSTEIN JOSEPH, secretar al legăției belgiene din București și soțis acestuia, ARNALSTEIN ANNE asupra cărora posedam unele date din care rezultă că este agent a serviciului de spionaj vest-german.

Acțiunea asupra acestora era lucrată de mine care mă ocupam la timpul respectiv de problema belgiană și olandeză.

ARNALSTEIN ANNE fiind pusă în supraveghere operativă, a rezultat că în primăvara anului 1959 într-una din zile, s-a întâlnit în percul de lângă Muzeul Româno-Rus, după niște vorbești cu un cetățean cărui i-a predat un pachetel.

Fiind luat spre plăcere s-a stabilit că cetățeanul a intrat la sediul Crucii Roșii Române de unde a ieșit după câteva minute însoțit de LICA GHEORGHIU care l-a condus cu mașina pînă la domiciliul lui. În apropiere de locuință, din neatenție, ofițerii de la filaj s-au desconspirat, fapt ce a făcut să se producă un incident între ei și LICA GHEORGHIU, în sensul că aceasta după ce a coborât din mașină, s-a apropiat de ei și le-a adresat cuvinte jignitoare.

Reportându-se cazul la conducerea serviciului - tov. col. VASILESCU TRAIAN - și acesta la conducerea direcției - lt. col. HOLINGER - am primit ordin ce după primirea identificării persoanei în cauză să iu toate măsurile ce se impun pentru verificarea lui.

Paralel cu aceste date, actualul serviciu 3 - problema germană și austriacă - au obținut informații că numita DESSI ARIANY și FUSCO, foști cetățeni români stabiliți în Austria ce erau în atenția acestui serviciu, au trimis în țară prin ARNALSTEIN ANNE 150 perechi de ciorapi Nylon pentru Dr. BOGOZ ION de la Spitalul I.C. Frimu.

Din câte rețin se pare că întâlnirea dintre soția diplomatului și DESSI ARIANI a avut loc în barul CASANOVA din Viena, loc frecventat de fugarii români și agenți ai diferitelor servicii de informații.

Primirea ciorepilor de către Dr. HOGOZ era explicabilă prin aceea că soția lui la data respectivă - artista EUGENIA BADULESCU - a fost logodnica lui FUSCO până la plecarea lui din țară.

În baza acestor date, ambele servicii au hotărât reținerea lui HOGOZ ION pentru a clarifica această problemă, iar dacă în timpul audierii va avea o comportare sinceră, să fie recrutat pentru a fi dirijat pe lângă ARNALSTEIN ANNE.

Precizez că HOGOZ ION a fost reținut și audiat la sediul M.A.I. și a recunoscut datele care le posedam asupra lui. Totodată a făcut precizarea că cioreapii i-au fost aduși scosă de la ARNALSTEIN ANNE de către un prieten al său anume Dr. PLACINTRANU GHEORGHE care [redacted] cu soția diplomatului.

Eu mai rețin exact de unde cunosc, dar cred că tot de la HOGOZ ION, că ARNALSTEIN ANNE l-ar fi cunoscut pe PLACINTRANU GHEORGHE la un bar și că îl vizita scosă, iar la o asemenea vizită a fost prezent și Dr. HOGOZ.

Cazul Dr. HOGOZ fiind clarificat, am propus conducerei serviciului - având în vedere importanța acțiunii ARNALSTEIN - recrutarea Dr. HOGOZ, iar după obținerea tuturor verificărilor în legătură cu Dr. PLACINTRANU GHEORGHE, să trecem și la recrutarea lui, deoarece el era elementul principal prin care puteam acționa asupra soției diplomatului belgian.

Reportându-se la conducerea direcției (HOLINGER) ce a rezultat din anchetă și ce intenționam să facem, că niciodată până atunci în metoda de a lucra cu oamenii, HOLINGER a coborât de la etajul II la parter în biroul unde lucram și în prezența tovicol. VASILESCU a afirmat că nu este de acord cu propunerile făcute, întrucât în cazul acestor doi doctori există interese mai mari și că Dr. HOGOZ va rămâne arestat.

Personal n-am opus, încercând să-i explic ce perspective ar exista pentru organele noastre dacă am efectua aceste recrutări, însă foarte scurt mi-a ordonat să nu comentez ordinul și să execut ce s-a ordonat.

După aproximativ 24 de ore de reținere la noi, Dr. BOGOZ a fost transferat la Procuratura Generală fiind predat procurorului TZEIGHER pentru continuarea anchetei și întocmirea actelor pentru a fi trimis în justiție.

Ce lucrător au fost foarte mhnit de cursul care a fost dat acestui caz, datorită faptului că asemenea situații se întâmplau foarte rar în activitatea diplomaților capitaliști și mai ales că pe baza datelor acumulate, se putea acționa asupra acției diplomatului ceea ce constituia un succes deosebit pentru organele noastre. Nu era exclus ca această acțiune dacă era realizată în condițiile propuse, să fi fost de un real folos organelor noastre și în momentul de față.

După cîtva timp din ordinul conducerii direcției transmis prin tov. col. VASILESCU, s-au deplasat la Iași de unde era originar PLACINTEANU, să efectueze investigații și verificări asupra întregii familii.

Din datele obținute de mine asupra familiei PLACINTEANU era de reținut doar faptul că unchiul său, nume prof. ION PLACINTEANU, ar fi fost simpatizant legionar și decan al universității din Iași în timpul guvernării legionare. Aceste date nu au satisfăcut conducerea direcției, fapt pentru care după 2 - 3 zile a fost trimis la Iași tov. col. ILIE MIHAI, locțiitor șef direcție, pentru a efectua noi verificări, a căror rezultat a fost concretizat în unele fotocopii din dosarul de cadru al acestuia de la universitate.

Pe baza acestor date întreprinse acțiune a fost orientată în jurul prof. PLACINTEANU ION, în sensul că prin ordinale date de HOLINGHER se încerca obținerea unor materiale cât mai compromițătoare asupra prof. PLACINTEANU ION. Toate datele ce se obțineau din diverse verificări, erau preluate de conducerea serviciului personal lui HOLINGHER care pleca imediat cu ele la conducerea M.A.I.

În general din toate verificările efectuate pe care personal la cunosc, datele obținute în legătură cu prof. PLACINTEANU ION se refereau la faptul că acesta a făcut studiile în Germania și era filo-german, că a fost simpatizant legionar și decan la universitatea din Iași în timpul guvernării legionare. În ce privește pe restul familiei, nu au rezultat date deosebite.

După obținerea datelor menționate, am primit ordin de la șeful meu de serviciu să invit la miliție (D.M.C. de atunci) pe prof. PLACINTEANU ION, de unde prin poarta din spate să-l aduc în clădirea centrului a M.A.I. într-o cameră ce era la dispoziția direcției pentru audieri.

Personal HOLINGHER a stat de vorbă cu el aproximativ o oră, timp în care i-a pus diferite întrebări în legătură cu activitatea acestuia, date pe care și le-a notat pe o coală de hirtie după care s-a plecat. Pînă seara am discutat personal cu prof. PLACINTEANU diverse probleme fără importanță, cînd din ori-nul tot al lui HOLINGHER, prof. PLACINTEANU a fost transferat la arestul M.A.I. din Căles Plevnei și predat acestor organe. În legătura cu această măsură nu s-au dat nici un fel de explicații nici mie și nici conducerii serviciului.

Nu rețin dacă în ziua următoare sau peste cîteva zile am însoțit mai multe zile la rînd pe tov. col. VASILESCU la are-stul M.A.I. pentru a ancheta pe prof. PLACINTEANU. De cîteva ori din ordin am fost și singur pentru a-l ancheta.

Din ordinale primite de la HOLINGHER am înțeles că se urmărea ca în timpul anchetei să stabilem cît mai multe date com-promițătoare referitoare la activitatea acestuia în timpul războiului. De asemenea să fie anchetat în legătură cu datele care le cunoaște despre membrii familiei sale și în special despre nepotul său Dr. PLACINTEANU GHEORGHE.

Toate aceste declarații erau zilnic prezentate lui HOLINGHER care le ducea la conducerea M.A.I.

După cîteva zile am primit ordin de la șeful serviciului să nu-l mai anchetez, fără a-mi preciza din ce cauză s-a renunțat și ce se va face cu el. Totuși mi-a ordonat ca periodic să trec pe la el să văd ce mai face și să-i duc de mîncare în special fru-cte.

Din cîte rețin prof. PLACINTEANU ION era ținut la are-stul M.A.I. în secret fără mandat de arestare în baza ordinului con-ducerii M.A.I., fapt despre care avea cunoștință HOLINGHER și cred col. ILIE MIHAI. În legătură cu acesta mai precizez că declarațiile luate de mine și tov. col. VASILESCU nu cuprinseseră fapte în baza cărora se putea emite un mandat de arestare. Mai concret nu se re-fereseră la nici-o faptă de natură infracțională ce putea fi reținută în sarcina prof. PLACINTEANU ION și deci arestarea acestuia era o măsură abuzivă și ilegală.

În toamna seculuiși am lucrat provizoriu la Direcția de Anchetă Penale, am fost chemat de lt.col. ANGHEL M. în biroul său unde am găsit pe prof. PLACINTEANU. Mi-a comunicat că declarațiile luate de mine și tov. col. VASILESCU nu sînt redactate în forma cerută de lege pentru a putea fi conaxate la dosarul de anchetă și că este necesar să le completez cu formula de încheiere obișnuită după care să le scenez în calitate de anchetator, iar prof. PLACINTEANU de anchetat. După aceasta am aflat că anchetarea în continuare a prof. PLACINTEANU i-a fost încredințată lui și că a reușit să-l lege de un grup de elemente care ar fi purtat discuții dughnosoase, pentru a-l putea trimite în justiție.

În ce privește pe Dr. PLACINTEANU GHEORGHE de cînd a apărut cazul și pînă la arestarea lui s-au făcut diverse verificări a activității acestuia, însă în mod cert nu au rezultat date compromițătoare, în afară de aspectul relatat mai sus, adică mijlocirea primirii ciorepilor pentru ROGOZ ION. Acest aspect nu era un motiv de arestare și personal n-am opas unei asemenea măsuri după cum am precizat și la începutul raportului.

Cu toate acestea eu fost neglijate și înlăturate ori ce interese operative ale organelor noastre pentru faptul că anumite persoane aveau interesul să-l compromită.

Fîind în concediu, nu cunosc cine a dat ordin și pe ce bază s-a ordonat arestarea lui. Știu însă că a fost arestat de acasă într-o după amiază pe la orele 16,00 de către un grup din care făcea parte col. MARINESCU de la filaj.

După arestarea lui seara la orele 21,00, am fost chemat urgent de acasă la conducerea direcției, respectiv la HOLINGHER unde se afla col. ILIE și procurorul TSAIGHER de la Procuratura Generală. Mi s-a ordonat de HOLINGHER să-l însoțesc pe procuror la domiciliul lui PLACINTEANU GHEORGHE, împreună cu doi ofițeri de la filaj, dintre care rețin pe opt. SOLDOVANU, pentru a efectua percheziția și inventarierea lucrurilor.

În timpul percheziției am fost vizitați de LICA GHEORGHIU care a intrat mai mult forțat în casă însoțită de aghiotantul ei. LICA a avut o atitudine pe care o consider impertinentă față de noi lovind chiar cu ușa în cap pe unul din ofițerii de la filaj. Era revoltată mai mult pe cei care au participat la arestarea lui GHEORGHE PLACINTEANU pe considerentul că i s-ar fi vorbit obraznic la telefon și că i-au închis telefonul.

Cazul l-am raportat imediat telefonic lui HOLINGHER care ne-a atras atenția să avem grijă cum ne purtam cu ea.

Rețin că în timpul percheziției am ridicat din casă un aparat de fotografiat și mai multe copii după unele memorii făcute de PLACINTEANU GHEORGHE și adresate lui GHEORGHIU DEJ în care expunea situația lui, relațiile cu LICA și dorința de „se căsători cu ea. Aceste memorii am vrut să le dau lui HOLINGHER însă a refuzat să le primească, afirmând că totul să fie preluat de procuror.

De la procurorul TZAIGHER am aflat ulterior că PLACINTEANU GHEORGHE a fost condamnat la 5 ani închisoare corecțională pentru contrabandă.

După condamnare PLACINTEANU GHEORGHE a fost transferat la arestul M.A.I. și din discuții în cadrul direcției am aflat că HOLINGHER l-ar fi anchetat de câteva ori în legătură cu anumite probleme pe care nu le-a comunicat serviciului nostru.

Măsurile în cadrul PLACINTEANU au fost extinse și asupra familiei, respectiv asupra tatălui și sorii acestuia SORANA CORDANA. Din ordinul lui HOLINGHER și în baza unor ordonanțe emise de procurorul TZAIGHER, s-au efectuat percheziții domiciliare la persoanele menționate cât și la soția prof. ION PLACINTEANU.

În această operație au fost angrenate aproximativ 15 ofițeri din cadrul direcției și de la filaj deoarece toate trei s-au făcut simultan. Pentru a cunoaște reacția familiilor în cauză, HOLINGHER (din câte rețin) a luat măsura de interceptare a telefoanelor.

Mi s-a ordonat ca în timpul percheziției să căutăm materiale compromițătoare fără a se preciza ce anume interesăm și care este scopul perchezițiilor.

În general acestea au fost măsurile luate în cazurile menționate pe care eu le cunosc.

În general toți ofițerii din cadrul serviciului nostru comentau între noi și dezaprobam măsurile luate, făcând o comparație între ceea ce puteam să realizăm în cazul cînd se acționează cum am propus inițial și ce situație s-a creiat în baza ordinului primit, datorită anumitor interese sau căpricii ce le au anumite persoane.

Aceste răbufniri eu existat permanent în cadrul colectivului nostru și chiar personal am refuzat spre exemplu să mai merg să audiez sau să văd ce face prof. PLACINTEANU în arestul M.A.I., dar de fiecare dată mi se ordona de tov.col. VASILESCU care justifica trimiterea mea din ordinal lui HOLINGHER.

sa/Maior Retari Dumitru,

DECLARAȚIE

Subsemnatul cpt. IRIEȘ ION din Direcția XI-a, Serv.V., declar următoarele:

- În anul 1955 am primit ordin de la șeful Serv.V să lucrez în obiectivul nr.1 ca ofițer conducător auto pe mașina de escortă. Prin anul 1957 în luna februarie am primit ordin de la col. MARCU FLOREA să lucrez cu mașina de serviciu la dispoziția tov. LICA GHEORGHIU, la care până atunci a lucrat lt.maj. SNE ION care a avut un accident de circulație.

Prin luna martie LICA GHEORGHIU a organizat o masă la mătușa ei GINA AGHELUȚA unde mi-a prezentat pe Dr. PLACINTEANU, la masă am auzit unele felicitări și urări în oinștea tinerilor sub masca manșii de sur a bunicilor s-a făcut și logodna lui PLACINTEANU cu LICA GHEORGHIU.

De atunci mergeam des la Spitalul Brincovenesc la Secția Ortopedie de unde îl lăsam pe Dr. PLACINTEANU sau îi duceam diferite lucruri.

Am fost trimis de mai multe ori în Calea Victoriei nr.2 la et.IV unde locuia Dr. PLACINTEANU aproape în fiecare zi o duceam pe LICA la adresa scintilă și așteptam pe o stradă domnică de multe ori rămânea la această adresă. Pe parcurs am început să-l cunosc mai bine pe Dr. PLACINTEANU, era o fire veselă foarte inteligent, se porta frumos, respectuos, dar avea [REDACTAT].

Mai târziu, am început să-l aduc acasă la LICA în str. Herăstrău nr.13, eu fost și părinții lui PLACINTEANU, mai des venea sora lui SORANA COROAMA.

În luna mai am primit ordin să pregătesc o mașină pentru drum va face LICA un drum singur. După 2 zile am fost chemat de col. RAVASILA și întrebat unde este LICA și ordin să o găsească. Am găsit-o în str. Pictor Mirea la locuința lui IONEL ROȘANU, am raportat și am fost întrebat dacă este și Dr. PLACINTEANU.

În cadrul unui instructaj făcut de col. RAVASILIA, spune că PLACINTEANU a fost un conducător legionar împreună cu toată familia și este periculoasă, să interzică să mai intre în obiectiv și nici la locuința tov. LICA GHEORGHIU. Posturile au primit ordin în acest sens și nu mai aveau voie să-l mai duc cu mașina.

LICA și PLACINTEANU au continuat să se întâlnească prin diferite locuri la mașinile ei, la prieteni și în locuri măginoase.

Din câte cunosc de la LICA, tatăl ei nu este de acord să întrețină legături cu PLACINTEANU și nici nu vrea să sufăr de așa o căsătorie. Dar LICA îmi spunea indiferent ce se va întâmpla, plec de la tatăl meu și mă voi căsători cu PLACINTEANU nu pot trăi fără el.

Când LICA era vizitată de tatăl ei, se auzea scandal și discuții foarte aprinse la adresa lui PLACINTEANU. S-au luat măsuri să nu mai aibă nici-o mașină, să nu mai poată pleca, cu oraș trimis la gară pînă la noi ordine.

Discuțiile purtate de LICA și PLACINTEANU în fiecare zi, erau în jurul unei probleme: aprobearea de la tatăl ei pentru a se căsători, întotdeauna se consoleau unul pe altul să nu aștepte, poate îl lămurim.

În luna iulie 1958 sau 1959 nu îmi reamintesc exact, am plecat la Piatra Neamț la turnarea filmului "Avalanșa". De la Arcul de Triumf am luat și pe Dr. PLACINTEANU care a stat cu noi 2 săptămîni.

Tatăl lui LICA era plecat la mare la Eforie. După ce am ajuns la Piatra Neamț am fost întrebat telefonic de col. RAVASILIA dacă este cu noi și Dr. PLACINTEANU. Convorbirea a fost scurtă, am înțeles că RAVASILIA nu era singur de unde telefona.

După această convorbire am observat că locuința din Piatra Neamț a început să fie supravegheată în special noaptea.

După turneul de la Piatra Neamț am observat că LICA și PLACINTEANU se întâlnesc mai rar și nu în același loc. Se pleacă mai mult la Predeal, Brașov, afară din București.

Într-o seară, prin luna iulie - august, nu îmi amintesc exact, am plecat la Predeal pe drum LICA și PLACINTEANU se uitau mereu înapoi și discuteau că o mașină se ține încontinuu după noi. Seara am dormit la Hotelul Carmen Silva din Predeal. Eu cu PLACINTEANU am stat la restaurant pînă tîrziu. LICA s-a culcat. La o masă era un grup de 4 indivizi care ne supravegheau toate mișcărilor.

Dimineața, am plecat la București. La intersecția de la Snagov am luat-o la stînga la vile de la Snagov. LICA și PLACINTEANU au urcat în vilă, iar eu am plecat după alimamente la Muntenia. Pînă bucătarul a pregătit, am ieșit pe debarcader unde a apărut un individ care m-a întrebat „cu cine ești la vilă”. Am refuzat să răspund și m-a bruscet în apă, înbrăcat, apoi a dispărut.

Pe la orele 16,00 am luat pe LICA și PLACINTEANU și am plecat la București, erau invitați la masă la cineva; am lăsat întîi pe Dr. PLACINTEANU acasă în Călea Victoriei nr.2, să se înbrace și am plecat cu LICA în Herăstrău nr.13.

Așteptînd în stradă, a apărut LICA plîngînd, repede la Dr. PLACINTEANU că a fost arestat de un procuror. Am sosit la locuința lui PLACINTEANU și m-a rugat să o însoțesc sus. LICA a sunat la sonerie dar nu a răspuns nimeni, atunci disperat a bătut în ușă, ușa s-a deschis și am intrat în apartament de după ușa am fost lovit de teocul unui pistol în cap, am rezistat, am fost legitimat și dezarmat, înjurat ce caut scoole, su început discuții între LICA și grupul care făcea percheziție în apartament. Cebșteanul care m-a lovit și care conducea acest grup era un bărbat brunet și cu dinți de metal de statură mijlocie.

După cîteva minute am fost dat afară și bruscet. LICA a mai rămas discutînd cu bărbatul cu dinți de metal.

Din Călea Victoriei LICA a avut o întîlnire scurtă cu familia Dr. PLACINTEANU, apoi ne-am învîrtit de cîteva ore pe la poarta locuinței lui DRAGHICI. Nu a intrat pentru că era acasă MARTHA DRAGHICI cu care eu era în relații bune.

Am venit acasă cu LICA în str. Herăstrău unde am fost chemat la telefon de col. RAVASILA, care m-a întrebat ce este nou. Eu am raportat cele petrecute și am primit ordin să iau toate măsurile ca să nu se întîmple ceva cu LICA, care a spus că se va otrăvi.

Într-o lună LICA nu s-a mai întîlnit cu nimeni afară de sora lui PLACINTEANU, în fiecare zi făceam cîte o tură pe la Văcărești, poate reușește să-l vadă pe PLACINTEANU.

La o masă la Titu sub influența alcoolului Dr. PLACINTEANU s-a luat la bătaie cu TÎCU GHEORGHIU, nepotul și vărul lui LICA.

./.

- 4 -

După ce i-am despărțit, TICU mi-a spus „cum pot eu să-l dufăr în familia noastră pe bețivul de PLACINTEANU, că din cauza lui tatăl său a murit bunica mea, că nu a vrut să o primească la spital, nu avea bani suficienți”. Făcea afirmații la tatăl lui PLACINTEANU care era la spital director.

Aceasta îmi este declarația și o semnez.

as/Opt. Irimie Ion

Buc. 12 mai 1968.

COMPLETARE

În completarea celor relatate în declarația din 12 mai 1968. Referitor la discuția cu inginerul TICU GHEORGHIU privind avertismentul acestuia față de Dr. PLACINTEANU GHEORGHE, fac următoarele precizări:

- În vara anului 1958 am mers cu mașina împreună cu LICA GHEORGHIU, PLACINTEANU GHEORGHE, ing. TICU GHEORGHIU și mama acestuia din urmă Victoria într-o comună pe lângă Titu unde la un cetățean al cărui nume nu rețin, a fost organizată o masă la care au participat persoanele mai sus arătate. După ce s-au consumat băuturi între ing. TICU și Dr. PLACINTEANU, au survenit discuții și insulte. Eu am fost solicitat, nu rețin de cine să intervin pentru a scosta pe TICU afară din încăpere.

Am făcut acest lucru, iar după aceasta l-am întrebat pe TICU: "ce ai cu PLACINTEANU, ce vrei să-i faci, uite că este în familia ta", la care TICU a răspuns: "Cum poate fi rudă cu mine când bunica mea (mama lui Gheorghiu Dej) a murit din cauza tatălui lui PLACINTEANU care avea spital și nu a primit-o pentru intervenția chirurgicală, că nu a avut suma de bani necesară să plătească spitalul".

Precizez că în acest moment ing. TICU era sub influența băuturii, iar la discuția noastră nu a asistat nimeni.

Despre această discuție eu nu am mai revenit ulterior nici în discuțiile cu TICU și nici cu alte persoane.

Mai precizez și faptul că ing. TICU nu îl putea agreea în anturajul său pe Dr. PLACINTEANU și nici nu făcea vizite lui LICA când la ea se afla Dr. PLACINTEANU.

Cu TICU nu am purtat discuții de unde cunoaște el despre faptul că mama lui Gheorghiu Dej ar fi decedat din cauza tatălui Dr. PLACINTEANU GHEORGHE.

Asemenea discuții nu am mai avut la membrii familiei.

ss/Cpt. Irinie Ion

23.05.1968.

Către,

CONDUCEREA CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI

Subsemnatul CEZAR GHIGORIU, domiciliat în București str.13 Decembrie nr.1, et.III,ap.IV, declar următoarele în ceea ce privește cazul Dr. GHEORGHE PLACINTEANU.

L-am cunoscut în vara anului 1958 luna mai-iunie.

Fiind cu festa mea soție, CONSTANȚA GHEORGHIU-DEJ în oraș, m-am oprit la biserica "Continental" pentru a bea o bere. Locul era plin, toate mesele ocupate. La un moment dat, de la o masă s-a ridicat un domn care era singur, invitându-ne să luăm loc. Am făcut cunoștință. S-a recomandat: Dr.PLACINTEANU. După câteva minute ne-a spus că ne cunoaște: "Sinteti d-nul GHIGORIU, iar doamna este fiica tov.GHEORGHIU DEJ".

După circa o jumătate de oră ne-am despărțit, el propunând să ne mai vedem. Am făcut schimb de numerele de telefon, urmind să ne chemăm reciproc.

După câteva zile am primit un telefon din partea lui cu care ocazie l-am invitat acasă. Cu acest prilej a făcut cunoștință cu sora soției mele, LICA.

După o perioadă scurtă de amicitie, între noi și Dr. PLACINTEANU a încetat să ne mai telefoneze. În acest timp relațiile dintre el și LICA deveneau din ce în ce mai strânse. Acestea afirmând-o soției mele de la o mătușă a ei.

Relațiile lor transformându-se într-o dragoste reciprocă, eu încetam de a mai fi ascunse. Toate ruiele știau de această legătură, inclusiv soțul de atunci al LICAI, MARCEL POPESCU, născându-se astfel conflictele gemenate de această legătură.

În cadrul acestor discuții LICA își exprima speranțe pozitive despre Dr.PLACINTEANU și familia lui cu care intrase deja în relații.

Dragostea lor evoluind, a început, probabil, să creeze animizități și probleme noi în sinul familiei, ajungând, cum e și firesc la total ei.

Din spusale lui LICA, cu care ne vedeam totuși destul de rar, am aflat ulterior mai multe lucruri.

- că sînt urmărit de securitate;
- că tatăl ei era contra acestei legături, prezentîndu-l pe Dr. PLACINTEANU ca pe un profitor, lipsit de caracter și carierist.

Inițial eu nu a crezut aceste lucruri, continuînd legăturile cu el.

Părerea mea este în această perioadă între cei doi exista o dragoste sinceră.

Intr-una din zile LICA a venit la noi disperat, povestindu-ne următoarele:

- Ducîndu-se la PLACINTEANU acasă, a fost întîmpinată de o femeie de serviciu, care probabil știa de această legătură, spunîndu-i că în apartament sînt doi civili. LICA s-a întors la mașină trimițîndu-l pe EREMIA (șoferul ei) să se ducă să vadă despre ce este vorba. Intr-adevăr EREMIA i-a raportat lui LICA că în apartament sînt doi tovarăși de la securitate și că fac o percheziție.

Din acea zi Dr. PLACINTEANU a dispărut.

În acest timp LICA a suferit mult, cu care ocazie ne vizita mai des, spunîndu-ne că în fiecare zi se duce la cînta un tovarăș din conducere pentru a putea dezlega misterul dispariției. Probabil existînd un consens trecut nu a aflat nimic.

După circa două săptămîni, atitudinea lui LICA față de PLACINTEANU, în urma unei discuții avute cu tatăl ei (lucru mîrșit nouă de ea) s-a schimbat radical, spunîndu-ne că a aflat o serie de lucruri (ce anume nu ne-a spus) grave despre PLACINTEANU și că el cu întreaga lui familie vor avea de suferit.

Nu știu ce fel de lucruri grave s-ar fi putut educa familiei PLACINTEANU întrucît nu o cunoșteam, dar am fost cuprins de surprindere și neliniște despre această bruscă schimbare.

Din acea zi nu am mai știut nimic despre Dr. PLACINTEANU. Totuși, această dispariție misterioasă a lăsat puternice urme în ceea ce mă privește, gîndindu-mă la metodele de intimidare și constrîngere pornite de sus și prin care personal am trecut.

Privite prin această prismă, faptele relatate m-au făcut să ajung la concluzia (poate subiectivă dar nu lipsită de logică) că Dr. PLACINTEANU a fost o victimă a unor metode dincolo de limita unor severități părintești, trecînd în forma abuzurilor și a altor interese pe care nici pînă astăzi nu le-am putut afla.

1. Dr. PLACINTEANU și-a exprimat dorința față de LICA de a-l cunoaște pe GHEORGHIU DEJ. LICA refuzându-l și explicându-i că nu este încă momentul potrivit.

2. De asemenea el și-a exprimat dorința față de LICA și de mine de a-și continua studiile la Milano în cadrul unui mare institut de ortopedie.

3. După dispariția lui, LICA într-o discuție avută cu tatăl ei, i-a stresat atenția că ceea ce se-ntimplă este o crimă. Tatăl ei l-a chemat pe DRAGHICI în fața ei, spunându-i să-i raporteze dacă într-adevăr PLACINTEANU este arestat. El a jurat că nu știe nimic și nu poate crede aceasta.

4. După perioada de cca. două săptămâni de la dispariția lui, LICA în urma unei alte discuții cu tatăl ei, și-a manifestat regretul că nu a știut pe cine a iubit și că a aflat cu această ocazie lucruri foarte grave despre el.

Acțiunile de intimidare transformate apoi în acțiuni de constrângere asupra mea, au început astfel:

- În anul 1953 cu ocazia morții lui Stalin, aflându-se la Moscova, Gheorghiu Dej a făcut o vizită împreună cu Chișinevachi, fiicei sale TANTI. Discutând despre persoana mea Gheorghiu-Dej i-a stresat atenția lui Tanti că nu este de acord cu simpatia ce mi-o poartă, explicându-i că sînt un burghez inveterat. Tanti nu a crezut acest lucru. Tatăl ei s-a infurcat. Atunci a intervenit Chișinevachi care i-a promis lui Gheorghiu Dej că la întoarcere în primele trei zile voi fi lichidat. După această discuție Tanti mi-a trimis o telegramă în care mi-a scris că: "dacă este adevărat ceea ce am aflat despre tine, va fi îngrozitor".

Din acest moment am fost cuprins de cele mai înfiorătoare emoții privind legătura mea cu Tanti de care eram uniți numai de sentimente pure.

Subiectul discuției de mai sus mi l-a relatat ulterior

După aceasta am început să fiu urmărit pas cu pas de doi bărbați și o femeie însoțiți de o mașină neagră, aceștia schimbându-se în ture de serviciu, reușind pînă la urmă să pot recunoaște șapte bărbați și două femei.

Primal care mi-a adus la cunoștință acest lucru a fost un șofer care umbla cu fosta mea soție, pe nume Nicu. Apoi de diferiți șoferi de pe "Getur" cu care de multe ori umblam.

Activînd în acea perioadă împreună cu frații mei în formația "Trio Grigoriu", încet, încet, acțiunile de intimidare s-au început să se facă simțită și pe linie profesională.

Astfel, începînd repetițiile în cadrul colectivului Teatrului "Savoy" unde eram angajați, după circa două luni de pregătire, înainte cu o zi de plecare, am fost anunțați din partea directorului de atunci din C.S.C.A. PAUL CORNEA și de către directorul teatrului M. PIRILIANU că nu mai facem parte din colectiv. De ce? Nu mi s-a spus niciodată, cu toate că pe afișele existente și estăzi, anunțate la Moscova și în alte orașe, figurem și noi. La fel cu turneele ce urmau să le facem prin C.S.T.A. în Cehoslovacia, Polonia, Ungaria. Desigur toate acestea avînd grave urmări morale și materiale asupra profesiei noastre.

Pe plan intern începusem să fim excluși din diferite spectacole protocolare, totdeauna cu puțin înainte de începerea lor. Din cadrul emisiunilor de radio am fost complet excluși. Am făcut o cerere către președintele de atunci al Radioului MELITA APOSTOL, primînd un răspuns prin care mi se explica că este adevărat că nu am mai fost difuzați de un an de zile, dar că probabil situația se va rezolva pe viitor.

Din această cauză situația noastră și a familiei noastre (tata fiind pensionar) era din ce în ce mai critică, ajungînd pînă acolo încît realmente nu mai aveam ce mînce.

În acest timp Tanți, care cunoștea tot ce se întîmpla cu noi, mă încuraja spunîndu-mi că se va rezolva și că tatăl ei va înțelege odată pentru totdeauna că între noi există o dragoste adevărată. Acest lucru nu s-a adeverit. Be mai mult, culminînd cu o seară a anului (nu-mi amintesc precis) ori toamna lui 1956 ori primăvara anului 1957, cînd întorcîndu-mă acasă după un spectacol în jurul orei 12,00 noaptea, am fost luat din plină stradă, de lângă restaurantul Izverul cu apă rece, în cartierul cărui locuiam, de trei indivizi civili înmormiți de o mașină de culoare neagră, care punîndu-mi ochelari de tablă pe ochi, m-au împins în mașină și m-au transportat. Unde? nu știu! Am întrebat ce se întîmplă cu mine. Drept răspuns am primit cîteva pumni, mi s-au adresat cîteva injurături, spunîndu-mi că nu am voie să vorbesc.

După circa 15 minute de mers cu mașina, am coborît, fiind condus de brațe, pe niște trepte. Am fost introdus într-o cameră, am fost așezat pe un scaun și mi s-au luat ochelarii. Atunci am văzut că eram înconjurat de doi civili, de un sublocotenent de circa 35 ani, cu mustață subțire, neagră și de o femeie cu grad de plutonier.

Mi s-a ordonat să mă desbrec până la piele. Am început să mă desbrec, răminând numai în chiloți. Am fost din nou injurat și lovit, ordonându-mi-se să dau și chiloții jos. Am rămas gol. După ce au rupt guma de la chiloți mi s-au dat înapoi, apoi punându-mi ochelarii din nou, am fost condus iar pe niște trepte, până am ajuns într-o celulă toată făcută din ciment, inclusiv patul. Mi s-a spus să mă culc. M-au întors cu fața spre perete.

Am fost lăsat singur. Din acest moment la fiecare 10 minute, sublocotenentul deschidea ușa celei, îmi dădea un pumn în coaste, ordonându-mi să mă întorc cu fața spre ușe și invers, asta cu regularitate până dimineața.

Dimineața mi s-au pus din nou ochelarii și am fost condus până într-un birou. Acolo mi s-au luat ochelarii și mi s-a spus să stau jos. În seara unei mese era un civil de circa 45-50 ani, ciupit parcă de vânt de vînt pe față, păr negru, chipul proeminent, adus din spate și ținînd capul puțin într-o parte. Am fost întrebat pentru cine lucrez, pentru americani sau pentru englezi? Am avut "mare obrăznicie" să spun că lucrez pentru O.Tănase. În acel moment am fost lovit și injurat ordonînd unui alt civil să mă ia și să mă ducă școale unde am destul timp să gîndesc. Din nou am fost dus în celulă. Seam am fost scos și condus până la măgînă. La un anumit punct din oraș mi s-au scos ochelarii (str. Olari) Ajunși aici, individual care m-a întrebat pentru cine lucrez, m-a lovit și m-a injurat din nou (nu pot să redau injuriile de o pornografie inimaginabilă care erau adresate și părinților mei).

Ordinându-mi să nu povestesc nimănui ceea ce mi s-a întîmplat, iar dacă voi fi întrebat unde am lipsit atîta timp, să spun că am fost cu niște prieteni la Floiești și că îmbătîndu-mă nu am mai venit scasă. Totodată de astăzi înainte voi primi zilnic un telefon de la un anume Ionel care îmi va spune ora și locul unde trebuie să mă prezint.

Ajuns scasă, toată familia era disperată.

Am explicat ceea ce mi s-a ordonat. Nu știu dacă au cunoscut, că nu-mi era în obicei acest lucru, dar s-au liniștit văzîndu-mă din nou printre ei. După puțin timp, telefonul a sunat. Era Tenți. Am fost chemat de urgență la cabinetul lui Marcel Popescu.

Ajuns școale am găsit-o pe Tenți disperată. Marcel căuta s-o consoleze. Am fost întrebat unde am fost. Am spus școale și lucru.

Marcel a intervenit spunându-i lui Tanți: "Degeaba l-ai su-părat pe șeful, ai văzut că nu a fost închis?" Ulterior Tanți mi-a povestit cum a căzut la picioarele tatălui ei, rugându-l să mă elibereze. Atunci el l-a chemat pe Drăghici și l-a între-bat dacă într-adevăr eu sint închis. Acesta a-s jurat pe cerne-tul de partid că nu sint închis. Astfel, Tanți a fost "convins" dar es tot nu a crezut.

Din această perioadă am început să fiu sunet la telefon de respectivul Ionel. Am avut prima întâlnire cu el în grădina Icoanei. Spre surprinderea mea, Ionel nu era altul decît cel care mă anchetase cînd am fost închis. De cite ori mă dăceam la ore propusă și locul ordonat, eram întîmpinat de cele mai gros-nice injurături. De siad eram condus în diferite garsoniere: Str. Boteștei bloc "Creditul Minier" et.6-7, Blocul Patria et.6-7, unde eram anchetat în continuare sub următoarea formă:

- Scoate pistolul din buzunar, băga un glonte pe țesav, tră-gea piedica, explicîndu-mi că dacă nu spun pentru cine lucrez, va spăsa pe trăgaci.

Mi se dădea o coală de hirtie pe care trebuia să scriu acest lucru. Desigur nu am făcut aceasta neavînd ce scrie. Sigur că starea mea psihologică era dezolantă, știindu-mă vinovat doar pentru faptul că o iubeam pe Tanți, acest lucru, de cele mai mul-te ori, îmi dădea curajul în fața acestor maltretări.

Altă dată sub impulsul aceluiași pistol și maltretări fizice, am scris numele femeilor cu care am trăit. Prin diferite căi erau aduse la cunoștința lui Tanți pentru a o putea îndepărta. Un lucru care mi se pare deosebit a-a întîmplat atunci cînd sub același amenințări "Ionel" mi-a spus că dacă voi iscăli că nu mă voi mai vedea cu Tanți, mi se va da un pașaport și bani pen-tru a pleca definitiv în oricare țară doresc. Refuzînd și acest lucr răspunsul lui era același, bătaie, amenințări, injurături.

Altă dată eram dus la fostul sediu al M.A.I. (astăzi C.C.-P.C.R.) prin intrarea "B" din str. Wilson la et. II sau III, unde eram anchetat de la ora 4,30 pînă la 7,30 cînd mi se dădea drumul să plec la spectacol. În acest timp după o oră de anchetă, la care lua parte în sferă de Ionel și un alt individ de circa 40 ani, părul blond-roșcat, ondulat, cu ușor accent maghiar. Este adevărat că acesta era mult mai calm decît Ionel și mult mai man-nierat. În schimb îmi ex-lica cu tonul cel mai dulce posibil cum mă va lichida.

După aceea mi se ordona să stau cu fețe la perete pe un fotoliu. În acest timp un alt individ, chemat atunci, se plimba cu pași monotoni pe marmora podelei, blăciurile lui de la pantofi răsunând în toată camera. Cred că la jumătate de oră era schimbat. Această metodă mă făcea să plec în jurul orei 7,30 seara, total extenuat și surescitat. În aceste condiții (întâlnirile cu locul și ceilalți deveniseră periodice) mi-am dus munca de artist cântăreț, timp de peste trei ani de zile, fapt pentru care am avut repercursiuni negative asupra profesiei noastre în această perioadă. Făceam eforturi supra omeneghi ca să pot ascunde tot ce se întâmpla cu mine, familiei mele.

În urma pozelor care mi-au fost prezentate am recunoscut într-una din ele, persoana care s-a prezentat sub numele de "Ionel".

Nici când plecam în turneu, în provincie, nu eram scutit de asemenea tratamente de constrângere.

La Tecuci, după spectacol, în boschetul grădini-restaurant în care luam masa împreună cu frații mei, la un moment dat pe lângă urechea mea a vădit un corp solid, care a căzut și s-a spart la picioarele mele pe ciment. Alarmați am defrișat boschetul în direcția de unde a venit corpul solid și am văzut un individ la o distanță de circa 20 de metri care alerga de zor. Nu l-am urmărit știind de unde vine.

Totul a culminat cu întâmplarea de la Ared din anul 1957 în turneu fiind, după 31 de zile de fidelitate față de viitoarea mea soție, în timpul unei pauze a unui spectacol, în culise a venit o tânără frumoasă fată, brunetă, la fel ca Tești, solicitându-mi o întâlnire la Restaurantul "Cina" din localitate, spunându-mi că are să-mi verbesscă. Am fost împreună cu colegul Vili Dones. Aici, creînd o atmosferă propice unei aventuri, m-a convins să mergem la ea scosă unic stă singură deoarece prietena ei lipsește. Ajunși scosă mi-a oferit dintr-o sticlă închepută, vin de "Lechința". Ea nu a băut spunînd că se duce în baie. După ce am băut, Vili Dones mi-a spus că plescă. Eu am rămas singur. Fete a spănat din baie înbrăcată sumar, provocîndu-mă. Nici nu era greu deoarece după ce am băut eram într-o stare enforică specială.

A doua zi am plecat la vagon cu mari dureri de cap și cu regretul celor petrecute.

Ajunsa la București, după 24 de ore m-am întâlnit cu Tanți. Primul lucru pe care l-a făcut mi-a arătat fotografiile în care m-am recunoscut într-un chip obscen în scene petrecute cu o sora înainte cu fetele din Arad. Am întrebat de unde le are. Mi-a spus că i le-a dat tatăl ei și că dacă vreau pot asculta și o bandă de magnetofon cu scene din aceeași seară.

După multe ore de discuții, concluzia la care am ajuns a fost că Tanți a fost clară. Am fost incitat prin această femeie și cu ajutorul unor medicamente pentru a fi pus în cea mai dezonorantă și oribilă postură.

Singura soluție, totuși, în fața unor asemenea monstruozități, a fost hotărârea de a ne căsători în pofida tuturor presiunilor.

După căsătorie greutățile au continuat, ele fiind de alt ordin (ex: existența materială precară) care nu fac obiectul acestor declarații.

Nu aş vrea să închei aceste declarații înainte de a scrie și o altă față a lucrurilor:

- Desigur că în perioada de conviețuire legală cu fosta mea soție, am fost văzut, uneori, în compania unor membri și prieteni ai familiei Gheorghiu Dej, lucru pe care unii l-au interpretat altfel decât în realitate.

Acest fapt a putut duce la concluzia, care mai persistă și astăzi în gîndul unor tovarăși, unii dintre ei în conducerea mea de activitate, că eu aș fi profitat cu ceva în urma acestui mariaj.

Acest lucru m-a făcut să îmi cavintul cu emoții în cadrul prelucrării documentelor de la recenta plecare a partidului, unde am existat o unică parte din momentele trăite în anii respectivi. Totuși în cavintul său, tov. Ion Brîd Văce Președinte al C.S.C.E.A.-ului a făcut unele insinuări la adresa trecutului meu, considerînd că eu bine să-mi fac și o autocritică, întrucît și eu am fost un membru al familiei Dej, prin aceasta punîndu-mă într-o situație total neplăcută în fața întregii existențe, periclitîndu-mi viitoarea mea activitate profesională. Am considerat că nu era locul și momentul unor explicații, așteptînd un alt prilej pentru aceasta, lucru care s-a și împlinit prin prezenta declarație și prin audiența pe care o aștept la tov. Patilineț, unde am așteptat-o.

Menționez în final că nu l-am cunoscut personal, nici nu am stat de vorbă vre-o dată cu Gheorghiu Dej, el avînd în acest timp de aproape 15 ani de zile, după cum reiese din declarațiile de mai sus, o puternică și nejustificată aversune împotriva mea.

Solicit pe această cale conducerii Consiliului Securității Statului, elucidarea situației mele, pentru crearea unui climat al adevărului, pentru dispărîrea prejudecăților ce mai există în cadrul relațiilor mele de colaborare profesională, lucru care mi-ar da un imens imbold în activitatea mea viitoare.

Vă rog să-mi permiteți să vă asigur de sinceritatea și neamăgărea celor declarate și de încrederea și devotamentul ce îl port, ca comunist, activității partidului nostru și conducerii sale.

ss/Cezar Grigoriu

Canet P.C.R.nr.1326612.

21 mai 1968.

M. A. I.
COMISIA PENTRU PAȘAPOARTE ȘI VIZENr. _____ (hotărâre)
Nr. _____ (secretariatul)Expediat comunic.
Data 17 DEC 1964

Md. 1

17 DEC 1964

HOTARIRE

COMISIA PENTRU PAȘAPOARTE ȘI VIZE luând în dezbateri cererea
înaintată de D. M. G. cu nr. _____
privind pe cet. rom. a hotărât APROBAREA
eliberării de acte de călătorie și viza de ieșire din țară pentru:

- 1633323/FM - ZEIGER SAMUIL, frizer, născut la 7 mai 1919
011717 în Cluj.
- 1633362/FD - ZEIGE VIORELA, funcționară ns. la 17 aprilie
011718 1927 în Cluj.
- 1533404/FF - ZEIGER TONEL, elev, ns. la 24 mai 1948 în
011719 Cluj.

Domiciliu în București str. Alexandru
Sahis Nr. 1 raionul 1 Msi.La U.M. 0123/E, cu Nr. 3493 regu, rezultă
că ZEIGER SAMUIL între anii 1962-1964
a fost agent al U.M. 0123/E, în 1961 a
fost condamnat 10 ani pentru luare de
mită în 1964 a fost grațiat.Țara în care pleacă ISRAEL.
Scopul călătoriei: stabilire la ruda.Valabilitatea vizei 12 luni zile cu dreptul de ședere în străinătate
zile de la data trecerii frontierei.

Puncte de frontieră: Italia

PREȘEDINTE,

MEMBRI.

Secretar.

Se va comunica:

L.G.

CERERE

născut ZEIGER SANVILAvârstă 27 ani aproba eliberarea unui pașaport pentruIsrael

completez următoarele:

I. DATE PERSONALE

Numele și prenumele ZEIGER SANVILA (pentru femei și numele de naștere)Numele purtat anterior nu am avut alt numePoreclă nu amCetățenia (în prezent) Român (în trecut) RomânNaționalitatea românLocal nașterii (comuna, raionul, regiunea, țara) orașul Cluj, Reg. ClujZina, luna și anul nașterii 7 mai 1919 jumădiieStudii absolvent al școlii. jumădiieCe limbi străine cunoaște românăDomiciliul actual: Țara R.P. România regiunea Bucureștiraionul J. Hai comuna București str. Alex. Sahne nr. 1nr. 1 din anul 1952

SEMNALMENTE

Tală 1,69părul castaniu ochii brunifața ovalesemne particulare nu am

II. SITUAȚIA PROFESIONALĂ

Profesia de bază frizera) Ocupația în prezent nu lucrez cînt înșă de oriceLucrez la: (denumirea, obiectul și adresa inst.) Ministerul, fiind bolnav de C.B.C. pulmonarăFuncția nu am nici-o funcție

b) Ocupații avute în trecut (în tabloul de mai jos se trec datele de când a trat în câmpul muncii sau de când a început studiile):

INTERVALUL		Locul (stați, școli, servicii și instituții)	Funcția (scop de studii)	Denumirea în scurtă formă
De la data	Până la data			
15.11.1924	15.11.1926	art. primărie și il. de primărie	clor.	Clor.
1933	1936	secție frigier projezia hidroa calfa de frigier	secție	Clor.
1936	1940	clor. de frigier Herszler Agneta	calfa	Clor.
1940	1944		la com. obligat în dist. loc. în Ungaria Dignitat în legat în Germania	Clor.
1944	1945			Clor.
1945	1948	calfa la frigier Herszler Agneta	calfa	Clor.
1948	1949	com. alor la frigier Clor.	am. inter	Clor.
1949	1950	clor. regală Jurek. Clor.	clor.	Clor.
1950	1952	procuror în stat. mobilă în dist.	procuror la Pent. Clor.	Clor.
1952	1961	ab. de. Fundația de Pro.	Procuror la Pro. Yur. Procuror.	Procuror.
2.11.1961	1964	în asociația judec. la Pent. Forenti	în asoc. avoc. indifer. de 10 ani ind.	Procuror.
15.11.1964			pro. lucr. pînă la dist. de muncă	Procuror.

NOTĂ-EXTRAS

ASUPRA CONVORBIRII AVUTĂ ÎN
ZIUA DE 21 MAI 1960 ÎNTRĂ
L.G. ȘI ALTA MINALACNE.

Apoi a s-au putut discuta în legătură cu
căsătoria lui L.G. și cu faptul că aceasta a
avut loc pe date de 6 mai 1960 cu con-
simțământul convorbire.

L.G.: „Nu mi se cere poate și vor da dăruirea și
amănțului ală, și gata!”

A.M.: „Ei, o să-i dea de acumina că eu mai am deea
să se mai....”

L.G.: „Ce să-i fac?”

A.M.: „Să discuti”

L.G.: „Am făcut și m-am necăjit și familie
m-a necăjit oare de m-a....”

L.G.: „Pe uoară fi el, mă, faptul că nu, a
refuzat, a spus că seue pe carte portala,
a spus că asta-----”

„Dacă fi el cu cîte lacrimi am făcut, haa
stă tu matorni care stă că... ”

A.M.: „Stai”

L.G.: „Ase că ce să mai vorbim, ai-am dat
seama, mă, eu să lupt, numai? și cît
eu luptat. lunde m-am închinat eu

L.G.: „Ce să fac, Alina, tu stăi foarte bine și încă
acum nu sînt vînde căle, stăi stă el, stă
în vîntul din pîrul meu.

A.M.: „Aa, pînă cînd te tat, ai pînt înț-e vîntul zoni....”

- Copie -

SOCIETATEA STIINTELOR MEDICALE
din

REPUBLICA POPULARA ROMANA
CONSILIUL DE CONDUCERE

Str. Progresului nr. 8
Raionul Gh. Gheorghiu-Dej

66
66
București, 8 octombrie 1958

C ă t r e

SPATUL POPULAR AL CAPITALEI

Secția sanitară - Serviciul Cadre

Vă rugăm a dispune eliberarea referatului de cadre
intocmit la zi al tov.dr. PLACINTEANU GH., fiind necesar
in vederea participării la un congres medical la Praga.

SECRETAR

L.S. ss. Gh. Petrovici

Pentru conformitate cu
originalul,

Mr. Gh. Petrovici

- Copie -

67
67

SPATUL POPULAR AL RAIONULUI „23 AUGUST”
SECTIUNEA CADRE

București, 11 octombrie
1958

Nr.1488

C ă t r e
SOCIETATEA ȘTIINTELOR MEDICALE
din
REPUBLICA POPULARA ROMANA
CONSILIUL DE CONDUCERE
RAION Gh.Gheorghiu-Dej
Str.Progresului nr.8.

Ca urmare adresei dv. cu nr.3205/1958, vă trimitem
un referat de cadre, privind pe dr.PLACINTEANU GHEORGHE, medic
la Spitalul Chirurgia oaseasă.

SEFUL SECTIUNEI CADRE
Popescu Stelian

SEF BIROU VERIFICARI
Damian Viorica

Pentru conformitate cu
originalul,

M. Gh. Stelian

- Copie -

SFATUL POPULAR AL RAIONULUI „23 AUGUST”

SECTIUNEA CADEEBucurești, 11 octombrie
1958DR. FLACINTEANU GHEORGHE

R E F E R A T

- Născut la 3 decembrie 1924 în Iași
- Naționalitatea : română
- Originea socială: mic burgheză.
- Studii : absolvent al Facultății de medicină.
- Profesia de bază: medic.
- Funcția actuală: medic la Spit.chirurgia ososă
- Starea civilă : căsătorit.
- Ce limbi cunoaște: franceza.

Din anul 1931 pînă în anul 1935 a urmat școala primară la Birlad și Iași, iar din anul 1935 pînă în anul 1942 a urmat liceul la Iași, iar în anul 1943 se înscrie la Facultatea de medicină din Iași apoi se refugiază la Alba Iulia și lucrează ca extern la Spitalul de zonă interioară 285, clinici Universitare Iași. Anii 2 și 3 ai facultății i-a făcut la Sibiu.

În anul 1947 se reîntoarce la Iași unde termină cursurile facultății în anul 1949. Tot în acest an este numit ca medic consultant la fabrica „Muncitorul”, la Cristian, regiunea Stalin unde funcționează pînă în luna septembrie același an, cînd este numit medic secundar la Spitalul de ortopedie orașul Stalin, unde funcționează pînă în anul 1951. Paralel cu această funcție a mai funcționat din 1950 și ca medic consultant la Spitalul I de chirurgie ortopedică București, pînă în anul 1957 luna decembrie cînd se transferă la Spitalul chirurgie ososă a Raionului „23 August” ca medic secundar unde este și în prezent.

Tatăl său este medic șef secție obstetrică și ginecologie la Spitalul Cantacuzino, iar mama sa este profesoară la Institutul de canto. Are o soră care este regizor teatral la Teatrul Cinematografic București.

Tov.dr.FLACINTEANU este căsătorit, soția sa este casnică.

Tov.PACINTEANU GHEORGHE, în trecut nu a făcut parte din

nici un partid politic, însă a făcut parte din cercurile de studenți reacționari care sfidau mișcarea democratică studentescă și lupta clasei muncitoare. A avut o atitudine dușmănoasă față de studenții progresiști și era distanțat față de cei lipsiți de mijloace materiale.

În timpul studiilor a fost un element neserios și nu dădea importanță cursurilor predate. Datorită acestei comportări, nu a reușit să-și însușească cunoștințele necesare.

În prezent, ca medic secundar, la Spitalul Chirurgie osoasă T.B.C., a dat dovadă de nepăsare față de îngrijirea bolnavilor, privește munca profesională cu superficialitate.

În specialitatea sa, este pregătit mediocru și nu se străduiește ca să-și însușească cunoștințele necesare, este comod, îngîmfat și se ocupă de a-și crea popularitate ieftină lăudîndu-se că are legături cu oameni mari, mai mult nu respectă disciplina muncii fiind apreciat ca un element rău în rândurile corpului medical.

Din punct de vedere politic, nu este sindicalist, iar din luna decembrie 1957 de cînd a fost transferat în unitatea respectivă cînd i s-a cerut să prezinte carnetul de sindicalist și să plătească cotizația, a răspuns că nu este sindicalist refuzînd de a plăti cotizația de sindicalist, nu participă la viața politică din unitate nici măcar la ședințele sindicale care se organizează, a fost criticat în nenumărate ori, pînă și în revista „Urzica”, datorită lipsurilor grave de care a dat dovadă.

Considerăm că datorită comportării sale și a felului cum muncește, nu dovedește a fi atașat clasei muncitoare și nu corespunde de a participa la Congresul medical de la Praga.

SEFUL SECȚIUNII CADRE
ss. Popescu Stelian

SEF BIROU VERIFICARI
ss. Dămian Viorica

Pentru conformitate cu
originalul,

M. Stelian

19.04.1967

R A P O R T

privind verificarea situației numiților
FLACINTEANU ION și FLACINTEANU GHEORGHE.

FLACINTEANU ION, născut la 15.02.1893 în Doroboi, fiul
lui Ion și Ecaterina, profesor universitar, decedat, cu ultimul
domiciliu în București, str. Dr. Lister nr. 7, raionul V.I. Lenin.

Sus-numitul, în perioada 1921-1926, a făcut studiile uni-
versitare în Germania, iar după aceea pînă în anul 1945, a înde-
plinit succesiv diferite funcții didactice la Facultatea de știin-
țe din Iași, al cărui decan a și fost în perioada 1940-1941.

Între anii 1945-1952 stabilindu-se cu domiciliul în Bucu-
rești a lucrat în calitate de colaborator extern la Institutul
de metrologie și fizică cit și la Institutul de documentare tehni-
că, iar în perioada 1952-1956 a funcționat la Academia militară
tehnică în funcția de șef al Catedrei de matematici.

Fiind scos din Academia militară tehnică în anul 1956,
respectivul a continuat să-și desfășoare activitatea în calitate
de colaborator extern la diferite institute de cercetare și docu-
mentare științifică din București, pînă în anul 1959 cînd a fost
arestat.

Cu privire la antecedentele politice ale numiților
FLACINTEANU ION, rezultă :

- în anul 1919 a devenit membru P.N.L., în cadrul căruia
a desfășurat activitate propagandistică, materializată prin pu-
blicarea unor articole în ziarul „Adevărul”;

- în anul 1939 fiind la studii de specializare în Germa-
nia, venind în contact cu ideologie fascistă prin participarea sa
la lecțiile și conferințele ce aveau loc la Școala superioară

politică din Berlin și reîntorcându-se în țară, încurajat fiind și de expansiunea Germaniei fasciste, oel în cauză a început să publice în ziarul „Porunca Vremii” articole cu caracter fascist care elogiau acțiunile Germaniei hitleriste propagând și susținând totodată ca și în România să se instaureze un regim fascist.

Paralel cu activitatea sa ideologică-fascistă, FLACINTEANU ION, a stabilit legături cu reprezentanți ai Germaniei în România, printre care GAMBELCHER, fost director al Institutului german din București, FABBRIUS și von KILLINGER, foști ambasadori ai Germaniei în România, cărora le-a și furnizat informații cu caracter politic, înosebi cu privire la starea de spirit și atașamentul intelectualității române față de Germania fascistă.

De asemenea, FLACINTEANU ION, și-a manifestat deschis adeziunea de a sprijini activ Germania fascistă, așa cum rezultă din telegrama expediată la 26.08.1939 din Berlin - unde se găsea la studii - ambasadorului Germaniei la București FABBRIUS din acea perioadă:

„Vă trimit cele mai călduroase salutări din Berlin, unde am cuspate al Școlii superioare pentru politică, am auzit și văzut multe și unde am stabilit unele relații.

Poate voi putea și eu contribui și conlucra cu toate hotărârile mele puteri la cooperarea germano-română.

Cu stimă, prof.dr.I.Flăcinteanu”.

Cu urmare a activității ideologice fasciste desfășurate și a faptului că în 1940 se înreglementează în organizația legionară FLACINTEANU ION, a fost numit decanul Facultății de științe din Iași, în perioada guvernării legionare.

După rebeliunea legionară din 1941, a continuat să mențină legătura cu legionarul GAVANESCU, iar în presajna zilei de 23 August 1944, fiindu-i teamă de consecințe, ca urmare a activității fasciste desfășurate, a preconizat ca, cu concursul lui von KILLINGER și a altor reprezentanți ai Germaniei în România, să fugă din țară, acțiune, care așa cum declară el în procesul-verbal de interogatoriu din 20.11.1959, nu i-a reușit din cauza precipitării evenimentelor respective.

În anul 1952, FLACINTEANU ION, angajându-se profesor la Academia militară tehnică, fiind verificat de organele noastre și rezultând antecedentele sale politice, a fost luat în lucru

stabilindu-se că cel în cauză avea unele manifestări negative la adresa politicii partidului nostru și a unor conducători de stat, pentru care în anul 1956 această situație s-a raportat ministrului Forțelor Armate, care a ordonat îndepărtarea lui din A.M.T.

Întrucît FLACINTEANU ION, în perioada 1944-1952 nu a fost în atenția nici unui organ M.A.I., la data îndepărtării sale din academie, materialele ce-l priveau au fost trimise fostei Direcții a Securității Capitalei cu adresă nr.706.074 din 05.12.1956, material care în prezent se găsește clasat în același stadiu, în arhiva Serviciului „C” M.A.I. (dosar individual nr.136.315)

La data de 21.03.1959, FLACINTEANU ION fiind invitat la M.A.I.camara nr.104, a fost reținut și interogată de anchetatorul penal de securitate, căpitan ROTARIU DUMITRU - din Direcția II-a, care pînă la data de 01.02.1959 a luat reținutului 12 procese verbale de interogatoriu ce tratează activitatea profesională și politică desfășurată de acesta pînă la 23.08.1944, cît și date privind rudele și cercuri lui de relații, înecesebi cu persoane străine.

Unul din aceste procese-verbale de interogatoriu, respectiv cel din 24.04.1959, se referă la nepotul său (FLACINTEANU GHEORGHE) pe care interogatul îl descrie ca un element aventurier și imoral și că despre relațiile și legăturile acestuia de prietenie din București nu cunoaște nimic. „În afară de cele care le-am declarat în procesele verbale anterioare” menționăm însă că, în dosarul de anchetă nr.40039 ce privește pe cei doi, nu există nici un proces-verbal de interogatoriu anterior datei de 24.04.1959 luat lui FLACINTEANU ION cu privire la FLACINTEANU GHEORGHE.

La 25.03.1959, deci după 4 zile de la reținerea lui FLACINTEANU ION la M.A.I., cpt.ANGHEL MARIN, anchetator penal de securitate din Direcția anchete penale a emis ordonanțe de reținere a acestuia.

Deși ordonanța de reținere a fost emisă de către opt. ANGHEL MARIN, care s-a și înregistrat cu ancheta la Serviciul „C”, efectiv acesta a început să lucreze numai la data de 04.09.1959 cînd personal ia primul proces-verbal de interogatoriu reținutului FLACINTEANU ION pînă la această dată, așa cum rezultă de mai sus, interogarea efectuîndu-se de către opt. ROTARIU DUMITRU.

Menționăm că în dosarul de anchetă, cît și în dosarul individual nr.136.315 singurele documente existente în arhiva

Serviciului „C” M.A.I. cu privire la FLACINTEANU ION, nu au fost găsite nici un fel de materiale care să constituie baza arestării sale din martie 1959. De asemenea, în arhivă nu există raport sau referat cu propuneri și aprobare de arestare a lui FLACINTEANU ION din care să reiasă motivarea luării acestei măsuri.

x

Cpt. ANGEHEL MARIN, care a preluat ancheta de la opt. ROTARIU DUMITRU, în perioada 04.09 - 18.11.1959, a consemnat într-un număr de cinci procese-verbale de interogatoriu declarațiile lui FLACINTEANU ION, în care acesta în afară de antecedentele sale politice arată și următoarele :

- În perioada anilor 1956-1958, datorită concepțiilor sale dușmănoase, s-a situat pe o poziție ostilă regimului democratic-popular din țara noastră. Astfel, împreună cu muniții VOICULESCU VASILE, PILAT CONSTANTIN, LAZARESCU SANDU și alții, au purtat discuții dușmănoase prin care calomniat orânduirea socială și de stat din România, elogiau modul de viață din țările capitaliste și-și manifestau dorința izbucnirii unui război care să aibă consecință reinstaurarea fostului regim burghez-moșieresc.

- FLACINTEANU ION, în anchetă, respectiv în procesul-verbal de interogatoriu din 04.09.1959, a făcut declarații că discuții dușmănoase a purtat și cu nepotul său - FLACINTEANU GHEORGHE - care de asemenea se situa pe o poziție ostilă regimului din țara noastră și care îl informa cu știrile audiate la posturile de radio imperialiste sau cu privire la alte date de care acesta lua cunoștință în cercul de relații al familiei academicienului dr. Lupu, cu a cărui fiică a fost căsătorit în perioada anilor 1955-1959.

x

Despre FLACINTEANU GHEORGHE, din verificările efectuate au rezultat următoarele :

Sus-numitul este născut la 03.12.1924 în Iași, fiul lui Gheorghe și Clemensa, de profesie medic chirurg, divorțat, nefacadrat politic, cu ultimul domiciliu în București, calea Victoriei nr.2.

În dosarul nr.1246/1959 al Tribunalului popular al Raionului T. Vladimirescu, reiese că în baza cercetărilor făcute de Procuratura orașului București, în persoana procurorului

.//.

IOGA D., sesizată din oficiu, FLACINTEANU GHEORGHE a fost judecată după procedura „urgentă” (Decret 324) și condamnat la 5 ani închisoare corecțională pentru infracțiunea de complicitate la speculă, reținându-i-se în sarcină următoarele :

La data de 23.04.1958, cel în cauză scriindu-și alina numelui, printre alți invitați a avut și pe numitul ARNAILSTEIN, atașat comercial al Belgiei la București cu soția (cunoscută ocazional în 1957, cit și pe un coleg al său dr. ROGOZ ION.

În discuțiile întreținute cu această ocazie ROGOZ ION arlind că soția lui ARNAILSTEIN urmează să plece la Viena, a rugat-o ca în localitatea respectivă să ia legătura cu o prietenă a sa anume ARIAN DAISY - emigrată din România în 1957 - în care sens i-a și dat adresa.

Soția lui ARNAILSTEIN, satisfăcându-i rugămintea, la re-intoarcere în România, a adus dr.ROGOZ din partea prietenei sale 180 pere. ciorapi nylon, dintre care acesta împreună cu FLACINTEANU GH. au ridicat de la soția reprezentantului comercial numai 50 perechi ciorapi, pe care tot împreună un număr de 30 perechi i-a comercializat prin numita GABI BRIADE - emigrată în Israel la sfârșitul anului 1958 - iar restul de 20 perechi făcându-i cadou.

De menționat că suma de circa 3000 lei provenită din vânzarea ciorapilor i-a revenit în exclusivitate doctorului ROGOZ, iar FLACINTEANU a primit de la acesta sub formă de cadou 4-5 perechi ciorapi.

Se poate preciza că FLACINTEANU GHEORGHE, atât la cercetările efectuate de procuratură, cit și în fața instanței de judecată a respins în totalitate învinuirile ce i se imputau, susținând că nu a săvârșit nici o infracțiune întrucât lui ROGOZ ION nu i-a făcut cunoștință în scopul perfectării vreunei afaceri, că nu se considera implicat în educerea frauduloasă a ciorapilor și a speculării lor.

De altfel, ca probă materială la dosar nu există decât declarația conșulpetului ROGOZ ION pe baza căruia ambii au fost condamnați la câte 5 ani închisoare corecțională - ROGOZ ION pentru speculă, iar FLACINTEANU GHEORGHE pentru complicitate la speculă.

Recursurile ambilor condamnați împotriva sentinței nr. 1296 din 17.08.1959, au fost respinse de Tribunalul Capitalei

R.S.România - Colegiul II, prin Decizia penală nr.1494 din 19.08.1959.

Tot pe data de 19.08.1959, cînd sentința a rămas definitivă, FLACINTEANU GHEORGHE, în baza mandatului de executare a pedepsei, a fost depus în arestul M.A.I., în scopul cercetării sale în cauza FLACINTEANU ION.

Interogarea lui FLACINTEANU GHEORGHE, a fost efectuată tot de căpitanul ANGHEL MARIȘ, care în perioada 27.08 - 18.11.1959 în cele 12 procese-verbale de interogatoriu, consemnează declarațiile celui în cauză prin care acesta arată că după 23.08.1944, ca urmare a educației reacționare primită în familie (tatăl său fost moșier și membru P.N.L.) s-a situat pe o poziție dușmănoasă regimului din țara noastră, materializată prin aceia că între anii 1944-1947 în timp ce era student la Facultatea de Medicină din Cluj și Iași, a făcut propagandă de sprijinirea P.N.T. și de denigrare a politicii Partidului Comunist Român.

În anul 1954, FLACINTEANU GHEORGHE, stabilindu-se cu domiciliul în București, pînă la data arestării, în discuțiile purtate cu unchiul său - FLACINTEANU ION - a purtat discuții dușmănoase la adresa orînduirii noastre sociale și de stat.

Discuții de natură dușmănoasă, FLACINTEANU GHEORGHE a mai întreținut și cu alte persoane ca TEODORESCU ALEXANDRU (decedat în 1964) și BĂRDOȘ EVA (în prezent emigrată în Israel). În cadrul discuțiilor dușmănoase, FLACINTEANU GHEORGHE se folosea atît de știrile ce le audia la posturile de radio imperialiste, cît și de ceea ce afla din comentariile tendențioase ale diferitelor persoane, îndeosebi evrei, care în perioada 1955-1959 făceau parte din cercul de relații și vizitau la domiciliu pe familia socrului său academicianul doctor LUFU.

De reținut că la data arestării, FLACINTEANU GHEORGHE era divorțat de numita COLENTA LUFU.

Pe baza recunoașterilor învinutului FLACINTEANU ION coroborate cu declarațiile convinutului FLACINTEANU GHEORGHE și a martorilor VOIGULESCU VASILE din 25.09.1959, FILAT CONSTANȚIN din 21.09.1959 și LAZĂRESCU SANDU din 04.09.1959, toți arestați și a recunoașterilor învinutului FLACINTEANU GHEORGHE coroborat cu declarațiile coînvinutului FLACINTEANU ION și martorilor - arestat - TEODORESCU ALEXANDRU din 10.11.1959 și BĂRDOȘ EVA din 11.09.1959, ambii învinuți conform aprobării fostului

adjunct al ministrului Afacerilor Interne - general locot. Pintilie Gheorghe din 04.12.1959 au fost deferiți justiției.

Tribunalul militar București, judecând cauza în speță, prin sentința nr. 1140/17.12.1959 a condamnat pe FLACINTEANU ION și FLACINTEANU GHEORGHE la cîte 10 ani închisoare corecțională și 4 ani interdicție corecțională și confiscarea averii personale pentru săvîrșirea infracțiunii de uelțire contra ordinii sociale p.p. de art. 209 pct. 2 lit. a c.p., art. 25 pct. 6, al. 1, c.p. combinat cu art. 50 și următorul din Codul Familiei și 504 și 463 C.I.M.

Impotriva sentințelor, condamnații au făcut recurs în care fără s-și nega sau minimaliza faptele, au cerut să li se dea o pedeapsă mai mică decît maximă, la care fusesse condamnați.

Tribunalul militar al Regiunii a II-a Militară prin Decizia nr. 3101/21.12.1959 a respins recursurile impotriva sentinței, condamnarea rămînînd definitivă.

La cererea condamnatului FLACINTEANU GHEORGHE, pedeapsa de cinci ani închisoare corecțională s-a contopit cu cea de 10 ani, cel în cauză urmînd a executa 10 ani închisoare corecțională la care s-a adăugat un plus de doi ani, prevenția fiind socotită de la 13.08.1959, dată la care a fost reținut de Procuratura orașului București, pentru complicitate la speculă.

După condamnare, FLACINTEANU ION a fost depus la penitenciarul Gherla unde a decedat la 14.11.1960, iar FLACINTEANU GHEORGHE a decedat la 01.05.1961 în penitenciarul Bm. Săret, decese care sînt constatate prin procesele-verbale anexate în copie, din care rezultă că ambii condamnați au murit fiind suferinzi de unele boli la care erau stabilite din timpul anchetei de către medicul arestului M.A.I. locot.col. ENESCU, așa cum rezultă din certificatele medicale din dosarul de anchetă întocmite de medicul respectiv.

x
x x

Intrucît din verificările efectuate pînă în prezent rezultă unele aspecte neclare, în scopul elucidării acestora este necesar a fi luate următoarele măsuri :

- Astfel, pentru stabilirea motivelor ce au stat la baza arestării lui FLACINTEANU ION să se discute cu maiorul ROTARIU DUMITRU din Direcția II-a și maiorul ANGHIEL MARIN din

///.

Direcția I-a care nu efectuat ancheta respectivă, precum și cu colonelul DUMITRESCU NICOLAE, șef serviciu la Direcția IV-a care a semnat reformatul de trimitere în justiție a celor doi, ofițeri care să mai precizeze pe baza cărui ordin M.A.I. a fost arestat FLACINȚEANU ION și în urma cărui fapt FLACINȚEANU GHEORGHE a fost implicat în dosarul lui FLACINȚEANU ION.

Intrucît declarațiile martorilor folosite în probarea infracțiunii săvârșite de FLACINȚEANU ION datează din luna septembrie 1959, adică după șase luni de la reținerea sa, tot prin ofițerii respectivi să se precizeze care au fost materialele ce au stat la baza întocmirii actelor procedurale de arestare a celui în cauză.

- Deoarece în procesul verbal de interogatoriu din 24.04.1959 FLACINȚEANU ION declară că despre activitatea și relațiile lui FLACINȚEANU GHEORGHE nu mai are nimic de adăugat în sfera celor declarate anterior, maiorul ROTARIU DUMITRU și asiorul ANGHIEL MARIN să precizeze unde sînt aceste declarații. Intrucît la dosarul de anchetă nu există.

- În urma cărui fapt ancheta lui FLACINȚEANU ION a fost făcută de maiorul ROTARIU DUMITRU și numai după 6 luni a preluat-o maiorul ANGHIEL MARIN, aspect care să se clarifice tot prin cei doi ofițeri și colonelul DUMITRESCU NICOLAE.

- Direcția II-a avea vreo tangență cu această problemă pentru a o lucra ?

- După pedepșa de 10 ani închisoare corecțională s-a dat în raport cu gravitatea faptelor săvârșite de FLACINȚEANU GH. mai ales că pînă în 1954-1955 nu se face nici o dovadă că respectivul a desfășurat activitate dușmănoasă, ci de bază s-a luat numai ceea ce a declarat.

- În scopul elucidării vinovăției lui FLACINȚEANU GH. pentru infracțiunea de „complicitate în speculă”, este necesar a se lua legătura cu procurorul IORGĂ D. din Procuratura Orașului București, care să ne cea relații asupra organului care a făcut sesizarea, a desfășurării procesului penal și a motivului pentru care dosarul cauzei a fost judecat la „procedura urgentă” (dacă se încadrează în Decretul 524).

- În raport de stabilirea organului care a făcut sesizarea la procuratură a cazului în speță, vor fi cerute lămuriri

celor competenți referitor la împrejurările depistării infracțiunii și a autorilor, precum și asupra motivelor trimiterii lor în fața procuraturii. Vor fi studiate eventualele materiale informative obținute pe linia organului de miliție.

- Audierea doctorului ROGOS ION asupra împrejurărilor comiterii infracțiunii, a desfășurării procesului penal, și îndeosebi a tangenței pe care a avut-o în comiterea infracțiunii de „complicitate la speціаль”, aspecte care să poată fi materializate și dovedite.

- Dacă necesitățile impun, să fie consultați avocații FILIPESCU GRIGORE și GHIOULESCU GRIGORE, care au apărut din oficiu pe ROGOS ION și FLACINȚEANU GHEORGHE în fața Tribunalului popular al Raionului „Tudor Vladimirescu”.

Est prin faptul că martorii folosiți în dovedirea vinovăției de uneltire contra ordinii sociale prin agitație de FLACINȚEANU GHEORGHE, nu mai există - așa cum rezultă din raport-, coindicatul FLACINȚEANU ION și MARTORUL TEODORESCU ALEXANDRU decedați, iar martore BARBOȘ EVA a emigrat în Israel, se impune necesitatea ca prin Direcția a III-a să se identifice la locurile de muncă ale lui FLACINȚEANU GHEORGHE, persoane ce ar putea da relații în legătură cu activitatea, preocupările și îndeosebi concepțiile politice ale sus-numitului.

De asemenea, să se identifice domiciliile pe care FLACINȚEANU GHEORGHE le-a avut în București în perioada 1954- până la data arestării și persoanelor corespunzătoare să li se ceară relații în legătură cu comportarea acestuia.

Tot în scopul cunoașterii relațiilor sale, este necesar a identifica și audia în mod legendat fosta soție a lui FLACINȚEANU GHEORGHE, anume COLETE LUPU, prin care urmărim să stabilim îndeosebi date referitoare la relațiile acestuia cu numita LICA GHEORGHIU și cu persoanele care veneau în vizită la acorul său dr. LUPU și cu care acesta se întreținea în discuții dușmănoase, așa cum rezultă din dosarul de anchetă, în care doar aceste persoane nu sînt nominalizate.

Intrucît în timpul verificării efectuate la Direcția III-a asupra lui FLACINȚEANU GHEORGHE, unul din ofițerii Serviciului 7 a afirmat că cel despre care ne interesează este cunoscut ca o relație intimă a numitei LICA GHEORGHIU și că materiale

în legătură cu această problemă există la Serviciul IV din Direcția VI-a (ofițerul respectiv a lucrat înainte pe linia Direcției a VI-a, în cazul când se apreciază, acest material să ne parvină pentru a nu fi puși în situația să căutăm ceea ce deja avem.

Pentru stabilirea cauzelor reale a decesurilor deținuților FLACINTEANU ION și FLACINTEANU GHEORGHE este necesar :

- Stabilirea pe perioade a locurilor de detenție a celor doi deținuți.

- De identificat persoanele cu care cei doi deținuți au fost încarcerati în locurile de detenție (în timpul anchetei și executării pedepsei) și în raport de necesități unui din ei să fie audiați în legătură cu activitatea, comportarea și starea sănătății sau-nunțiilor, precum și referitor la tratamentul și comportarea față de accepția a organelor în cauză.

- Identificarea ofițerilor operativi care au asigurat munca informativă în penitenciarele unde condamnății și-au executat pedepșa, ofițeri care să ne relateze ce știnue cunosc despre respectivi, îndeosebi despre decesul lor. În raport de necesități și de stabilirea altor persoane competente a arăta aspecte interesante care să elucideze problemele, pe bază de aprobare să fie audiați.

- În cazul când datele obținute vor duce la netensiunea proceselor-verbale de deces și căci ar exista suspiciunea că moartea vreunui din cei doi s-ar datoră altor cauze, tot pe bază de aprobare să se vortesească cu medicii care au întocmit aceste procese-verbale, cărora să li se ceară explicații în legătură cu aspectul urmărit.

Luând legătura cu maiorul VIȘINESCU ALEXANDRU, fost comandant al Penitenciarului Bm. Sărat în perioada 1957-1963, acesta a relatat că deținutul FLACINTEANU GHEORGHE a fost trimis în acel loc de detenție de M.A.I., așa cum de altfel rezultă din adresa nr.00840515 din 29.02.1960 a Serviciului închisori -semnată de șeful serviciului colonel STANGIU DUMITRU- unde până la data decesului deținutul a stat singur în celulă, cum de altfel și ceilalți deținuți stăteau, acesta fiind regimul la Penitenciarul respectiv.

Mayorul VIȘINESCU ALEXANDRU a mai precizat că în acest penitenciar dețineații erau depuși numai prin dispozițiile M.A.I.

și nu ale D.G.P.C.M., așa cum se proceda la celelalte peniten-
ciare.

Pentru clarificarea problemelor referitoare la locul
de detenție a lui FLACINȚEANU GEORGHE și îndeosebi a criteriilor
pentru care a fost depus acolo, este necesar ca maiorul DAVIȘ DIESCU
ALEXANDRU să i se ia raport scris cu aceste probleme; col. STANCIU
DUMITRU să arate din a cui dispoziție l-a transferat la Peniten-
ciarul Em. Sărat, iar prin D.G.P.C.M. să se precizeze ce deținuți
puteau fi încercerați la penitenciarul în cauză și din a cui
dispoziție.

LOCUITOR SRI BIRCU

Major,

Fl. Bircu
Valase Gh.

- Copie -

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
FORMAȚIUNEA 0606 GHERLA

PROCES - VERBAL

DE CONSTATAREA MORTII nr.10266

Nei, dr.SIN ION, medicul Formațiunii 0606 Gherla, am constatat că deținutul FLACINTEANU ION, născut la 15.11.1893, fiul lui Ion și Ecaterina, a decedat în ziua de 14.11.1960 ? ora 17,00 cu diagnosticul :

- BOALA HIPERTENSIVĂ,
- CORD PULMONAR DECOMPENSAT,
- SCLEROZA RENALĂ CU PUSEU SUBACUT DE NEFRITĂ CUNEFROZĂ,
- ? - CIROZA CARDIACĂ,
- ANASACRA.

Drept pentru care s-a încheiat prezentul proces verbal în patru exemplare, spre cele legale.

MEDIC ȘEF
as.dr.Sin Ioan

x
x x

Din fișa medicală rezultă că respectivul a fost internat în infirmerie de la 06.12.1960 până la 14.12.1960 ? cu diagnosticul : boală hipertensivă visceralizată - cord pulmonar decompensat - scleroză renală cu puseu subacut de nefrită cu nefroză - criză cardiacă avansată.

A primit regim alimentar norma 27 special și tratament medicamentos: streptomycină 15 gr., penicilină 14.000.000 unit. aureomicină 36 drageuri, glucoză, Vitamina C, strofantină, pentometilin, tetraxen, pentoxal, trabzonină.

x
x x

././.

- 2 -

Doctorul KNESCU din M.A.I. - serviciul închisori
arată în certificatul nr.5782/03.12.1959 că respectivul
„suferă de scleroză cardiac-vasculară și boală hipertensivă”

Pentru conformitate,

Mr. G. K. Stoy

- Copie -

PROCES - VERBAL

DE CONSTATAREA DECESULUI

Noi, doctor AUREL DUMITRESCU, medic primar boli interne, am constatat decesul deținutului FLACINȚANU GHEORGHE (deținut c.r.), matricol 578/1959, născut la 05.12.1924, care a decedat în ziua de 01.05.1961 orele 01,00 în penitenciarul Râmnicu-Sărat, cauza morții fiind COLAPS CARDIO-VASCULAR.

I s t o r i c :

Antecedente personale : ULCER DUODENAL între 1950-1955; STAFILOCOCCIE PULMONARĂ în 1958 (boală cu care a fost internat în spital suspectându-se un T.B.C. pulmonar, HEPATITA ENDEMICĂ de două ori.

Din ziua de 18 aprilie u.c. i se aprobă regim de pat pentru început de DISTROFIE (EDEME MALIOLARE).

În ziua de 20.04.1961 face frison, febră mare, junghi în semi-toracele stîng, pentru care motiv se tratează cu streptomycină 3 gr., penicilină 800.000 unități și Pentazol. Boala declarată fiind PNEUMONIE LOPARĂ STINGĂ (nefrită secundară-azotemie) distrofie, miocardoză (hipertrofie ventriculară stîngă, galop prisistolic. În 27.04.1961 se mai prescrie 18 tablete auromicină, streptomycină 5 gr. penicilină 1.000.000 unități, glucoză 30 fiole, strofantină 5 fiole, Pentaxon 5 fiole.

Se face referat pentru a se aproba internarea în Spitalul Văcărești, care a fost înaintat cu poșta prin comandă unității.

În 28 aprilie i se mai adaugă HISTIDIN 10 fiole, polivitamine 5 tablete, streptomycină un flacon, Sirocol, Vitamina C.200. Se mai precriu în continuare antibiotice.

De menționat faptul că în ziua de 28.04.1961 pneumonia devine dublă, cu tot tratamentul făcut, cu toate că se observase o ușoară ameliorare în evoluția bolnavului anterior, prin dispariția galopului și a semnelor de edem pulmonar.

.//.

Cu tot tratamentul făcut, avînd în vedere pneumonia dublă pe un teren pulmonar (care pe vremuri fusese diagnosticat în clinică ca o stafilococie pulmonară), rămînînd suspiciunea de T.B.C. pulmonar, bolnavul fiind şi distrofic, din data de 18.04.1961 de cînd a primit şi regim, în antecedente cu două hepatite epidemice şi ulcer duodenal cu sîcîntă stare a suportat greu afecţiunea acută şi a decedat la 01.05.1961 aşteptea la ora 0,100 prin COLAPS CARDIO-VASCULAR.

MEDIC PRIMAR BOLI INTERNE

ss.dr.Aurel Dumitrescu

x
x x

Menţionăm că penitenciarul Rm.Sărat prin adresa nr.04-10/29.04.1961 a cerut internarea la Spitalul Văcăreşti a deţinutului **FALCIN, BANU GEORGHE**, însoţit formaţiunea 0951 Bucureşti - secţia secretariat -nu a mai răspuns, deoarece între timp deţinutul a decedat.

În aceeaşi adresă, se indică, că, dr.**DUMITRESCU AUREL** poate da relaţii amănunţite referitor la necesitatea internării condamnatului.

De asemenea, se precizează că deţinutul în perioada detenţiei nu a fost pedepsit avînd o comportare bună.

x
x x

În certificatul medical nr.5781/3.12.1959, doctorul **ENESCU** din M.A.I. Serviciul închisori, arată că arestatul „suferă de boală ulceroasă” şi „T.B.C.pulmonar”.

Pentru conformitate,

Mr. Gh. Stănescu

- Copie -

18.04.1961

SS APROBA 45 ZILE
ss.cpt.indescifrabil

R E F E R A T
=====

C â t r e

TOVARASUL COMANDANT,

Deținutul de la celula 3 M.578 (ILACINTEANU
GHEORGHE) are febră, s-a umflat picioarele, are
nevoie de regim și pat 45 zile.

OFICIANT SANITAR
ss.indescifrabil

18.04.1961

Pentru conformitate,

Mr. Gheorghe

29.04.1967

86

H A T O R I

privind rezultatul audierii doctorului ROGGEZ ION.

Numele ROGGEZ ION este născut la 01.09.1902 în Tîrgoviște, regiunea Ploiești, fiul lui Ion și Maria, medic ortopedist la Spitalul „Colentina”, medicatorit, neîncaadrat politic, cu domiciliu în București, calea Dorobanți nr.51.

Sau-numele, nu este cunoscut cu antecedente politice sau ca element care să manifeste ostilitate față de regimul nostru socialist.

Din declarațiile verbale ale audiatului, cu privire la problemele de ne interesează, a rezultat că acesta în ziua de sâmbătă 15.03.1969 în jurul prînsului, în timp ce mergea la serviciu, pe calea Dorobanți, a fost oprit de doi cetățeni care după ce s-au prezentat ca ofițeri de securitate, l-au invitat într-o mașină cu care l-au dus la M.A.I. (căminul fostei Procuraturi Generale).

ROGGEZ ION a fost ținut la M.A.I. într-un birou două zile, în care timp cei doi ofițeri anchetîndu-l asupra legăturilor pe care le-a avut cu PLACINTEANU GHEORGHE, acesta a declarat că pe respectivul l-a cunoscut în urmă cu mai mulți ani și el nu fost în relații de colegialitate și prietenie de amănunte, a mai declarat că PLACINTEANU GHEORGHE, la 25.04.1966 arbindu-și zina numelui, în cadrul persoanelor invitate a avut ocazia să cunoască și pe reprezentantul comercial al Belgiei la București ARNALSTEIN cu care ulterior prin PLACINTEANU GH. a tranșat ca soția reprezentantului atunci cînd merge la Viena să treacă și pe la o prietenă a sa (a lui ROGGEZ) careia să-i transmită salutări.

Soția audiatului satîsfăcîndu-le rugîmintea, la

..//.

reîntoarcerea de la Viena, a adus pentru BOGOS un buchet de 100 perechi ciorapi nylon, dintre care numai 50 perechi îi reveneau lui, restul urmind ca el să-i dea unei alte persoane care-i erau destinate.

Sco-nușitului a mai declarat că tot prin FLACINTEANU GHEORGHE a ridicat de la soția reprezentantului comercial numai 50 perechi ciorapi, dintre care 30 perechi i-a comercializat iar restul i-a făcut cadou (3-4 perechi i-a dat lui FLACINTEANU GHEORGHE).

Deși în anchetă s-a insistat foarte mult pentru a afla și alte date în legătură cu FLACINTEANU GHEORGHE, doctorul BOGOS afirmă că nu a mai declarat nimic în plus deoarece nici nu avea ce să știe despre problema de ar interesa acuzitatea statului.

După interogatoriul lui, BOGOS ION a fost ținut în continuare în același birou pînă luni 17.03.1959 cînd că a început a fost transportat la arestul M.A.I. (B.J.) unde timp de circa 40 zile a fost ținut singur într-o celulă fără a fi anchetat.

Pe la sfîrșitul lunii aprilie 1959, BOGOS ION a fost transferat de la arestul „B.J.” la arestul D.G.M., unde de atunci pînă la 30.06.1959 a stat singur într-o celulă fără a fi interbat ceva.

În perioada 21 - 30.06.1959 a fost depus la penitențiarul „Văcărești” și apoi pînă la 17.08.1959 în arestul Procuraturii, unde procurorul IONCA D. din Procuratura Orașului București i-a întocmit dosarul penal, în care, pentru prinderea și comercializarea ciorapilor a fost implicat și FLACINTEANU GH.

Înainte de judecarea cauzei, procurorul IONCA cerîndu-i lui BOGOS ION să dea o declarație prin care să accepte un apărător din oficiu, acesta deși a refuzat și cerut ca prin familie sa să-i fie angajat avocatul preferat, totuși sub prețutul că familia sa și apărătorul respectiv nu pot fi găsiți, în ultimă instanță apărarea tot din oficiu s-a făcut pentru ambii inculpați.

BOGOS ION nu a mai relăsat că nu cunoaște criteriile

pentru care Tribunalul Popular al Reionului Tudor Vladimirescu i-a judecat după procedura „urgentă” - Decret 554 - mai ales că el era arestat cu cinci luni în urmă.

Pentru faptele anunțate mai sus Tribunalul sus-zis a condamnat pe ROGOS ION și FLACINTEANU GHEORGHE la cîte cinci ani închisoare corecțională, primul pentru săvîrșirea infracțiunii de „speculă”, iar secundul pentru „complicitate la speculă”. ROGOS ION a executat pedeapsa la penitenciarul „Poarta Albă”.

De menționat că lui ROGOS ION prevenția i s-a scos din 23.04.1959 cînd s-a fost deplasat la D.G.M., ceea ce denotă că pentru cele 39 zile cît a fost arestat la M.A.I. nu există nici un act procedural.

Doctorul ROGOS ION consideră că pedeapsa ce i s-a dat este în contradicție cu prevederile legii, deoarece nu ar intra elementele constitutive de „comerț ilicit” sau „speculă”, prin faptul că el nu a cumpărat cioreșii cu un preț și i-a vîndut cu un alt preț. Apreciază că a greșit că nu a vîndut cioreșii prin „FALCIOC” sau „COMBIGNATIA”, însă pentru acest lucru putea în cel mai rău caz să fie amendat.

Sus-numitul, concluzionînd că procesul a fost intentat pentru a existe o bază de arestare a lui FLACINTEANU GHEORGHE care ar fi în relații amorose cu LICA GHIORGHIU, cerîndu-i explicații de această problemă ridicată, respectivul a răspuns :

Din discuțiile pe care le-a avut cu FLACINTEANU GH., s-a aflat de la acesta că prin luna februarie - martie 1958 FLACINTEANU GHEORGHE fiind la restaurantul „Continental” - singur la o masă -, localul fiind aglomerat, cu permisiunea lui au luat loc la aceeași masă TANTI GHIORGHIU și soțul său GEORGE GRIGORIU, de la care datî între respectivii s-a legat o oarecare prietenie.

Intrucît FLACINTEANU GHEORGHE făcea vizite la domiciliul soției GRIGORIU, acesta a avut prilejul

ca prin luna mai 1958 în casa acestora să cunoască și pe LICA GHIORGHIU cu care la scurt timp a început să întrețină relații amorose.

Doctorul BOGOZ ION este tot de la FLACINTEANU GH. că acesta împreună cu LICA GHIORGHIU a fost într-o căsătorie la Iași.

Prin luna decembrie 1958 - ianuarie 1959, FLACINTEANU GHEORGHE a spus doctorului BOGOZ ION că LICA GHIORGHIU intenționează să divorțeze de MARCEL POPESCU cu care el nu se înțelege și să se căsătorească cu el (FLACINTEANU GHEORGHE).

În urma celor aflate, BOGOZ ION a sfătuit pe FLACINTEANU GHEORGHE să-și vadă de treabă și să tempereze aceste relații amorose, deoarece perfectarea unei astfel de căsătorii nu este posibilă, întocmit el meritând omul cel mai indicat, tatăl acestuia alocuțat nu va fi de acord și s-ar putea să aibă chiar neplăceri, - sfat de care FLACINTEANU GHEORGHE nu a ținut seamă și a continuat această relație.

FLACINTEANU GHEORGHE afirma că intenționează să prin LICA GHIORGHIU să obțină aprobarea înființării unui institut de „ortopedie” în cadrul cărui institut el să fie director asistent.

Doctorul BOGOZ ION afirmă că în perioada când FLACINTEANU GHEORGHE a cunoscut-o pe LICA GHIORGHIU acesta era interesat a-și crea o astfel de relație prin care să realizeze favoruri în activitatea sa, mai ales că la data respectivă el era mutat cu serviciul la spitalul „Voievozii de Foc,” unde nu-i convenea de loc.

De altfel, FLACINTEANU GHEORGHE de la data intrării în relații cu LICA GHIORGHIU, prin favorurile organizate de aceasta, repetitiv în scurt timp a avut o activitate foarte ascendentă, în sensul că în câteva luni a fost numit cercetător și cercetător principal la spitalul „Brîncovenesc”, iar diploma de medic primar a obținut-o cu marită decembrie.

Despre FLACINTEANU GHEORGHE și relația sa cu LICA GHIORGHIU doctorul BOGOZ ION nu a mai făcut alte declarații, mai ales că această problemă s-a discutat tangențial lăsându-i

impresia că nu sîntem direct interesați în a cunoaște în amănunt.

De menționat că doctorul BOGOZ ION ar putea da relații mai ample în legătură cu activitatea și relațiile lui FLACINTEANU GHEORGHE, însă numai în situația cînd acesta va fi întrebat în mod special despre ceea ce ne interesează, deci ca va discuta cu el în mod deschis.

În încheierea audierii doctorului BOGOZ ION, acesta a declarat că, intrucît a fost condamnat pe nedrept, intenționează să ceară revizuirea procesului, asupra cărui fapt cerîndu-și părerea noastră, pentru a evita să i se dea un răspuns precis și pentru a lăsa calea deschisă contactării lui, mai ales că acesta este luat în studiu de Direcția III-a, i-am comunicat că părerea noastră urmează să o dăm ulterior.

SECRETARUL ȘEF, ION
Măior,
Valere Gh.

ACT DE TRIMITERE IN JUDECATĂ

privind

re inculpații DOGOZ I.ION și FLACINTEANU Gh. GHEORGHE

Astăzi 14, luna august, anul 1959, în București la Procura-tura Orașului București;

Subsemnatul JUSTIN GRIGORAS, locțiitor al Procurorului Șef al Orașului București, verificând actele dosarului cu nr.942/1959 Sp. al Procuraturii Orașului București, ce se alătură la prezentul și care privește infracțiunea de speculă și complicitate la această infracțiune, prevăzută de art.268¹⁷ lit.C și 268¹⁷ a c.p.p., am sta-bilit următoarele:

- Inculpații: DOGOZ ION, fiul lui Ion și Maria, născut la 1 septembrie 1922 în Orașul Tîrgoviște, regiunea Ploiești, antece-dente penale nu se cunosc, de profesie medic, căsătorit, fără co-pii, domiciliat în București, Calea Dorobanți nr.51, raionul Sta-lin și

- FLACINTEANU GHEORGHE, fiul lui Gheorghe și Clemense, nă-scut la 3 decembrie 1924 în Orașul Iași, antecedente penale nu se cunosc, de profesie medic, necăsătorit, domiciliat în București Calea Victoriei nr.2, raionul T.Vladimirescu, se fac vinovați pen-tru următoarele fapte penale:

Urmare unor reminiscențe a vechii morale, de a obține fără muncă pe seama altora, dormici a unei vieți de buzur, incul-patul DOGOZ ION, ajutat de inculpatul FLACINTEANU GHEORGHE, s-au dedat la acte de speculă, în scopul obținerii unor profituri ma-teriale, astfel:

- Primul inculpat, DOGOZ ION, în cursul lunii septembrie 1958, a primit în două rânduri, prin intermediul soției represen-tantului cu afaceri comerciale al Belgiei din statul nostru, anume ARNALSTEIN JOSEPH de la o persoană din Viena (Daisy Arian) cantit-atea de 50 perechi ciorapi Nylon și anume, prima dată 30 perechi, iar în al doilea rând 20 perechi.

Din acest număr de perechi de ciorapi, 35 perechi au fost vândute diferiților cetățeni prin intermediul mamei GABY BRIADE din București, Calea Dorobanți nr.10, raionul Stalin, în prezent plecată în statul Israel, iar restul de 15 perechi ciorapi, au fost oferite diferitelor persoane, printre care și inculpatului PLACINTEANU 4 - 5 perechi.

Aceste operațiuni s-au produs în cursul lunii septembrie-octombrie 1958.

Faptele au fost săvârșite cu sprijinul celui de al doilea inculpat, nume PLACINTEANU GHEORGHE și care sprijin a constat în următoarele:

- Personal a ridicat un număr de 30 perechi ciorapi Nylon transportate fraudulos peste graniță, de la domiciliul familiei reprezentantului de afaceri comerciale respectiv, din București, str. Clisă Bencic nr. ... și pe care i-a predat primului inculpat, în cursul lunii septembrie 1958.

În cursul aceleiași luni, a mers la domiciliul familiei aceluia reprezentant de afaceri comerciale, împreună cu inculpatul HOGUZ ION, de unde au ridicat și restul de 20 perechi de ciorapi și din care, a predat chiar 4-5 perechi inculpatului PLACINTEANU GHEORGHE.

- Tot inculpatul PLACINTEANU GHEORGHE, a mijlocit desfacerea acestor bunuri la diferite bunuri, prin intermediul mamei GABY BRIADE, persoană ce a fost indicată de acesta (PLACINTEANU GH.).

Aceste acte, din partea celui de al doilea inculpat au fost posibile, prin împrejurarea că acesta cunoștea din aproape familia mamei lui ARNAISTEIN IOSEPH, cu care era în relații strânse, și pe de altă parte, cunoscând și acesta personal pe numita DAISY ARIAN, fostă cetățeană română și stabilită în Austria și sugerând chiar primului inculpat întâlnirea acestora la Viena și care apoi a fost posibil transferul clandestin de mărfuri menționate mai sus.

Acest din urmă inculpat, spre deosebire de primul, nu recunoaște faptele imputate, folosind împrejurarea, că parte din persoanele ce puteau da și alte relații, sînt plecate peste graniță, sau altele nu pot fi supuse urmăririi penale, prevalîndu-se de imunitate de jurisdicție pensă.

Complicitatea acestuia din urmă inculpat, este pe deplin dovedită, și vinovăția lui rezultă ca o concluzie logică, dacă avem în vedere următoarele:

Faptele nu s-au putut produce fără aportul direct și personal al inculpatului PLACINTEANU GHEORGHE după cum am arătat și mai sus, care aport a fost esențial pentru îndeplinirea infracțiunii de speculă.

- Coinculpatul ROGGE ION, face arătări, ce exprimă adevărul și care arătări sînt confirmate cu exactitate de către martorii: KANNER LUIZA, FIȘEA VICTOR, COCOS I. FRANCISC, ALEXANDRESCU SICA, WEISS EMANOIL.

Faptele inculpațiilor, dacă avem în vedere și prevederile art. 11 din H.C.M. nr. 2145 din 17.XI.1956, constituiesc infracțiunile de speculă și respectiv complicitate la această infracțiune, prevăzute de articolul 268¹⁷ lit. c și 268¹⁷ a c.p. întrucît s-au re-luat și s-a ajutat la preluarea acestor bunuri industriale, tocmai cu intenția de a le vinde, după cum s-a și întâmplat.

Asemenes fapte strag un deosebit pericol social, ele ducînd la înfrîngerea relațiilor noastre sociale menite să apere interesele consumatorilor și nu constituiesc decît aspecte de pa-rasitism social.

Față de cele de mai sus,

D I S P U N

Trimiterea în judecată, conform procedurii prevăzute de codul de procedură penală, modificat prin Decret 324 din 1957 a inculpațiilor: ROGGE I. ION și PLACINTEANU GHEORGHE pentru faptele prevăzute de art. 268¹⁷ lit. c și respectiv 268¹⁷ a c.p. cu aplica-ția articolului 33¹ c.p.

Inculpații se află în stare de arest în temeiul mandate-lor cu nr. 146 din 27 aprilie 1959 (pentru primul inculpat) și nr. 946/1959 din 13 august 1959 (pentru cel de al doilea inculpat), date la care au fost încarcerați.

LOCUITORUL PROCURORULUI ȘEF AL ORAȘ. BUC.

ss/Justin Grigoraș,

SENȚINȚA PENALĂ Nr.1296

Sedința publică de la 17 august 1959

Tribunalul compus din:

Președinte
Procuror
Secretar ȘefPOPOV MARIN
TZAICHER SAMUIL
ILIESCU GHEORGHE

Pe rol fiind judecarea acțiunii penale privind pe inculpații ROGOZ ION și PLACINTEANU GHEORGHE, trimiși în judecată primul pentru infracțiunea prev. și ped. de art. 268/17 lit. c. c.p. comb. cu H.C.M. nr. 2145/956 și secundul pentru infracțiunea prev. și ped. de art. 268/17 lit. a raportat la art. 268/17 lit. c. comb. cu H.C.M. nr. 2145/956 cu aplic. art. 33/1.

La apelul nominal făcut în ședința publică s-au prezentat inculpații în stare de reținere, inculpatul ROGOZ ION, fiind asistat de apărători din oficiu, avocat FILIPESCU GRIGORE, iar PLACINTEANU GHEORGHE, asistat de apărători din oficiu, avocat GHICULESCU GRIGORE. Procedura fiind completă, s-a dat citire actului de trimitere în judecată și s-au luat interogatoriile inculpaților, pe rând, după care s-a procedat la confruntarea lor.

Atât apărătorii inculpaților cât și reprezentantul procuraturii, la întrebarea pusă de tribunal dacă au probe de solicitat, după ce în prealabil apărătorii inculpaților au stat de vorbă cu această timp de 30 minute, în acest scop, au declarat că nu solicită nici-o probă, înțelegând să se judece pe scetele de la dosar.

Dându-se cuvântul în fond, reprezentantul procuraturii dezvoltă concluziile de învinuire, arătând că inculpații al căror rol nobil este de a vindeca bolnavii, în loc să se ocupe de această misiune, au făcut acte de speclă. Că inculpatul PLACINTEANU Gh., făcând cunoștință cu reprezentantul comercial al unui stat capitalist și având legături cu soția celui reprezentant, și-a înneecat conștiința într-un pehar cu vin și a ajuns în mocirlă, unde l-a atras și pe inculpatul ROGOZ ION.

Că în dosul întâlnirilor cu soția numitului reprezentant comercial, față de care nu avea nici-o atracție sufletească și nici trupească, au purtat discuții, care urmează să fie cercetate de organele legale, în cazul când se va constata vinovăția inculpatului și pentru aceste fapte, urmând a fi trimis în judecată în fața altor instanțe competente, a judeca asemenea fapte și în afara de acestea a tratat și introducerea în țară de mărfuri, respectiv ciorapi Nylon fără plată taxelor vamale în mod fraudulos. Că, ajutat de PLACINTEANU, inculpatul ROGOZ, prin intermediul reprezentantului comercial al statului capitalist, inculpatul ROGOZ ION, a obținut de la persoane dușmane regimului nostru, fugite în străinătate, o cantitate de 50 perechi ciorapi Nylon, din care 30 perechi au fost aduși lui ROGOZ chiar de către PLACINTEANU, care l-a și anunțat de sosirea soției reprezentantului comercial, la întoarcerea din străinătate, iar 20 perechi ciorapi au fost luși de la acesta de ROGOZ împreună cu PLACINTEANU, ROGOZ dându-i și acestuia din urmă 4-5 perechi ciorapi.

Arată că inculpatul ROGOZ a comercializat, așa cum e recunoscut, primele 30 perechi ciorapi, iar cele 20 perechi, nu întreprinde dacă au fost comercializate sau date cadou, deoarece indiferent de numărul ciorapilor vinduți, infracțiunea există, faptul fiind dovedit cu recunoașterea inculpatului ROGOZ și declarațiile martorilor FIRSA VICTOR, COCOS FRANCISC și ALEXANDRESCU SICA.

În ce privește pe inculpatul PLACINTEANU GHEORGHE, arată că acesta a dat dovadă, atât la cercetări și în fața instanței, de o perversitate ce se întâlnește numai la infractorii de drept comun. Că PLACINTEANU este acela care a făcut cunoștință lui HOGUZ cu soția reprezentantului comercial, l-a anunțat cînd acesta a plecat și s-a întors din străinătate și tot el i-a adus primele 30 perechi ciorapi de la dînsa și a mers împreună cu el de a lustră și pe cele 20 perechi ciorapi, din care HOGUZ i-a dat și lui 4-5 perechi ciorapi.

În concluziuni, arată că inculpatul HOGUZ ION se face vinovat de infracțiunea de speculă încadrată în drept în art. 268/17 lit. c. p. comb. cu H.C.M. nr. 2145 din 1956, iar inculpatul PLACINTEANU GHEORGHE se face vinovat de infracțiunea de complicitate la infracțiunea de speculă încadrată în drept în art. 268/17 lit. a raportat la art. 268/17 lit. c. comb. cu H.C.M. nr. 2145 din 1946 și cere a li se aplica pedeapsa maximă prevăzută de aceste texte de lege, dat fiind gravitatea faptelor comise și pericolul social pe care-l reprezintă față de faptul că acești ciorapi au fost trimiși de un dușman al regimului nostru, fugit peste hotare și prin intermediul soției reprezentantului comercial a unui stat capitalist, au fost introduși în țară în mod fraudulos, căutînd să lovească în sistemul economic al țării noastre și să asbotese comerțul socialist al țării noastre.

Tov. avocat FILIPESCU, din partea inculpatului HOGUZ ION arată că o fostă prietenă a acestuia DESY ARIAN, aflată la Viena, a trimis lui HOGUZ, prin intermediul soției reprezentantului comercial al Belgiei 120 perechi ciorapi Nylon, din care 30 perechi pt. HOGUZ, iar 90 pentru familia KANNER, căreia urma să-i predea inculpatul HOGUZ. Că întîlnirea soției reprezentantului comercial DESY ARIAN la Viena, a fost aranjată în țară de către PLACINTEANU, care i-a făcut cunoștință lui HOGUZ cu soția reprezentantului comercial și l-a anunțat atât cînd acesta a plecat din țară, cît și cînd s-a întors, aducîndu-i și primele 30 perechi ciorapi, din cei introduși în țară de către nuntă. Recunoaște că inculpatul HOGUZ a greșit și că și-a dat seama că a făcut o greșală gravă pe care n-a dorit-o, însă a acceptat-o. Cere a se ține seama de împrejurările în care s-a comis fapta, că inculpatul HOGUZ este medic specialist în chirurgie osasă și amne în accidente de muncă, că a dus o viață modestă și are o mamă bătrînă și bolnavă, a avut decepții în viață și era plin de datorii, pe care a fost nevoit să le plătească din banii realizați din vânzarea celor 30 perechi ciorapi.

Mai arată că inculpatul HOGUZ a fost influențat de elemente speculative și necinstite, datorită situației grele în care se găsea, însă pe parcurs și-a dat seama, avînd reticențe, astfel a refuzat să predea cei 90 ciorapi familiei sale. Că, inculpatul a dat dovadă de sinceritate în timpul cercetărilor și faptul comis constituie un accident în viața sa. Cere a i se da o pedeapsă mai mică care să poată fi educativă pentru dînsul.

Tov. avocat GHICULESCU, din partea inculpatului PLACINTEANU GHEORGHE, arată că acesta a cunoscut pe reprezentantul comercial al Belgiei și pe soția acestuia și l-a recomandat și pe HOGUZ ION, ajutîndu-se astfel la introducerea în țară a ciorapilor respectivi. Susține că materialitatea faptelor nu se contestă, însă cere a se ține seama de dispozițiile art. 21 c.p. și de faptul că inculpatul PLACINTEANU GHEORGHE este medic chirurg și nu are antecedente penale, deși a lucrat ca medic prin diferite spitale, nu are nici-o abateră. Cere a i se da o pedeapsă minimă cum-i va da posibilitatea să se reîntoarcă cît mai devreme la muncă sa de medic.

S-a dat cuvîntul inculpaţilor:

- HOGÔZ IOAN, recunoaşte faptul arătat, arătînd că nu şi-a dat seama de gravitatea lui decît în timpul anchetei, cînd a fost pus în faţa unui fapt împlinit. Că a avut o acută nevoie de bani, fiind dator, iar mama sa bolnavă şi nu ştie cum să-şi achite datoriile care creşteau pe zi ce trecea. Că regretă faptul comis, arătînd că este trimis în judecată pentru prima oară şi că este salariat de la vîrsta de 17 ani şi că auncit şi s-a întreţinut singur în facultate, avînd de luptat cu greutăţile vieţii.

Cere a i se da minimum de pedeapsă pentru a nu-şi distruge cariera şi a se reintorsa la muncă sa de medic, unde va munci cu aceeaşi abnegaţie ca şi pînă în prezent.

Inculpatul PLACINTEANU GHEORGHE avînd cuvîntul, arată că este medic chirurg ortopedist la Spitalul Brîncovenesc, unde conduce o secţie, avînd şi examen de medic primar. Că este salariat de 15 ani şi că a lucrat împreună cu HOGÔZ IOAN în trecut la acelaşi spital. Recunoaşte că a făcut greşeala că i-a făcut cunoştinţă lui HOGÔZ IOAN cu reprezentantul comercial al Belgiei şi cu soţia acestuia, însă aceasta a făcut-o întîmplător şi nu cu intenţie de a-i procura ciorapii. Că HOGÔZ este acela care a rugat pe soţia reprezentantului comercial să-i facă acest serviciu şi că el nu putea să indice adresa lui DAISY ARIAN de la Viena, deoarece nu-i cunoştea adresa, iar atunci cînd soţia reprezentantului comercial s-a întors din străinătate, el nu era în Bucureşti, astfel că nu putea să-i aducă ciorapii lui HOGÔZ IOAN. Mai arată că HOGÔZ a dat iniţial o declaraţie prin care a declarat că el PLACINTEANU l-a ajutat, declaraţie pe care nu a mai schimbat-o deoarece s-ar pune într-o situaţie proastă, arătînd că împotriva sa - PLACINTEANU nu există nici-o altă probă în afară de declaraţia lui HOGÔZ IOAN şi cere achitarea de orice pensilitate.

Tribunalul

Asupra procesului penal de faţă, pornit împotriva inculpaţilor HOGÔZ IOAN şi PLACINTEANU GHEORGHE, prin actul de trimitere în judecată din 14 august 1959 al Procuraturii Oraşului Bucureşti. Pentru delictul de speculă în ce-l priveşte pe HOGÔZ IOAN prevăzut şi ped. de art. 268/17 lit. c comb. cu H.C.M. 2145 din 1956 şi complicitate la acest delict în ce-l priveşte pe PLACINTEANU GHEORGHE, încadrat în drept în art. 268/17 lit. a raportat la art. 268/17 lit. c c.p. comb. cu H.C.M. 2145 din 1956, deoarece HOGÔZ IOAN a ajutat fiind de PLACINTEANU GHEORGHE a primit de la DAISY ARIAN, din Viena ciorapi Nylon introdusi în ţară fără plata taxelor vamale şi fără a fi declarate de către soţia reprezentantului comercial al Belgiei la Bucureşti pe care apoi i-a comercializat tot cu ajutorul acestuia - PLACINTEANU GHEORGHE care i-a recomandat pe GABY BRIADE cu ajutorul cărui HOGÔZ a reuşit să vîndă ciorapii la preţ de speculă la diferiţi cetăţeni.

Avînd în vedere că din actele şi lucrările dosarului, concluziile tov. procuror rezultă în fapt următoarele: inculpaţii HOGÔZ IOAN şi PLACINTEANU GHEORGHE, ambii medici chirurgi, cu funcţii de răspundere în Spitalul I.C. Primu şi Spit. Brîncovenesc din Bucureşti, bucurîndu-se de încrederea şi respectul oamenilor muncii în loc să se mulgimescă cu câştigul realizat prin munca de medici specialişti chirurgi la aceste spitale şi să păstreze cu sfinţenie această încredere, a căutat să ducă o viaţă de buzur, fiind stăpîniţi de reminiscenţele vechii morale burgheze, pentru care aveau nevoie de sume mari, pe care s-au gîndit să le obţină fără muncă.

Astfel inculpatul HOGÔZ IOAN, ajutat de PLACINTEANU GH., care cunoştea mai de mult familia reprezentantului cu afaceri comerciale şi cu soţia acestuia, anume ARNALSTEIN IOSEPH, cu care au petrecut şi chefuluit atît în casă la PLACINTEANU GH. cît şi în casa reprezentantului comercial.

Atunci cînd soția acestuia din urmă a plecat în străinătate și trecînd prin Viena, ROGOZ IOAN, ajutat de PLACINTEANU GHEORGHE i-a făcut acesteia cererea ca să treacă pe la prietena sa DAISY ARIAN și să-i aducă pachete cu ciorapi Nylon. Soția reprezentantului a avut întîlnire cu prietena lui ROGOZ, DAISY ARIAN în orașul Viena, unde a primit de la aceasta un pachet cu peste 100 perechi ciorapi, dintre care o parte erau destinați lui ROGOZ IOAN, iar o parte KANNER LUIZA, ciorapi pe care trebuia ROGOZ IOAN, ajutat de PLACINTEANU să-i predea acesteia din urmă, sau să-i vină și să-i desuma rezultată din vânzarea lor.

Ciorapii au fost aduși fără a fi declarați la vamă și fără a se plăti taxele legale pentru introducerea lor în țară.

La însoțirea soției reprezentantului comercial, PLACINTEANU GHEORGHE care se întîlna dese ori cu acesta, i-a anunțat imediat pe ROGOZ IOAN că aceasta s-a înapoiat și că i-a adus o cantitate de ciorapi Nylon, de la DAISY ARIAN, întrebîndu-l totodată ce are de gîni să facă cu ei. La rugămintea lui ROGOZ IOAN, PLACINTEANU GH. i-a adus 30 perechi ciorapi de la soția reprezentantului comercial, predîndu-i lui ROGOZ, iar a doua oară a mers împreună cu acesta la domiciliul reprezentantului comercial, de unde au mai ridicat încă 80 perechi ciorapi Nylon.

Din cantitatea de 50 perechi ciorapi Nylon, inculpatul ROGOZ IOAN a vîndut 35 perechi ciorapi la diverși cetățeni prin intermediul lui GABY BRIADE, plecată în prezent în statul Israel, care i-a fost recomandată tot de PLACINTEANU și care i-a dat suma rezultată în urma vînzării lui ROGOZ. Restul de 15 perechi de ciorapi, ROGOZ i-a făcut cadou la cunoștințele sale, iar 4-5 perechi i-a dat lui PLACINTEANU GHEORGHE.

Toate cele arătate mai sus s-au petrecut în cursul lunii septembrie-octombrie 1958.

Arătăm că fără ajutorul lui PLACINTEANU inculpatul ROGOZ IOAN, nu ar fi putut intra în posesia ciorapilor, deoarece primul este acela care i-a făcut cunoștință cu reprezentantul comercial și așume cu soția acestuia care i-a adus ciorapii trimiși de către DAISY ARIAN, prietena lui ROGOZ, care s-a stabilit în Austria - Viena, după ce a părăsit țara, renunțînd la cetățenia română. Că tot el este acela care i-a sugerat lui ROGOZ IOAN întîlnirea dintre cele două femei arătate mai sus, fapt care a făcut posibil traficul clandestin al ciorapilor, predarea lor lui ROGOZ IOAN și apoi comercializarea ciorapilor de către acesta din urmă, prin GABY BRIADE persoana indicată de ROGOZ de către PLACINTEANU.

Avînd în vedere că faptele comise de inculpatul ROGOZ IOAN se stabilesc în mod neîndoios atît cu procesele-verbale dresate de către organele de urmărire penală care a verificat întreaga activitate frauduloasă desfășurată de către acesta; cu recunoașterea inculpatului atît la primele cercetări, cît și la interogatoriul și confruntarea cu PLACINTEANU GHEORGHE în fața tribunalului, cu care ocazie arată că el nu ar fi putut să intre în posesia ciorapilor și apoi să-i comercializeze fără ajutorul lui PLACINTEANU GH., care cunoscînd de mai mult timp familia reprezentantului comercial al Belgiei din București, i-a făcut cunoștință cu soția acestuia la PLACINTEANU în casă, unde a avut loc petrecere la care a fost invitată și această familie cu ocazia onomasticii lui PLACINTEANU și că prin acesta din urmă a mers la domiciliul reprezentantului comercial unde de asemenea au avut loc petreceri; că PLACINTEANU GH. este acela care l-a anunțat de faptul că soția reprezentantului comercial va pleca în străinătate și va trece prin Viena, sugerîndu-i ideea că aceasta va putea să ia legătura cu prietena sa DAISY ARIAN, care a părăsit țara, renunțînd la cetățenia română și stabilindu-se în orașul Viena de la care va putea să primească pachete;

Că tot PLACINTEANU este acela care l-a anunțat de faptul că soția reprezentantului i-a adus un număr de ciorapi Nylon de la DAISY ARIAN, întrebându-l ce va face cu ei și că PLACINTEANU a primit 30 perechi ciorapi de la soția reprezentantului menționat pe care i-a adus lui, iar apoi l-a însoțit la domiciliul acestuia unde a primit și restul de 20 perechi de ciorapi; că PLACINTEANU este acela care l-a ajutat ca să comercializeze 35 perechi ciorapi prin persoana recomandată de acesta din urmă, anume GABY BRIADE;

Cu declarațiile martorilor KANNER LAIZA care arată că și ei i-au fost trimisă o cantitate de peste 100 perechi ciorapi de DAISY ARIAN, care urmasii să-i fie predați sau vânduți de către ROGOZ IOAN, iar contravaloarea lor să-i fie predată; cu declarațiile martorilor FIEBA VICTOR, COCOS FRANCIS și SICA ALEXANDRESCU, care confirmă faptul că ei au adus pachete pentru ROGOZ IOAN de la DAISY ARIAN din Viena, precum și cu recunoșterea în parte a inculpatului PLACINTEANU GHEORGHE care arată că el este acela care a făcut cunoștință lui ROGOZ ION cu familia reprezentantului al Belgiei.

Fapta comisă de inculpatul PLACINTEANU GH. se stabilește în mod neîndoios cu cele relatate în declarația dată de ROGOZ ION atât cu ocazia primelor cercetări, cât și la interogatoriul și confruntarea în fața tribunalului, cu care ocazie precizează că el nu ar fi putut intra în posesia celor 50 perechi de ciorapi fără ajutorul efectiv dat de către PLACINTEANU GHEORGHE, stit prin faptul că acesta i-a făcut cunoștință cu soția reprezentantului al Belgiei din București, cit și prin faptul că i-a sugerat întâlnirea acestuia cu prietena sa DAISY ARIAN, stabilită în orașul Viena, cu ocazia plecării în străinătate a primei, care i-a adus ciorapii, fapt despre care l-a anunțat PLACINTEANU GHEORGHE, dându-i și ajutorul necesar prin aducerea acestor ciorapi de la soția reprezentantului și predarea lor lui ROGOZ ION, precum și cu arătarea acestuia că PLACINTEANU este cel care l-a însoțit atunci când a ridicat restul de 20 perechi de ciorapi și că acesta i-a dat ajutorul necesar ca să-i comercializeze prin persoane de încredere și de sfaturi GABY BRIADE, precum și că PLACINTEANU este acela care a primit 4-5 perechi ciorapi de la ROGOZ.

Cu recunoșterea în parte a lui PLACINTEANU GH. care arată că el este acela care i-a făcut cunoștință lui ROGOZ ION, cu familia reprezentantului al Belgiei ARNALSTEIN IOSEPH din Buc., la petrecerea ce a avut loc la el în casă cu ocazia zilei sale onomastice.

Faptele inculpatului ROGOZ ION de a fi primit ciorapi de la o persoană care a renunțat la cetățenia română și care locuiește în orașul Viena - Austria, prin soția reprezentantului al Belgiei și comercializarea acestor ciorapi care i-a adus un venit de peste 300 lei, intrunește caracteristicile delictului de speculă prev. și ped. de art. 268 pct. 17 lit. c.c.p. combin. H.C.M. 2145 din 1956 pct. 11, text care s-a enunțat în ședința publică și a cărei aplicare urmează să se facă în cauză și al condamnă pe inculpat în conformitate cu acest text.

Faptele inculpatului PLACINTEANU GH. de a fi dat un ajutor substanțial atât la procurarea ciorapilor de Nylon cit și la predarea lor lui ROGOZ ION și comercializarea a o parte din acești ciorapi, cele 35 de perechi recunoscute de către inculpatul ROGOZ IOAN, prin indicarea lui GABY BRIADE lui ROGOZ IOAN, care a vândut ciorapi și care a predat banii rezultăți din vânzarea lor lui ROGOZ IOAN intrunește caracteristicile delictului de complicitate la speculă, prev. și ped. de art. 121 c.p. 268/17 lit. c.c.p. raportat la art. 268/17 lit. c.c.p. combin. cu art. 2145/1956 pct. 11, text care de asemenea s-a enunțat în ședința publică și a cărei aplicare urmează să se facă în cauză și să-l condamnă pe inculpat.

Ținând seama de faptul că inculpații au comis fapte grave, deoarece fără știrea și aprobarea nimănui au luat legătura cu cei plecați peste hotare, precum și cu reprezentanții unei țări capitaliste și de la aceștia și cu ajutorul acestora au reușit să introducă în țară ciorapi Nylon pe care apoi să-i comercializeze, fără a avea o autorizație legală pt. desfășurarea acestei activități, tribunalul ținând seama și de pregătirea intelectuală a inculpaților care și-au putut da seama de gravitatea și de cunoștințele faptelor comise, urmează a vedea că nu este cazul a se aplica circumstanțe atenuante acestor inculpați, înălțurând pentru aceste considerente spărerii inculpaților, care susțin prin apărătorii lor că merită aceste circumstanțe deoarece sînt la prima abatere, că au muncit cinstit ca medici specialiști și că nu și-au dat seama de faptul că ei înfrîng dispozițiuni legale, precum și de gravitatea și consecințele acestor fapte.

Văzînd și dispozițiunile art.33 pct.1 c.p., în ce privește executarea pedepselor ce urmează a fi aplicate inculpaților, precum și art.64 c.p. în ce privește comutarea cîmpului de reținere și art.107 și urmîdin cod pr.penal, pentru aceste motive

În numele poporului

Hotărâște:

Condamnă pe inculpații:

- **IOGOL IOAN**, fiul lui Ion și Maria, născut la 1 sept.1922 în orașul Tîrgoviște, reg. Ploiești, condamnat nu a mai fost, căsătorit fără copii, are declară că nu posedă, de profesie medic chirurg, neîncadrat politic, origine socială mic burheză, dom. în București Calea Dorobanți nr.51, raional Stalin la 5 ani închisoare corecțională, conform art.268/17 lit.c c.p. comb. cu H.C.M. nr.2145 din 1956 pct.11, iar pe

- **FIACI NTRANU GHEORGHE**, fiul lui Gheorghe și Clemens, născut la 3 dec.1924 în Orașul Iași, divorțat, de profesie medic chirurg, condamnat nu a mai fost, neîncadrat politic, origine socială mic burheză, dom. în București Calea Victoriei nr.2, raional Tudor Vladimirescu, la 5 ani închisoare corecțională, conf. art.121 c.p. 268/17 lit.a raportat la art.268/17 lit.c.c.p. comb. cu H.C.M.2145 din 1956 pct.11.

Făce aplicațiunea pentru ambii inculpați a art.33 pct.1 c.p., urmînd ca aceștia să execute pedepsele într-o colonie de muncă prin muncă cu comutarea timpului de reținere conf. art.64 c.p. de la data reținerii.

Obliă pe fiecare inculpat să plătească spitalului cite 150 lei cheltuieli penale.

Emite mandat de executare pedepselor.

Cu recurs.

Data și pronunțată în ședință publică azi 17 august 1959.

Președinte
sa/Indescifr.

Secretar Șef
sa/Indescifr.

Proces - Verbal

17 august 1959

Nei Popov Marin, Președintele Tribunalului Raionalui Tudor Vladimirescu și Iliescu Gheorghe, Secretar Șef, constatăm că azi 17 august 1959, după pronunțarea sentinței în dosarul nr. 1246/1959, inculpații BOGOL IOAN și PLACINTEANU GHEORGHE, prin apărătorii lor din oficiu, avocați FILIPESCU GRIGORE și GRIULESCU GRIGORE au declarat verbal în ședință publică că fac recurs împotriva sentinței de condamnare, pronunțată în dosarul de mai sus și au cerut a se lua act de această declarație.

Președinte

Secretar Șef

ss/Indescifr.

ss/Indescifr.

PROCES-VERBAL DE CONFRUNTAREAstăzi 17 august 1959

între inculpații ROGOZ ION și PLĂCINȚEANU GHEORGHE.

- Inv.ROGOZ ION aretă că pe scos reprezentantului comercial al Belgiei, a cunoscut-o la PLĂCINȚEANU scosă, a sfliet că ve pleca și cînd a venit l-a anunțat PLĂCINȚEANU și cei 30 perechi ciorapi tot el i-a spus că i-au fost aduși și pe PLĂCINȚEANU l-a rugat să-i aducă. Pe cei 20 perechi ciorapi i-a lustrat cu PLĂCINȚEANU.

Lui PLĂCINȚEANU i-a făcut cadou 3-4 perechi ciorapi.

Citit, stăruie, semnează

ss/Rogoz Ioan

Secretar

ss/Indescifr.

- Inv.PLĂCINȚEANU GHEORGHE aretă că cele declarate de ROGOZ ION nu corespund realității, fiindcă nu el i-a adus ciorapii și nici nu l-a întrebare ce avea să facă cu ele. Nu înțelege dacă i-ar fi adus numai 30 perechi ciorapi și pe toți ciorapii.

Citit, stăruie, semnează

ss/Plăcînteanu Gh.

- Inv.ROGOZ ION la întrebarea tov.procuror, aretă că numai 30 perechi ciorapi erau ai lui, iar restul pînă la 20 erau ai unei familii KANNER.

A depășit tainul însă luînd încă 20 perechi tot pentru el.

Citit, stăruie, semnează

ss/Rogoz Ioan

Președinte

ss/Indescifr.

Secretar

ss/Indescifr.

Eu am mai lustrat 20 perechi deși nu-mi aparțineau mie fiindcă fusesem în țară prieteni buni cu ARIANA și mă gîndeam că nu are să se supere că am lustrat 20 perechi în plus.și că nu i-am făcut serviciul ce trebuia să i-l fac.

Citit, stăruie, semnează

ss/Rogoz Ioan

Secretar Șef

ss/Indescifr.

Președinte

ss/Indescifr.

Republica Populară Română
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
U.M.0123/0

Data 25.03.1959
Conf.art.252 al.2 C.P.P. al R.P.R.
confirm prezentul mandat privind pe
PLACINTEANU IOAN.-

procuror militar
ss/indescifrabil

MANDAT DE ARESTARE PREVENTIVA Nr.185/P

București anul 1959 luna martie ziua 25

În baza art.249 c.pr.pen. :

Eu, opt.AGHEL MARIN, anchetator penal de securitate din
U.M.0123/0 a Ministerului Afacerilor Interne;

Având în vedere materialele de urmărire penală pe care le
deținem împotriva învinutului PLACINTEANU IOAN, născut în anul 1893
luna februarie, ziua 15 în comuna Dorohoi raionul Dorohoi regiunea
Suceava, fiul lui Ioan și al Ecaterinei, cetățean român, de profesie
prof.univ.pensionar, cu ultimul domiciliu în București str.Dr.Lister
nr.7, din care rezultă că, a săvârșit infracțiunea de uneltire contra
ordinii sociale, p.p.de art.209 pct.2 lit.a C.P.al R.P.R., 209 pct.2
lit.a C.P.

Având în vedere că aceste fapte sînt prevăzute și pedepsite
de art....c.p.și că rezultă probe suficiente de culpabilitate împotri-
va susnumitului învinuit;

Văzînd că învinutul se găsește în situația prevăzută de art.
250 combinat cu art.200 pct... din codul de procedură penală, intrucît
fapta se califică ^{ca crimă} ~~ca delict~~, pedeapsa prevăzută de lege este mai mare de
un an și arestarea este necesară în interesul Securității Statului.

Pentru aceste motive,

O R D O N :

Tuturor organelor competente ca, în conformitate cu dispozi-
țiunile legale, să aresteze și să conducă pe PLACINTEANU IOAN la arestul
M.A.I.

Pun în vedere șefului arestului să-l primească și să-l rețî-
nă de la 25.03.1959 pînă la 24.05.1959.-

ANCHETATOR PENAL DE SECURITATE
Căpitan,

ss/Anghel Marin

Am luat cunoștință de
cuprinsul mandatului de arestare
Învinuit,

Arestatul PLACINTRANU IOAN, se află deus in
arestul "B" de la data de 24 martie 1959.

ss/indescifrabil

ORDONANTA

- de reținere -

București, 24 martie 1959 -

Eu, opt. ANGHEL MARIN, anchetator penal de securitate din Direcția de Anchete Penale a M.A.I.-R.P.R., analizând materialele de anchetă privind pe PLACINTEANU IOAN, născut la 15.02.1893, în Dorohoi, fiul lui Ioan și Ecaterina, domiciliat în București str. Dr.Lister nr.7,

- C O N S T A T -

Numitul PLACINTEANU IOAN se face vinovat de săvârșirea infracțiunii p.p.de art.209 pct.2 lit.a C.P. al R.P.R.

În baza dispozițiilor art.200 pct.7 C.P.P. al R.P.R.

- D I S P U N -

Reținerea numitului PLACINTEANU IOAN, pe timp de 24 de ore de la data de 25.03.1959 orele 14,00 pînă la 26.03.1959, orele....

Un exemplar din prezenta se va înainta locului de deținere.

ANCHETATOR PENAL DE SECURITATE
Căpitan,

ss/ Anghel Marin

MANDAT DE ARESTARE

Nr.1212/1959

Noi, Mr. Just. I. Gh. Stoica Presedintele Tribunalului Mil. Bucuresti vazind ca inculpatul PLACINTEANU Gh. GHEORGHE, nascut la 3 decembrie 1924 din Com. Iasi, raional Iasi, reg. Iasi, domiciliat in com. Bucuresti str. Celes Victoriei nr. 2, raional T. Vladimirescu, regiunea Bucuresti, de profesie medic, fiul lui Gheorghe si Olamansa, condamnat pentru faptul de uneltire contra ordinii sociale, prevazut in art. 209 pct. 2, lit. a, c.p. cu lo (zece) ani inchisoare corectionala si 4 (patru) ani interdictie corectionala.

Vazind ca in temeiul art. 320 al. 2 c.p.p. acest tribunal a dispus prin sentinta nr. 1140 din 17 decembrie 1959 arestarea susnumitului inculpat, dat fiind ca se gasesc in situatie prevazuta in art. 200 pct. 9 c.p.p. intrucat pedapsa este mai mare de 1 an inchisoare corectionala si intereseaza securitatea statului.

Ordona tuturor agentilor fortei publice sa aresteze si sa conduc pe susnumitul inculpat la Penitenciarul Jilova.

Ordona directorului mentionatului penitenciar sa primeasca pe inculpat si sa-l retina pna la noi dispozitii.

Dat la Tribunalul Militar Bucuresti astazi 18.XII.1959.

Presedintele Trib. Militar

Maior de Justitie,

sa/I. Gh. Stoica,

Secretar,

sa/Iniescifr.

PROCURATURA GENERALA R.P.R.
PROCURATURA PRINCIPALA MILITARA
Supraveghere Urm.Penalăși Suprav.G-rală

- copie -

SECRET

105

Exemplarul nr.1
S.C.6ol

C ă t r e ,

M.A.I. - U.M.ol23/O Buc.

La nr.ol21483 din 24.XI.1959

S-a aprobat prelungirea termenului de urmărire penală în
cauza privitoare pe PLACINTEANU Gh.de la 17.X.1959 până la 20.XII.
1959:

Plăcinteanu Ion.-

pe intervalul de la 24.05.1959 până la 20.XII.1959.

/Procuror Militar șef Secție
Lt.colonel de justiție
ss/indescifrabil

/ Procuror Militar Șef Binal
Maior de justiție
ss/indescifrabil

ORDONANȚA

- de pornirea procesului penal -

București 24 martie 1959

Eu, opt. ANGHEL MARIN, anchetator penal de securitate din Direcția de Anchete Penale a M.A.I., analizând materialele de care dispun organele securității statului cu privire la numitul PLACINTEANU IOAN, născut la 15 februarie 1893, în Dorohoi, fiul lui Ioan și Ecaterina, fost profesor universitar, pensionar, domiciliat în București str. Dr. Lister nr. 7.

- C O N S T A T -

Din materialele posedate de organele securității statului rezultă că numitul PLACINTEANU IOAN, legionar notoriu, menținându-se și după 23 August 1944, pe aceeași poziție dușmănoasă a desfășurat împreună cu alte elemente reacționare în cercul cărora s-a învîrtit o intensă activitate de agitație contrarevoluționară, îndreptată împotriva formei de guvernământ democratic instaurate în R.S.R.

Astfel, PLACINTEANU IOAN în cadrul întâlnirilor sale cu alte elemente reacționare, a purtat discuții prin care a calomniat realizările regimului, conducătorii de partid și de stat, a colportat și comentat depe poziții dușmănoase știrile transmise de posturile de radio imperialiste, propovăduind totodată schimbarea orînduirii democrat populare instaurate în R.P.R.

Avînd în vedere că aceste fapte îndeplinesc elementele constitutive ale infracțiunii p.p. de art. 209 pct. 2 lit. a C.P.

În baza celor de mai sus și în conformitate cu art. 195, 196 și 198 C.P.P. al R.P.R.

- D I S P U N -

Pornirea procesului penal pentru săvîrșirea infracțiunii p.p. de art. 209 pct. 2 lit. a săvîrșită de PLACINTEANU IOAN și alții.

ANCHETATOR PENAL DE SECURITATE

CAPITAN

ss/Anghel Marin,

Data 8 decembrie 1959

107

Conf. art. 267² și 269 C.P.P. al R.P.R.
confirmă prezentele concluzii de învinuire și dispun trimiterea în judecată sub stare de arest a învinuiților
PLACINTEANU IOAN și PLACINTEANU GH.
și sesizarea Trib. Mil. Buc. cu judecarea cauzei.

PROCUROR MILITAR

Lt. col. de justiție

as/Indecif. r.

CONCLUZII DE INVINUIRE

București 3 decembrie 1959.

Su, opt: ANGHEL MARIN, anchetator penal de securitate din
Direcția de Anchete Penale a M.A.I. - R.P.R. examinând actele dosarului de anchetă pensă nr. 1753 privind pe:

1/. PLACINTEANU IOAN

2/. PLACINTEANU GHEORGHE - învinuit de săvârșirea infracțiunii de uneltire contra ordinii sociale, P.P. de art. 209 pct. 2 lit. a C.P. al R.P.R.

- C O N S T A T -

In fapt:

Materialele de anchetă penală îl demască pe învinuitul PLACINTEANU IOAN ca vechi dușman al clasei muncitoare și al socialismului, care încă în timpul regimului burghez-moșieresc, prin poziția pe care a deținut-o a întreprins o serie de acțiuni împotriva poporului muncitor din țara noastră și a statului sovietic, propunând și susținând în același timp instaurarea regimului fascist în România.

De pe aceeași poziție dușmănoasă, susținutul învinuit împreună cu învinuitul PLACINTEANU GHEORGHE și alte elemente reacționare în cercul cărora s-a învârtit, și-a continuat activitatea sa ostilă și după 23 August 1944, întreprinzând acțiuni de calomniere și ponegrire a puterii populare instaurată în patria noastră, propovăduind totodată schimbarea formei de guvernământ democratică din R.P.R. și reinstaurarea ordinii burghez-moșieresc.

Activitatea dușmănoasă desfășurată împotriva formei de guvernământ democratică instaurată în R.P. Română, se materializează pentru fiecare învinuit în parte, după cum urmează:

1/. PLACINTEANU IOAN, fost profesor universitar și decan al Facultății de Științe din Iași, în perioada guvernării legionare pe care materialele de la dosar îl demască ca legionar, fascist notoriu și spion german.

./.

Susnumitul, făcându-și studiile superioare în Germania, a venit în contact cu o serie de idei și teorii fasciste pe care a început să le propage și în România, îndeosebi în perioada cînd se pregătea fascizarea țării. Dat fiind concepțiile sale fasciste, pe de o parte, iar pe de altă parte ca urmare a legăturilor sale cu fostul director al Institutului German din București GAMBESCHKE, în anul 1939, la recomandarea acestuia, a participat la o serie de lecții cu caracter fascist, ce au fost ținute de elementele din conducerea Partidului Național Socialist German la Școala Superioară Politică din Berlin.

Reîntorcîndu-se în țară, învinutul PLACINTEANU ION a început să scrie și să publice în ziarul "Porunca Vremii" și alte ziare reacționare, articole cu caracter fascist prin care a elogiat acțiunile Germaniei fasciste propagînd și susținînd că și în România să se instaureze un astfel de regim.

Printre articolele sale cu caracter fascist se enunță și cel intitulat "România în Spațiul Vital German", publicat în mai multe numere ale ziarului "Porunca Vremii", ale cărui copii se atașează la dosar fila 113, 127.

Paralel cu cele de mai sus, PLACINTEANU ION a stabilit legături în afară de GAMBESCHKE și cu alți reprezentanți ai Germaniei fasciste în România, printre care și cu fostul ambasador FABRITIUS și von KILLINGER, cu care a întreținut legături pînă în prosima zilei de 23 August 1944. În cadrul legăturilor sale cu aceștia, PLACINTEANU ION le-a furnizat o serie de informații cu caracter politic și social și îndeosebi privind starea de spirit a păturei intelectuale din România față de Germania fascistă. În tot timpul legăturilor sale cu reprezentanții Germaniei fasciste în România, PLACINTEANU ION și-a manifestat atașamentul său față de ei și dorința de a-i ajuta în acțiunile lor așa cum rezultă dintr-o telegramă expediată de el fostului ambasador FABRITIUS din Berlin, unde partici-pe la lecțiile cu caracter fascist de care s-a vorbit mai sus.

Telegrama în copie se atașează la dosar (fila 126)

O dată pregătit din punct de vedere ideologic fascist, în anul 1940 devine membru al organizației legionare în cadrul căreia desfășoară o intensă activitate propagandistică și de susținere a acestei organizații, fapt ce este atestat și de documentele în fotocopie ce se atașează la dosar (fila 129, 131, 133, 138).

După 23 August 1944, legionarul PLACINTEANU ION, menținîndu-se pe aceeași poziție dușmănoasă, și-a format un cerc de elemente reacționare în frunte cu VOICULESCU VASILE, condamnat în ianuarie 1959 la 5 ani închisoare pentru activitate contrarevoluționară,

PILAT CONȘTANTIN, fiul moșierului PILAT ION, legionarul LAZĂRESCU SANDU (ambii arestați) și alții, împreună cu care au desfășurat o intensă activitate de agitație contrarevoluționară, calomniind și pomenind realitățile regimului nostru, propovăduind schimbarea formei de guvernământ democratice instaurate în R.P. Română, comentind de pe poziții dușmănoase știrile instigatoare și provocatoare la adresa R.P.R. și a celorlalte state din țările lagărului socialist, transmise de posturile de radio imperialiste, citind și comentind o serie de materiale cu conținut dușmănos redactate de conștăntul VOICULESCU VASILE.

Invinuitul PLACINTEANU IOAN recunoaște în declarațiile sale că în perioada 1957-1958, cu prilejul întâlnirilor sale cu elementele menționate mai sus, întâlniri ce au avut loc la locuința conștăntului VOICULESCU VASILE, plecind de la comentarea știrilor transmise de posturile de radio imperialiste de care era pus la curent de nepotul său, invinuitul PLACINTEANU GHEORGHE, se calomnia regimul nostru democrat popular pe care-l califică că ar fi un regim de teroare unde ar lipsi cu desăvîșire libertatea de exprimare, scriere sau asociere, că poporul ar duce o viață de mizerie și că în R.P.R. s-ar efectua anumite arestări abuzive.

În cadrul acestor discuții dușmănoase - arată legionarul PLACINTEANU IOAN în declarațiile sale - mai susținea că adevărata libertate ar exista numai în țările capitaliste, elogiind totodată acțiunile războinice întreprinse de cercurile conducătoare din aceste țări, acțiuni în care ei puneau o mare bază că vor contribui la schimbarea formei de guvernământ democratice instaurate în R.P. Română și la reinstaurarea regimului burghez-moșieresc.

Activitatea infracțională desfășurată de legionarul PLACINTEANU IOAN, este recunoscută de acesta în declarațiile sale (dosar fila 11-83) declarații ce se coroborează cu cele ale co-inviniutului PLACINTEANU GHEORGHE (dosar fila 192-221) și probate cu ale martorilor VOICULESCU VASILE, PILAT CONȘTANTIN și LAZĂRESCU SANDU (dosar fila 84-109).

2/. PLACINTEANU GHEORGHE, provine dintr-o familie de elemente dușmănoase fasciste, cum este însuși unchiul său numitul PLACINTEANU IOAN, cu care s întreținut strînse legături pînă în momentul cînd au fost arestați.

Susnumitul - după cum recunoaște în declarațiile sale, ca urmare a educației reacționare primită de la membrii familiei sale, inclusiv de la tatăl său - fost membru al P.N.L. după 23 August 1944, s-a postat pe o poziție dușmănoasă regimului democrat popular instaurat în R.P. Română.

Astfel, așa cum s-a stabilit în cadrul anchetei penale, numitul FLACINTEANU GHEORGHE în perioada 1944-1947, pe oînd urma cursurile Facultății de Medicină din Cluj și apoi din Iași, s-a înconjurat de elemente reacționare ca și el, împreună cu care a desfășurat propagandă intensă de sprijinire a P.N.T. în special în campania alegerilor electorale din anul 1946 și de denigrare a Partidului Comunist Român și a programului său.

În orașul Iași, unde FLACINTEANU ION a locuit pînă în anul 1949, și-a format un sit cerc de elemente reacționare, fii de exploatare și de membrii ai partidelor burgheze, elemente descompuse din punct de vedere moral, împreună cu care a desfășurat activitate de agitație contrarevoluționară, calomniind realizările regimului nostru și relațiile R.P. Române cu Uniunea Sovietică.

Începînd din anul 1951, oînd învinutul FLACINTEANU GH. s-a stabilit în București, a venit în contact direct cu unchiul său legionarul FLACINTEANU IOAN, cu care ori de cîte ori se întîlnea, calomnia regimul nostru, conducătorii de partid și de stat propagînd schimbarea formei de guvernămînt democratice, comentînd totodată în mod dușmănos știrile transmise de posturile de radio imperialiste cu care de obicei după cum recunoaște însuși susnumitul, venea el.

Învinutul FLACINTEANU GHEORGHE recunoaște în declarațiile sale că și-a intensificat activitatea sa dușmănoasă împotriva regimului nostru, începînd din anul 1955, oînd în urma recăsătoriei sale cu numita LUPU COLLETTE, a venit în contact prin părinții acesteia cu mai multe elemente de naționale evreie, elemente ostile, în marea lor majoritate foști fabricanți și negustori ce în momentul de față sînt plecați din țară.

În cadrul întîlnirilor sale cu aceste elemente, FLACINTEANU GHEORGHE comenta știrile instigatoare și provocatoare transmise de posturile de radio imperialiste și pe baza acestor știri denigrau politica partidului nostru și realizările regimului.

Așa cum s-a stabilit în cadrul anchetei penale, FLACINTEANU GHEORGHE a colportat mai departe știrile instigatoare și provocatoare transmise de posturile de radio imperialiste pe care el le afla de obicei de la elementele reacționare cu care a venit în contact la locuința soarelui său și în rîndul altor cercuri dușmănoase în care el s-a învîrtit pînă în momentul arestării sale, discutînd în mod ostil la adresa regimului nostru a cărui schimbare a propagat-o.

Astfel de discuții și comentarii dușmănoase FLACINTEANU GH. a avut în perioada anilor 1955-1959 și cu martorul TEODOREANU ALEXANDRU zis PASTORUL și alții.

În cadrul anchetei penale s-a mai stabilit că învinuitul FLACINTEANU GH. a avut manifestări dușmănoase prin care a calomniat realitățile regimului nostru și pe conducătorii de partid și de stat și față de numita BARDOS EVA, cu care a avut legături de prietenie în perioada anilor 1957-1958.

Cu privire la manifestările dușmănoase pe care FLACINTEANU GH. le-a avut față de martora BARDOS EVA, acestea, în procesul verbal din 11 sept. 1959, printre altele arată:

"Atunci când FLACINTEANU GH. calomnia regimul democrat popular instaurat în R.P.R., pe care îl caracteriza că ar fi un regim de teroare, afirma în mod dușmănos că scosese lucrul acesta datorită Uniunii Sov. care după cum textul se exprima el "ne-ar fi cotoropit țara".

Cu privire la conducătorii de stat ai Uniunii Sovietice și ai R.P.R. FLACINTEANU GH. a adus o serie de calomnii folosind o serie de expresii ofensatoare însoțite de ele nu pot fi reduse".

Activitatea infracțională desfășurată de inv. FLACINTEANU GHEORGHE este recunoscută de acesta în declarațiile sale ce se corelează cu cele ale coînvinuitului FLACINTEANU I. și ale martorilor BARDOS EVA și TEODOREANU ALEX. (Dosar fila 222-242).

În drept:

Faptele învinuiților FLACINTEANU ION și FLACINTEANU GH. de a fi desfășurat activități de agitație contrarevoluționară în scopul schimbării formei de guvernământ democratice instaurate în R.P.R., constituie delictul de uneltire contra ordinii sociale, p.p. de art. 209 pct. 2 lit. a C.P. al R.P.R.

Față de cele de mai sus,

- D I S P U N -

Conf. art. 267² CPP al RPR, în sinteza dosarului de anchetă penală nr. 1573/1959, procurorului militar spre a dispune trimiterea în judecată și sesizarea instanței competente, privind pe învinuiții:

1. FLACINTEANU ION, legionar, fost profesor universitar, în timpul regimului burghez-moșieresc, născut la 15.II.1983 în Dohei, fiul lui Ion și Ecaterina, cu ultimul domiciliu în București str. Dr. Lăscăr nr. 7, arestat la data de 24.III.1959, în baza mandatului de arestare nr. pentru săvârșirea delictului de uneltire contra ordinii sociale, p.p. de art. 209 pct. 2 lit. a C.P. al RPR.

2. PLACINTEANU GHEORGHE, de profesie medic chirurg, născut la Iași, la 3 XII.1924, fiul lui Gheorghe și Clemanaș, cu ultimul domiciliu în București Calea Victoriei nr.2, condamnat la 17 august 1959 la 5 ani închisoare corecțională prin sentința nr.1296 din 1959 pentru săvârșirea infracțiunii p.p. de art.268¹⁷ lit.a comb. cu art.267¹⁷ lit.c și cu H.C.M. nr.2145/1956, învinuit de săvârșirea infracțiunii p.p. de art.209 pot.2 lit.a C.P. al R.P.R.

- Persoane ce urmează a fi citate în instanță -

Invinuiți:

1. PLACINTEANU ION	- în prezent arestat la MAI. dosar fila 2138.
2. PLACINTEANU GHEORGHE	- în prezent arestat la MAI. dosar fila 139-226.

Martori:

Pentru invinuitul PLACINTEANU IOAN

1. LAZARESCU SANDU	- în prezent arestat la M.A.I. dos. fila 84-90.
2. FILIAT CONSTANTIN	- în prezent arestat la MAI dosar fila 91-97.
3. VOICULESCU VASILE	- în prezent arestat la MAI dosar fila 98-109.

Pentru invinuitul PLACINTEANU GHEORGHE

1. BARDOS EVA	- domiciliată în Buc. str. Vasile Lascăr nr.11 dos. fila 227-236.
2. TEODOREANU ALEKANDRU	- în prezent arestat la MAI dosar fila 237-242.

Corpuri delictuale găsite la locuința lui PLACINTEANU I.

- Trei buletine cu caracter mistico-religios cu conținut legionar.
- Se mențin măsurile asigurătorii luate prin ordonanțele de sechestrare emise pentru susținuții invinuiți.
- Se fixează cheltuieli de urmărire penală ce urmează a fi suportate de invinuiți în suma de 200 lei pentru fiecare invinuit în parte.

Alte date

- a/. Infracțiunea a fost săvârșită în perioada 1953-1958.
- b/. Procesul penal s-a pornit din oficiu la data de 8 octombrie 1958.
- c/. Invinuiților li s-au prezentat ordonanțele de punere sub învinuire după cum urmează:

- PLACINTEANU ION la data de 18.XI.1959.
- PLACINTEANU GHEORGHE la data de 18.XI.1959.

d/. Mandatele de arestare au fost puse în aplicare după cum urmează:

- PLACINTEANU ION la data de 24.III.1959.
- PLACINTEANU GHEORGHE la data de 18.VIII.1959.

e/. Materialele de anchetă penală au fost prezentate învinuțiților la data de:

- PLACINTEANU ION la data de 3.XII.1959.
- PLACINTEANU GHEORGHE la data de 2.XII.1959.

ANCHETATOR PENAL DE SECURITATE
CAPITAN

as/Anghel Merin,

S E N T I N T A Nr.1140

Astăzi 17 decembrie 1959

Tribunalul Militar București, compus din:

Maior de Justiție
Căpitan
Căpitan
Maior de Justiție
-

STOICA IOAN
Radu Gheorghe
Pop Teodor
Răsucescu Mihai
Nicolăescu Daniel

Președinte
Asesor Popular
Asesor popular
Procuror militar
Secretar

S-a intrunit în ședință publică, cu respectarea dispozițiilor legilor, în scopul de a soluționa cauza privitoare pe:

1.- Civ. PLACINTEANU I. IOAN, născut la 15 februarie 1893, în Dorohoi, fiul lui Ioan și Ecaterina, de profesie pensionar, în trecut fost profesor universitar, căsătorit, nu are copii, avere personală nu are, condamnat declară că nu a mai fost, studii posedă doctoratul în fizică și matematică, aparține de Comisariatul Militar al raionului Lenin, cu ultimul domiciliu în București, str. Dr. Lister nr. 7, raionul Lenin, în prezent arestat la U.M. 0123/0 Buc., în baza mandatului de arestare preventiv nr. 185/P din 25 martie 1959;

2.- Civ. PLACINTEANU GH. GHEORGHE, născut la 03 decembrie 1924, în Iași, fiul lui Gheorghe și Clemana, de profesie medic, divorțat, avere personală nu are, situație militară satisfăcătoare, aparține de Comisariatul Militar al raionului 1 Mai, studii posedă Facultatea de Medicină Umană, condamnat a mai fost prin sentința nr. 1296 din 17 august 1959 a Trib. Popular al raionului Tudor Vladimirescu, la 5 ani i.c. pentru infracțiunea de complicitate la speculă, pedesapă ce se află în curs de executare în baza mandatului de executare nr. 1522 din 18 aug. 1959; cu ultimul domiciliu în București, Călea Victoriei nr. 2, raionul T. Vladimirescu.

- ambii învinuiți pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale, p.p. de art. 209 pct. 2 lit. a c.p.

Președintele, conformându-se disp. art. 262 c.j.m. a ordonat ca inculpații să fie introduși în sala de ședință. Aceștia, prezentându-se în instanță, în stare de arest, sînt asistați de apărătorii lor, după cum urmează:

- Inculpatul Plăcinteanu Ion de avocat din oficiu Petrescu Gheorghe, iar
- Inculpatul Plăcinteanu Gheorghe de avocatul din oficiu Dumitrescu George, ambii din Colegiul de avocați București.

Președintele a stabilit identitatea inculpaților, care este menționată în interogatoriile anexate la dosarul cauzei.

Secretarul a făcut apelul martorilor acuzării propuși în cauză, conform c.j.m., invederând instanței că martorii: Iăzărescu Sandu, Pillat Constantin, Voiculescu Vasile și Bardoș Eva sînt prezenți, lipsă fiind martorul Teodorescu Alexandru sîc Păstorel.

Președintele a dispus ca martorii prezenți să părăsească sala de ședință și să se nu se îndepărteze de la locul anume destinat, fără incuviințarea sa.

S-a dat citire de către secretar, a actului de trimitere în judecăt și piesele din dosar, iar președintele a procedat conform art. 269 c.j.m. la luare interogatoriilor inculpaților pe rînd și separat, punîndu-li-se în vedere dovezile faptului ce li se aduce în sarcină, cerîndu-le totodată să spună ceea ce este util apărării lor.

S-a procedat apoi la audierea martorilor prezenți, ale căror dispoziții au fost reproduse în rezumat de către secretar conform art. 279 c.j.m., anexîndu-se la dosarul cauzei, după ce au fost semnate de aceștia, contrasemnate de secretar și vizate de președinte.

După audierea martorilor acuzării, președintele a pus în discuția părților eventualele probe în plus ce au de formulat, precum și situația lipsei martorului acuzării Teodorescu Alexandru.

Procurorul militar, avînd cuvîntul, declară că nu are probe de solicitat în plus și în acelaș timp că renunță la martorul acuzării lipsă.

Avocat Petrescu Gheorghe, și avocat Dumitrescu George, în numele inculpaților, au declarat că nu au probe de solicitat.

Inculpații, avînd cuvîntul, au declarat că se raliază la cele susținute de apărătorii lor.

Tribunalul ia act de cererea părților și dispune continuarea dezbaterilor.

Data și citită în ședință publică astăzi 17 decembrie 1959

S-a dat apoi cuvîntul procurorului militar, care în concluziunile sale orale a susținut vinovăția ambilor inculpați, arătînd starea de fapt reținută prin concluziile de invinuire, care a fost dovedită și în instanță prin confirmarea acesteia în total.

Procurorul militar a arătat probele administrate la anchetă referitor la inculpatul Plăcinteanu Ion, precum și încercarea acestuia de a le diminua în fața instanței, încercări rămase fără rezultat, ele fiind combătute cu tărie prin probe cu martori. Aceștia stit la primele cercetări, cit și în fața instanței, au învederat în mod amănunțit faptele comise de către inculpat. De asemenea, procurorul militar arată recunoașterea totală stit la primele cercetări, cit și în fața instanței, a inculpatului Plăcinteanu Gheorghe, recunoaștere ce se corroborează stit cu arătările coinculpatului Plăcinteanu Ion, cit și cu depozițiile martorei Bardoș Eva audiată în instanță.

După ce a făcut analiza în drept a faptelor ce li se impută ambilor inculpați, procurorul militar arată că sînt intrunite elementele constitutive ale infracțiunii imputate și solicită instanței condamnarea ambilor inculpați cu confiscarea totală a averii lor personale.

Av. Petrescu Gheorghe, pentru inculpatul Plăcinteanu Ion, a susținut că acesta a fost un profesor de valoare în trecut, care însă a comis faptele ce i se impută și care sînt recunoscute de el.

După ce apărarea a arătat instanței importanțele funcțiuni pe care inculpatul le-a deținut și în timpul regimului democrat-popular - respectiv după 23 August 1944, solicită instanței a se avea în vedere pe lingă fapta comisă de inculpat, și de dispozițiunile prev. de art. 21 c.p., precum și de circumstanțele subiective, fiind un om în vîrstă și bolnav. Dacă nivelul său profesional era destul de ridicat, nivelul politic nu era în aceeași măsură și părerea sa era că tot ce discuta, aceasta se făcea în mod critic, însă nu este mai puțin adevărat că problemele politice discutate, constituia infracțiune în sine.

Pentru toate aceste considerente, apărarea solicită a se avea în vedere toate elementele care conduc la o justă dozare a pedepsei.

Av. Dumitrescu George, pentru inculpatul Plăcinteanu Gh., arată că acesta a recunoscut faptele ce i se impută și că ele sînt bine dovedite. Apărarea susține că inculpatul a comis aceste fapte între anii 1954-1957, atunci cînd se afla sub influența ceroului de oameni ce veneau în casa socrului său, de la care afla diferite știri, pe care apoi le transmitea celorlalți, ce venind din partea sa. Solicită a i se aplica o pedeapsă prin prisma disp. art. 21 c.p., adică a se ține seama de limitele pedepselor fixate de lege, de gradul de pericol social pe care îl

prezintă infracțiunea și infractorul și în special de împrejurările în care infracțiunea a fost săvârșită.

După ce apărarea a vut ultimul cuvânt, președintele a întrebat pe inculpați dacă mai au ceva de adăugat în apărarea lor, la care aceștia au declarat cele ce urmează:

- Inculpatul Plăcinteșanu Ion a arătat că faptele sînt identice cu cele arătate în concluziile de învinuire scrise și orale ale procurorului militar și că în profesional a avut o activitate multiplă, dar aceasta nu constituie o scuză față de faptele sale. Mai arată că în perioada anilor 1940-1944-respectiv în 1943 - fiind solicitat de tov.Niculi de la Iași pentru a depune ca martor al apărării într-un proces privind comuniști din ilegalitate, printre care un oarecare Sindrilaru, acesta conștient de activitatea sa democratică și ca om, s-a prezentat ca martor al apărării în proces și intervenind pe lângă președintele Curții Marțiale de la Iași, a scăpat pe acesta să nu fie condamnat la moarte.

După ce repetă că această activitate a sa nu-l scuză cu nimic față de infracțiunea comisă, cere instanței o apreciere justă a faptelor sale, arătînd că este bolnav și bătrîn, avînd tensiunea 24.

- Inculpatul Plăcinteșanu Gheorghe arată că faptele puse în sarcină sa sînt clare și că nu are nimic de cerut instanței, rugînd numai ca după pronunțarea pedepsei, să fie trimis la muncă pentru a se resabili.

Tribunalul s-a retras apoi în camera de consiliu, spre a delibera asupra culpabilității și aplicațiunii pedepselor.

TRIBUNALUL

Deliberînd în conformitate cu prevederile c.j.m. :

Asupra actului de sesizare din 03.deceembrie 1959 al M.A.I. Direcția Anchete Penale și confirmate la 08 decembrie 1959 de Procuratura Militară București - împotriva civ.Plăcinteșanu Ioan și Plăcinteșanu Gh.Gheorghe, ambii învinuiți pentru infracțiunea de ucl-tire contra ordinii sociale, prev.și ped.de art.209 pct.2 lit.s c.p.

Avînd în vedere concluziunile orale ale procurorului militar, precum și susținerile inculpaților, făcute personal și prin apărătorii lor, în fața instanței, în ședință publică:

Avînd în vedere că din instrucția orală, urmată în cauze în ședință publică, cit și din actele de la dosar, care au fost puse în discuția părților în ședință publică, se constată următ.:

IN PAPT:

1.- PLĂCINTEANU I. IOAN, vechi politician, în anul 1919 se înscrie în Partidul Național Liberal, unde activează până în anul 1928, când demisionează și își oferă serviciile sale Partidului Național Țărănesc.

În cadrul ajutorului ce-l dădea acestui partid, în anul 1937 scrie un articol în ziarul "Adevărul", împotriva legionarilor, articol care i-a atras ura acestora împotriva sa materializată prin unele amenințări.

Intruoit inculpatul era atras de unele idei și teorii fasciste, de pe vremea când își făcuse studiile de specializare în Germania, în cursul anului 1939, participă la expunerea unor lecții cu caracter fascist, ce s-au ținut la Școala Superioară Politică din Berlin.

Încurajat de expansiunea Germaniei hitleriste, care începuse în anul 1938 și văzând ca partid de viitor pe legionari, reîntorcându-se în țară, inculpatul după ce își adună materialul documentar adecuat, a scris câteva articole pe care le-a publicat în ziarul "Porunca vremii" și prin care a elogiat acțiunile Germaniei hitleriste.

Paralel cu această activitate, inculpatul Plăcinteanu Ion stabilește unele legături cu o serie de conducători ai Germaniei hitleriste la București.

Datorită sprijinului dat mișcării legionare, prin activitatea sa de propagator al ideilor acestora, pe de o parte, iar pe de altă parte, prin ajutorul moral și material pe care l-a dat profesorului universitar Gărdaru, comandantul legionar al Univ. din Iași, în anul 1940 când legionarii au venit la putere, a fost numit în funcția de decan al Facultății de Științe de la Iași.

În perioada guvernării legionare, el și-a manifestat atașamentul față de acțiunile acestei mișcări (Telegrama în copie la dosar fila 128).

După 23 August 1944, inculpatul deținând mai departe funcții în învățământul superior la diferite institute, printre care și la Academia Militară Tehnică, s-a menținut pe aceleași poziții ideologice, formându-și un cerc de elemente reacționare, ca: dr. Voiculescu Vasile, Pillat Constantin, Lăzărescu Sandu și nepotul său Plăcinteanu Gheorghe, împreună cu care în perioada anilor 1956-1958 a desfășurat o activitate de agitație contrarevoluționară.

Astfel, împreună cu cei de mai sus, inculpatul Plăcinteanu Ion a calomniat regimul democrat-popular din țara noastră infățișându-l ca un regim de oprimare.

În activitatea de ponegrire a orinduirii de stat din R.P.R., inculpatul împreună cu elementele menționate, a purtat discuții prin care a elogiat modul de viață din țările imperialiste, afirmând că în aceste țări nivelul de trai este mai ridicat decât la noi, a comentat știrile transmise de posturile de radio imperialiste, în mod defavorabil regimului din țara noastră și a susținut că în R.P.R. s-ar fi făcut arestări abuzive.

În discuțiile purtate, inculpatul Plăcinteanu Ion a abordat și problema eventualității izbucnirii unui război între forțele lagărului imperialist și țările lagărului socialist, război ce ar urma, după părerea lui, să fie declanșat de Germania occidentală.

Interogat la primele cercetări (f.11-83 vol.1) cât și în ședință publică (f.10 vol.2), inculpatul recunoaște faptele sale recunoaște ce se coroborează cu arhivările coindicatului Plăcinteanu Gheorghe, la primele cercetări (f.142-221 vol.1), cât și în ședință publică (f.11 vol.2), precum și cu depozitiile martorilor audiați la primele cercetări și în ședință publică: Voiculescu Vasile, Pillat Constantin și Lăzărescu Sandu (f.11-84-109 vol.1 și 12-14 vol.2 dosar).

Astfel, martorul Lăzărescu Sandu, în depozitia dată în fața instanței (f.12 vol.2), arată că în perioada anilor 1957-1958 l-a întâlnit pe inculpatul Plăcinteanu Ion de circa 3-4 ori în casă la dr.Voiculescu Vasile, unde odată s-au purtat discuții politice cu caracter reacționar. Cu această ocazie, inculpatul a făcut un pronostic politic, afirmând că Germania occidentală înarmată de statele imperialiste, va declanșa la început un război local împotriva Germaniei răsăritene, pe care o va învinge, schimbând astfel echilibrul de forțe al lagărului imperialist în dauna celui socialist și că după acest început, războiul se va generaliza și se va răsfîrța și asupra țărilor din răsăritul Europei.

Tot cu această ocazie inculpatul a discutat nefavorabil Instrucțiunile Ministerului Culturii referitoare la dreptul de autor.

Martorul Pillat Constantin arată că la cunoscut pe inculpat în anul 1956-1957, în casă la dr.Voiculescu Vasile și pînă la

data arestării, l-a întâlnit de vreo 4 ori. Cu ocazia acestor întâlniri s-au purtat discuții politice, când s-a calomniat regimul politic din țara noastră.

În acest sens martorul arată că inculpatul afirma că prin procesul de înarmare a Germaniei occidentale, imperialiștii vor câștiga un element de forță în plus față de lagărul socialist care fie prin război, fie prin presiuni diplomatice, va ceda forțele imperialiste și atunci se va schimba și la noi regimul actual, care îngreșește libertatea și micșorează nivelul de trai. Martorul citat mai arată că aceste discuții se duceau în colectiv (fils 13 vol.2).

Martorul Voiculescu Vasile arată că inculpatul Plăcinteanu Ion l-a vizitat de mai multe ori la domiciliul său, în perioada 1956-1958, dat fiind situația sa de rudă prin alianță cu aceasta și că uneori, în cadrul acestor vizite, s-au purtat și conversații politice. Martorul nu-și reamintește concret la ce se refereau aceste discuții și apreciază că a fost mai mult vorba de o trecere în revistă a întâmplărilor vremii. Precizează însă martorul că nu totdeauna aceste conversații erau favorabile regimului din R.P.R., dând ca exemplu discuția asupra pretenției lipse de libertate a scrisului, când toți cei ce au participat la această discuție (Pillat G-tin și Lăzărescu Sandu) au fost la unison, în a arăta că în R.P.R. nu ar exista libertatea scrisului.

Față de probele de mai sus, instanța reține ca dovedite în sarcina inculpatului Plăcinteanu Ion faptele imputate.

2.- PLĂCINTEANU GH. GHEORGHE, în prezent arestat în executarea unei pedepse de 5 ani f.c. pronunțată de Tribunalul Popular al raionului T. Vladimirescu, ~~pentru~~ pentru infracțiunea de complicitate la speculă cu obiecte provenite din țările capitaliste.

Susnumitul, în perioada studiilor universitare a întreținut strânse legături cu unele elemente reacționare, sprijinind activitatea acestora.

Astfel, în toamna anului 1946, pe când era student la Facultatea de Medicină din Iași, a sprijinit în campania electorală acțiunile Partidului Național Țărănesc.

După ce s-a stabilit în București, în 1954 a reluat legăturile cu coînculpatul Plăcinteanu Ioan, cu care pînă la data arestării a purtat o serie de discuții cu caracter ostil la adresa regimului nostru democrat-popular.

Inculpatul și-a intensificat activitatea dușmănoasă, începînd din anul 1955, cînd în urma recăsătoririi sale cu numita Lupu Collette, a venit în contact prin părinții acestia, cu mai multe elemente de naționalitate evrei, elemente ostile în marea lor majoritate foști fabricanți și negustori, care în prezent mai sînt în țară. Aflînd de la aceștia o serie de știri tendențioase, inculpatul le-a transmis unchiului său, coînculpatul Plăcînteanu Ioan, cu care le-a comentat în mod dușmănos.

Cumoscîndu-l la atelierul sculptorului Vlad Ion pe numitul Teodoresanu Alexandru, s-a înfrînt cu acesta, în urma cîrui fapt a purtat discuții ostile, comentînd o serie de știri de la posurile de radio imperialiste.

Tot cu aceste ocazii, inculpatul califică regimul din țara noastră ca un regim de oprimare, unde nu ar exista libertatea întrunirilor, a expunerilor și a scrisului.

În timpul evenimentelor din R.P. Ungaria, inculpatul a comentat în mod favorabil acțiunile contrarevoluționarilor, sperînd ca acestea să se extindă și în celelalte țări socialiste.

Tot cu privire la evenimentele din R.P. Ungaria, inculpatul a afirmat în fața numitului Teodoresanu Alex. și Bardoș Eva, că poporul maghiar s-ar fi răsculat, deoarece nu ar mai fi putut suporta teroarea dezlănțuită de comuniști.

Legat de libertatea scrierilor, inculpatul a afirmat că literatura noastră este dirijată de U.R.S.S., că scriitorii noștri nu scriu din convingere, ci forțați de înșurări, căci altfel mori de foame.

În privința libertății din R.P.R., inculpatul a afirmat că aceasta este stîrbită, întrucît nu există decît un singur partid că adevărata libertate ar fi în țările capitaliste, unde sînt și partide de opoziție. A mai afirmat de asemenea că nivelul de trai din țara noastră ar fi mai scăzut ca în țările capitaliste că din punct de vedere economic sîntem dependenți de U.R.S.S. și a celornist principiul leninist al conducerii colective.

Despre conducătorii de partid și de stat din R.P.R., inculpatul Plăcînteanu Gheorghe a afirmat că între aceștia ar avea loc o luptă surdă pentru putere.

Interogat la primele cercetări (f.142-221 vol.1) oft și în ședință publică (f.11 vol.2), inculpatul recunoaște faptele ce i se impută, recunoaștere ce se coroborează cu scrîturile coînculpatului Plăcînteanu Ion la primele cercetări (f.11-83 vol.) și în ședință publică (f.10 vol.2) șosar, și depozitiile martorilor

Teodorescu Alexandru și Păstorel și Bardoc Eva, la primele cercetări (f.222-242 vol.), iar ultima și în ședință publică publică (f.15 vol.2).

Martora Bardoc Eva, în depoziția sa dată în fața instanței, în ședință publică, arată că îl cunoaște pe inculpatul Plăcinteanu Gheorghe din anul 1957, întâlnindu-se deseori cu oare ocazii au purtat discuții în legătură cu politica internă și internațională, precum și despre literatură.

Martora precizează că în aceste discuții, inculpatul se arată nemulțumit de felul de conducere a guvernului, sfărșind că statul nostru este dirijet din punct de vedere politic de URSS.

În același sens discuta și despre literatură, susținând că ar fi dirijată, iar scriitorii nu s-ar bucura de libertatea scrisului.

Față de martoră inculpatul și-a manifestat admirația cu privire la contrarevoluția din R.P.Ungaria, susținând că românii ar fi lași și că nu ar fi în stare să facă ce s-a făcut în Ungaria, manifestându-și dorința de a avea loc și în R.P.R. astfel de evenimente.

Tot față de martoră, inculpatul a calomniat pe conducătorii de guvern și de stat prin expresii nepotrivite.

Martorul Teodorescu Alexandru și Păstorel, audiat la primele cercetări (f.237-242 dosar vol2) arată că inculpatul Plăcinteanu Gheorghe a afirmat în fața sa, în discuțiile purtate asupra evenimentelor din R.P.Ungaria din toamna anului 1956, că poporul maghiar ar fi un popor violent și șovin, care n-ar tolera "terorizarea comunistilor", însă poporul român este un popor laș și tolerant.

De asemenea, inculpatul a afirmat că țările capitaliste un șomer ar trăi mai bine decât un muncitor în R.P.R.

Tot martorul Teodorescu Alexandru arată că Plăcinteanu Gheorghe avea ca obicei atunci când se întâlneau și după ce se salutau, să spună: "Ai auzit ce s-a mai petrecut, ce a spus la radio cutare persoață din țările capitaliste?", crezându-se totdeauna că unul e bine informat.

Față de probele de mai sus, instanța reține pe deplin dovedită în sarcina sa fapta imputată.

ÎN DREPT:

Având în vedere că inculpații Plăcinteanu Ioan și Plăcinteanu Gheorghe au fost trimiși în judecată pentru înfrățirea de uneltire contră ordinii sociale, prev. și ped.

de art.209 pct.2 lit.a c.p. și că în împrejurările arătate în sarcă de fapt, în perioada anilor 1956-1958, au desfășurat activitate de agitație și propagandă în sensul că au calomniat regimul democratic-popular din R.P.R., au elogiat modul de viață din țările capitaliste și contrarevoluția din R.P.Ungaria au comentat în mod dușmănos știrile transmise de posturile de radio imperialiste și au preconizat izbucnirea unui război mondial, din partea țărilor imperialiste, care să ducă în cele din urmă la schimbarea formei de guvernământ din țara noastră. Considerând că prin toate aceste acțiuni inculpații au creat o stare de spirit nesănătoasă, făcând astfel agitație din care ar fi putut rezulta un pericol pentru securitatea statului, instanța constată deci că elementele constitutive ale infracțiunii de uvertură contra ordinii sociale, prev. și ped.de art.209 pct.2 lit.a c.p. sînt întrunite, existînd latura obiectivă a infracțiunii, în sensul că inculpații prin viu grai au propagat mai multe persoane, o serie de idei și puncte de vedere, care reprezintă un pericol pentru securitatea statului.

Latura subiectivă a infracțiunii, dedusă din materialitatea faptelor, este întrunită în speță, deoarece inculpații prin propagarea ideilor și punctelor de vedere arătate, îndreptate împotriva formei de guvernământ cîr și a securității R.P.R., au prevăzut caracterul socialmente periculos al urmărilor faptelor și au voit ca aceste urmări să aibă loc.

Văzînd că dispozițiunile art.25 pct.6 al.1 c.p., art.304 și 463 c.j.m., instanța urmează a face în cauză aplicațiunea acestor texte.

În ceea ce privește pîninculpatul Plăcînteanu Gheorghe instanța urmează a face aplicațiunea în cauză și a dispozițiunilor art.320 al.2 pr.pen.

Pentru aceste motive, tribunalul în unire cu concluziunile procurărilor militare, cu unanimitate de voturi, declară culpeabili pe civ.Plăcînteanu I.Ioan și Plăcînteanu Gh.Gheorghe, ambii pentru infracțiunea de uvertură contra ordinii sociale, prev.și ped. de art.209 pct.2 lit.a c.p.

Avînd în vedere că nu există circumstanțe atenuante în favoarea inculpaților.

În consecință,

TRIBUNALUL
ÎN NUMELE POPORULUI
HOTĂRĂȘTE :

Cu unanimitate de voturi, făcînd aplic.art.209 pct.2 lit.a

c.p., 25 pct.6 al.1 c.p.comb.cu art.30 și urm.Codul Fam.,art. 304 și 463 cjm, condamnă pe civ.PLACINTEANU I.IOAN la 10 (zece) ani închisoare corecțională și 4 (patru) ani interdicție corecțională, cu suspendarea exercițiului drepturilor prev.de art. 58 pct.2-4 c.p., pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale.

Se dispune confiscarea totală a averii personale a condamnatului.

I se compută detenția preventivă de la 24 martie 1959.

Il obligă la 250 (două sute cincizeci) lei cheltuieli de judecată.

Cu unanimitate de voturi, făcînt aplic.art.209 pct.2 lit.a c.p.,25 pct.6 al.1 c.p., 304 și 463 cjm, condamnă pe civ. PLACINTEANU GH.GHEORGHE la 10 (zece) ani f.c. și 4 (patru) ani interdicție corecțională, cu suspendarea exercițiului drepturilor prev.de art.58 pct.2-4 c.p., pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale.

Se dispune confiscarea totală a averii personale a condamnatului.

In baza art.320 al.2 c.pr.pen.se dispune arestarea condamnatului.

Il obligă la 250 (două sute cincizeci) lei cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs.

Data și citită în ședință publică, astăzi 17.III.1959.

P R E S E D I N T E
Maior de Justiție
ss/I.Gh.Stoica

AGESORI POPULAR:
ss/ opt. indescifrabil
opt.

Secretar
ss/indescifrabil

TRIBUNALUL MILITAR AL REG. II-a MILITARA
- Colegiul de Recurs -

Dosar nr. 3401/1959

DECIZIUNEA Nr.3101

Artăxi 21 decembrie 1959

Tribunalul Militar al Reg. II-a Militară-colegiul de
recurs - compus din :

Preşedinte : Col. de Just. Dimitriu Adrian

President : Col. de Just. Simonov
Judgeator : Major Just. Lavrov George

Asesor	Mayor	Olseru Dumitru
--------	-------	----------------

Asesori : " Murani Paul

popolari :	"	Murari Pasa
	"	Prede Virgil

Procuror " Maior just. Răzvoianu Mihail

Secretar de şedinţă: T. Petrescu Joişeanu

• • •

A luat în cercetare în şedinţă publică recursurile
declerate de către:

1/ FIACINTRANU I.ION, născut la 15 februarie 1893 în Dorohoi, fiul lui Ioan și Ecaterina, pensionar, fost profesor univ. căsătorit fără copii, fără avere, studii doctorale de fizică și matematici, cu domiciliul în București str. Dr. Lister nr.7 raionul Lenin în prezent arestat;

2/ PLACINTEANU Gheorghe, născut la 3 decembrie 1924 în Iași, fiul lui Gheorghe și Oleanța, medic, divorțat, fără avere, serviciul militar satisfăcut, studii facultate de medicină umană, cu domiciliul în București, Cal.Victoriei nr.2 raionul T.Vladimirescu, în prezent arestat, în executarea unei pedepse de 5 ani i.o. dată de Trib.Popular raion T.Vladimirescu, prin sentința nr.1522 din 18.08.1959, pentru complicitate la speculă ambii declarând recurs împotriva sentinței nr.1140 din 17.XII. 1959 pronunțată de Trib.Mil.Buc.,

Recurenții au fost prezentați de apărătorii lor numiți din oficiu și anume avocat Petrescu Gh. pentru recurentul Plăcinteanu Ion, și avocat Dumitrescu George pentru recurentul Plăcinteanu Gh. Procedura completă.

S-a ascultat raportul prezentat de maior de justiție
Layrov George.

Levrov George.

Reprezentanții recurenților au invocat în susținerea recursurilor, netemeinicia sentinței sub aspectul sancțiunilor arătând că pedepsele sînt disproporționate față de împrejurările de fapt și de circumstanțele personale ale recurenților și au cerut în concluziuni redozarea pedepselor aplicate de instanța de fond:

„...în concluziuni de respingerea

Procurorul militar a pus concluziuni de respingerea
recursurilor inculpaților ca nefondate, arătând că instanța de

fond reținând just starea de fapt, a aplicat pedepse proporționale cu faptele și cu pericolul social, astfel că sentința este legală și temeinică.

După care,

TRIBUNALUL :

Deliberând în secret asupra recomandărilor de față:

Constată că prin sentința nr. 1240 din 17 decembrie 1959 Trib. Mil. București a condamnat pe Plăcinteanu Ion și pe Plăcinteanu Gh. Gheorghe la cîte 10 ani i.o., cîte 4 ani interdicți corecțională, cu suspendarea exercitiului drepturilor prev. de art. 58 pot. 2-4 c.p. și cu confiscarea totală a averii personale, pentru uneltire contra ordinii sociale p.p. de art. 209 pot. 2 lit. a c.p.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de fond a reținut în sarcina inculpaților Plăcinteanu Ion și Plăcinteanu Gheorghe, faptul că au purtat discuții dușmănoase, preconizînd schimbarea regimului nostru, că au proferat calomnii la adresa realizărilor din țara noastră, au elogiat acțiunile contrarevoluționare, din Ungaria, au audiat posturile de radio imperialiste difuzînd aceste știri în rîndul unui cerc de intelectuali; făcînd comperații defavorabile țării noastre cu privire la nivelul de trai, la libertatea presei etc.,

Impotriva acestei sentințe ambii inculpați au declarat recurs, cerînd redosarea pedepselor.

Avînd în vedere motivul unic și comun de recurs formulat de inculpați și analizînd probele cauzei, tribunalul constată că judecătoria fondului au reținut în mod just faptele ambilor inculpați de a fi purtat discuții ostile la adresa regimului nostru preconizînd schimbarea orînduirii sociale în urma unui război dezlanțuit de imperialiști, de a fi calomniat realizările poporului muncitor și politica guvernului nostru, de a fi audiat și difuzat știrile transmise de posturile de radio imperialiste.

Aceste fapte au fost reținute atît pe baza recunoașterilor depline ale inculpaților din fața instanței și de la organelor de anchetă, cît și pe baza depozițiilor marturilor Bardoș Eva, Teodorescu Alexandru, Lăzărescu Sandu, Pillat C-tin și alții audiați la cercetări și în instanță.

Văzînd pericolozitatea faptelor săvîrșite de inculpați care au purtat aceste discuții dușmănoase o lungă perioadă de timp în 1957-1959 și față de multe persoane, încercînd să răspîndească în jurul lor ideea neîncrederii în trîncia regimului nostru și să creeze o stare de spirit potrivnică orînduirii sociale din țara noastră.

Văzînd și împrejurarea că inculpatul Plăcinteanu Ion este un vechi politician liberal, legionar, autor a unor articole cu conținut fascist, iar inculpatul Plăcinteanu Gheorghe provenit dintr-o familie burgheză, are și antecedente penale fiind condamnat pentru complicitate la speculă, instanța apreciază că pedepsele aplicate de judecătoria fondului sînt juste și bine proporționate, nefiînd cazul reducerii lor.

Așa fiind, motivul comun de recurs formulat de inculpați sînt apere nefondate și cătă a fi respinse, menținîndu-se ca temeinică și legală sentința de condamnare pronunțată de instanța de fond.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL

În numele poporului

DECIDE:

Respinge ca nefondate recursurile declarate de către inculpații Plăcinteanu I. Ion și Plăcinteanu Gh. Gheorghe împotriva sentinței nr. 1140 din 17.XII.1959 pronunțată de Trib. Mil. Buc.

Îl obligă să plătească fiecare dintre recurenți oite 50 (cincizeci) lei cheltuieli de judecată.

Dată și citită în ședință publică astăzi 21.XII.1959 la București.

P R E S E D I N T E

Col. de Justiție

ss/Dimitrieu D. Adrian

J U D E C A T O R

Major de Justiție

ss/Lavrov George

Major ss/Olariu Dumitru

Asesorii: Major ss/ Murani Paul

Major ss/ Prada Virgil

Secretar

ss/T. Petrescu Joițeanu

MOTIVE DE CASARE

depuse de inculpatul PLACINTEANU GH. GHEORGHE în susținerea recursului declarat împotriva sentinței nr. 1140/1959 a Tribunalului Militar București.

ENUNȚARE: Art. 400/2 pr. penală. Hotărîre netemeinică prin aceea că:
- soluția nu este justă, pedespsa fiind disproporționată.

DEZVOLTARE: Plăcinteanu Gh. Gheorghe a fost condamnat prin sentința nr. 1140 din 17.XII.1959 a Trib. Mil. București la 10 ani f.c. și 4 ani interdicție corecțională pentru infracțiunea de uclire contra ordinii sociale conf. art. 209 pct. 2 lit. a C.P. și anume pentru faptul că în perioada anilor 1956-1958 a desfășurat activitate de agitație și propagandă în sensul că a calomniat regimul democrat-popular din R.P.R., a elogiat modul de viață din țările capitaliste și contrarevoluția din R.P. Ungaria, a comentat în mod dărmător știrile transmise de posturile de radio imperialiste și a preconizat izbucnirea unui război mondial din partea țărilor capitaliste, care să ducă în cele din urmă la schimbarea formei de guvernământ din țara noastră.

Starea de fapt reținută de instanța de fond a fost stabilită pe baza probelor administrate în fața anchetei și în fața instanței, fiind recunoscută în mod constant de către inculpat cu ocazia interogatoriilor luate și în special cu ocazia interogatoriului luat în ședința dela 17 decembrie 1959, precum au fost confirmate de coindicatul Plăcinteanu Ion și prin declarațiile martorilor audiați în cauză atât la anchetă cît și în fața instanței de judecată.

Din acest punct de vedere activitatea stabilită prin probele dosarului și reținută în sarcina inculpatului constituie o activitate ce realizează în mod just latura obiectivă a infracțiunii pentru care a fost trimis în judecată și condamnat.

Deasemani, elementele infracțiunii reținută sînt intrinsece incît din punct de vedere al legalității al hotărîrii și al temeiniciei ei, nu avem de făcut obiecțiuni.

În ceea ce privește însă pedespsa scootim că accesată este disproporționată, în conformitate cu dispoz. art. 21 c.p. față de împrejurările în care a fost comisă infracțiunea și de situația personală a infractorului.

S-a stabilit din probele dosarului că activitatea infracțională a inculpatului a fost desfășurată în perioada anilor 1956-1958.-

Deasemeni din probele dosarului rezultă că inculpatul după venirea sa în București și în special prin căsătoria sa cu Colett Lupu, a avut ocazia să vină în legătură permanentă cu cercuri reacționare, membrii familiei soției sale, majoritatea foști comercianți și industriași care erau preocupați să plece din țară și în întâlnirile cu aceștia ascultau știrile posturilor de radio imperialiste pe care apoi Plăcinteanu Gheorghe le colporta și le comenta cu alte persoane prieteni de ai lui personal.

Deasemeni în legăturile sale de familie cu inculpatul Plăcinteanu Ion, recurentul Plăcinteanu Gheorghe a avut ocazia să comenteze și să facă discuții ostile regimului nostru desfășurând astfel o activitate permanentă în acest sens.

Din aceste împrejurări rezultă că activitatea lui infracțională a fost desfășurată în general din cauza legăturilor de familie pe care le-a avut și a cercurilor reacționare pe care le-a frecventat în cadrul familiei lui și a familiei soției.

Din comportarea lui stit în fața anchetei oit și în fața instanței a reeșit o atitudine consecventă de a mărturisi adevărul și a nu căuta să îngreuneze cercetările și stabilirea faptelor pentru care a fost pus sub inculpare.

Pentru aceste considerațiuni, ținând seama de împrejurările în care a fost consumată și atitudinea lui în tot cursul procesului socotim că pedeapsa aplicată este disproporționată și solicităm admiterea recursului și în fond redozarea pedepsei.

LA LUPTA ACTIVA PENTRU PAZE

pt. Plăcinteanu Gh. Gheorghe
George Dumitrescu
s v o c s t

Dosar Nr.3401/1959

MOTIVE DE RECURS

depuse de recurentul inculpat PLACINTEANU ION,
impotriva sentinței penale nr.1140/17 decembrie
1959

Situația de fapt:

Prin sentința penală Nr.1140 din 17 decembrie 1959,
recurentul inculpat Plăcinteanu Ion a fost condamnat la:

- 10 ani închisoare corecțională;
- 4 ani interdicție corecțională cu suspendarea exercițiului dreptului prevăzute de art.58 pot.2-4 C.P. pentru infracțiunea de uelțire contra ordinii sociale p.p.de art.209 pot.2 lit.a C.P.
- și confiscarea totală a averii condamnatului.-

MOTIVE DE RECURS

Violaarea dispoz.art.400/2 c.pr.pen.în sensul că instanța de fond a pronunțat o sentință netemeinică sub aspectul proporționalizării pedepsei în lumina aplicării dispoz.art.21 op.

Instanța de fond prin sentința recursată l-a condamnat pe recurentul inculpat.Plăcinteanu Ion la 10 ani i.c.,fără să țină seama de circumstanțele subiective ale persoanei și de împrejurările în care au fost săvârșite infracțiunile așa cum s-a arătat și cum rezultă din actele dosarului.-

Din actele dosarului rezultă că recurentul inculpat în perioada regimului nostru democrat popular a avut și o activitate pozitivă fiind posesor la Academia Militară Tehnică, cercetător la Academia R.P.R.la Institutul de Metrologie, etc.și în același timp a dat publicității și o serie de lucrări cu caracter științific, fapt care însă așa cum a arătat și inculpatul în ultimul său cuvânt nu scuză cu nimic manifestările sale de agitație pe care le-a săvârșit.

Deasemenea, la toate acestea se mai adaugă și împrejurarea că recurentul inculpat este în vîrstă de 66 ani, cu o veche mentalitate și educație supusă influenței adînci a concepției fasciste. Deasemenea recurentul inculpat este bolnav grav de inimă suferind de "scleroză cardio-vasculară" așa cum arată certificatul medical nr.5782 din 3 decembrie 1959 aflat în dosar la f.110, și avînd tensiune arterială de 24, așa cum rezultă din sentință.

Inculpatul recurent nu are nici un fel de antecedente penale pînă la vîrstă sa și în plus în ultimul său cuvînt Plăcînțeanu Ion a arătat că în perioada anterioară anului 1944 și-a manifestat și o atitudine pozitivă democratică, în sensul că a ajutat pe unii tovarăși din acea perioadă.

Față de toate aceste împrejurări noi socotim că pedeapsa maximă de 10 ani este mult prea mare și urmează ca în lumina analizei celor de mai sus, să constatați că militază în favoarea sa aplicarea de circumstanțiere în legătură cu persoana și împrejurările în care a fost săvîrșită infracțiunea binevoind a disproporționaliza această pedeapsă sub acest maxim care a fost aplicat.-

LUPȚAM PENTRU PACE

pt. Plăcînțeanu Ion

Petrescu Gheorghe

a v o c a t

TRIBUNALUL MILITAR BUCUREȘTI
 Doc.nr.1212 - 1959

Poziția reg.exec.nr.....

MANDAT DE EXECUTAREA PEDERSEI

Nr.1212 din 23.12.1959

Noi Major de Justiție ANDREI DUMITRU, Președintele Tribunalului Militar București, vășind hotărîrea nr.1140 din 17 decembrie 1959 a Tribunalului Militar București prin care numitul PLĂCINTHANU GHEORGHE, născut la data de 3.12.1924 în Iași, raionul Iași, regiunea Iași, domiciliat în com.București str. Călea Victoriei nr.2, raionul T.Vladimirescu, regiunea București, de profesie medic, fiul lui Gheorghe și Clemana, a fost condamnat la 10 (zece) ani închisoare corecțională și 4 (patru) ani interdicție corecțională, pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale, prevăși pedepsit de art.209 pct.2 lit. c. c. p.

Vășind că hotărîrea a rămas definitivă prin respingerea recursului de către Tribunalul Militar al Regiunii Mil. prin dec.nr.1301/1959.

Ordinăm tuturor agenților forței publice să aresteze și să conducă pe susnumitul condamnat la Penitenciarul Jilava.

Ordinăm directorului penitenciarului menționat să primească pe condamnat, să-l rețină și să-l facă să execute pedepsa mai sus arătată, în a cărei durată se va socoti și timpul cît a stat în detențiunea preventivă de la.....pînă la.....conform.....

Executarea pedepsei începe la 17 decembrie 1959 și expiră la 13 decembrie 1969, cînd va fi pus în libertate dacă nu va fi reținut pentru alte fapte.

Prezentul mandat amlează mandatul de arestare nr.1212/1959, emis de.....

PREȘEDINTELE TRIB. MIL. BUC.

Major de Justiție
 ss/Andrei Dumitru

FUNCȚIONAR PRINCIPAL
 ss/Indescifr.

PROCES-VERBAL NR.272DE DEȚINERE ȘI PERCHEZIȚIE CORPORALĂ

Făcut astăzi 21 martie 1959 ora 17,30 în București
Noi Locot. BOACA CONSTANTIN din M.A.I. D.O.tov.ilt.col.
HOLINGER din Direcția II-a se încarcerează în închisoare în
interesul cercetărilor, arestatul PLACINTEANU ION născut la
15.II.1893 în comuna Dorohoi, raionul Dorohoi, regiunea Suceava,
fiul lui Ion și Ecaterina, de profesie profesor, căsătorit cu
Georgeta cu ultimul domiciliu în București str.Doctor Lister
nr.7.

Procedință la percheziția corporală s-a găsit asupra lui
următoarele obiecte: un fular, una cravată, una curea piele,
una pereche șireturi, una plesă, una pereche ochelari de vedere.

Drept care am încheiat prezentul proces-verbal
OFITER DE SERVICIU

ss/Indescifr.

Am primit obiectele
Magazioner

Percheziționat
ss/Indescifr.

N O T A

S-a depus în arestul M.A.I. numitul PLĂCINĂRANU
ION adus de Dir.II-a la dispoziție cpt. Vasilescu Tr. și
lt.maj. Rotaru Dumitru din ordinul lt.col.Holinger Izidor.

Data 21.III.1959.

Of.de serv.

ss/Indescifribil,

I SE VA ACORDA O ATENȚIE DEOSEBITĂ

N O T A

Se primește: Se va încarcerare la celulă 49. . . .
insintet de. numitul PLACINTEANU GHEORGHE.
cu nr. pentru

Opt.ss/Indescifr.

PROCES-VERBALde constatarea decesului

Noi, Dr. AUREL DUMITRESCU - medic primar boli interne, am constatat decesul deținutului PLACINTEANU GHEORGHE (denumit C.R.) matricol 578/1959, născut la 3 decembrie 1924, care a decedat în ziua de 1 mai 1961, orele 1,00 în Penitenciarul Bm.Sărat, cauza morții fiind colaps cardio-vascular.

ISTORIC:

Antecedentele personale: Ulcer duodenal între 1950-1955. Stafilococie pulmonară în 1958 (bolă cu care a fost internat în spital, suspectându-se un T.B.C. pulmonar). Hepatită epidemică de două ori.

Din ziua de 18 aprilie a.c. i se aprobă regim și pat pentru început de distrofie (edeme meliolare).

La data de 25.04.1961 bolnavul are semne incipiente azotemie. I se face analiză urinei, găsindu-se albumină prezentă și ureia în sînge 2 grame la litru, pentru care se administrează glucoză și vitamine.

În ziua de 20.04.1961 face frison, febră mare, junghii în nemi-toraceale stîng, pentru care motiv se tratează cu streptomicină 3 gr., penicilină 800.000 unit. și pentazol. Boala declarată fiind Pneumonie lombară stîngă (nefrită secundară-azotemie), distrofie, miocardoză (hipertrofie ventriculă stîngă, galop presistolic) În 27.04.1961 se mai prescrie 18 tablete suomicină, streptomicină 5 gr., penicilină 1.000.000 unit., glucoză 3 fiole, atrofantină 5 fiole, pentazol 5 fiole. Se face referat pentru a se aprobă internarea în Spitalul Văcărești, care a fost înscutat cu poșta prin comanda unității. În 28 aprilie i se mai adaugă Histidin 10 fiole, polivitamine 5 tablete, streptonin 1 flacon, Sirocol, Vit.C-200. Se mai prescrie în continuare antibiotice.

De menționat faptul că în ziua de 28 aprilie 1961 Pneumonia devine dublă, cu tot tratamentul făcut, cu toate că se observase ușoară ameliorare în evoluția bolnavului anterior, prin dispariția galopului și a semnelor de edem-pulmonar.

Cu tot tratamentul făcut, avînd în vedere Pneumonia dublă pe un teren pulmonar (care pe vremuri fusese diagnosticat în clinică ca o stafilococie pulmonară, rămînd suspiciunea de T.B.C. pulmonar, bolnavul fiind și distrofie din data de 18.04.1961 de cînd a primit și regim, în antecedente cu două hepatite epidemice și ulcer duodenal, cu acestea toate a suportat greu afecțiunea acută și a decedat la 1 mai 1961, noaptea la ora 1,00 prin Colaps Cardio-Vascular.

MEDIC PRIMAR BOLI-INTERNE

Dr./ss/Aurel Dumitrescu.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

D.G.P.C.N.

Serviciul Evidență

Nr.38467 din 14.09.1960.

132

Către,

PENITENCIARUL Rm. Sărat

Urmare adresei nr.Z.P.6601/1960 a Procuraturii Principale Militare si in conformitate cu ordinal rezolutiv al tov.Adj.Ministru PINTILIE GHEORGHE, v^o comunicăm că det.Dr. PLACINTEANU GHEORGHE nascut la 3.XII.1924, va rămâne în continuare la categoria det.C.R., iar după executarea pedepsei de 10 ani să treacă la categoria det.D.C. pentru a executa cel 2 ani.

LOCUITOR SEF DIRECTIE
COLONEL,

ss/Col.Constantinescu M.,

SEFUL SERVICIULUI
LT.COLONEL

ss/Lt.col.Indesc.

dos. nr 40034 vol nr 4.

133

dos. de gunitușilor PLACINTEANU G. & Rădulescu

Nr. 3958

din 19.08.1959.

R E F E R A T

PLACINTEANU GHEDRGHE cl.4o suferă
de: T.B.C. pulmonar? se propune pentru
radioscopie pulmonară la Spitalul Văcăres-
ti.

MEDIC

ss/Indescifrabil,

~~Dr. M. Ilie~~
"Dr. M. Ilie, a dat ordin
"talafușe" pe un fiu de la
"spital" Boacă.

134
134
MINISTERUL APEI CĂMINELOR INTERNE

Nr. 5781
Din 3.12.1959.

CERTIFICAT MEDICAL

Subsemnatul Dr. SIN IOAN, medic M.A.I.,
certific că:

Arestatul FLACINTREANU GHEORGHE suferă
de boală ulcerosă și T.B.C. pulmonar și este
în depline facultăți mintale.

MEDIC M.A.I.

ss/Dr. Sin Ioan,

135

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

Nr. 4568
Din 25.09.1959.

CERTIFICAT MEDICAL

Subsemnatul Dr. SIN IOAN, medic M.A.I.
certific că:

Arestatul FLACINTEANU GHEORGHE suferă
de T.B.C. pulmonar, ulcer duodenal și este
în depline facultăți mintale.

MEDIC M.A.I.

ss/Sin Ioan,